

Zeul Întunericului

De DK_Excalibur

Partea Întâi

Vineri, două mii zece, eu, Gerald, Stephen, Judie, Joseph și Jin am ieșit din realitatea virtuală unde ne-am antrenat. După ce am băut o răcoritoare, Gerald a spus:

-Ce mai aventură!

-Da, spun. În jocul "Prey VS Predator" chiar există adrenalină. Eu propun că de acum într-o săptămână să facem câteva raid-uri pe planeta Zilion.

-S-a făcut, rostesc toți în cor.

După ce ne-am luat rămas bun, am auzit o voce cunoscută:

-Domnule! Bine ai revenit!

Era Fenris, majordomul și prietenul meu.

-Salut Fenris!

-Doriți să vă pregătesc ceva de mâncare?

-Nu mulțumesc, nu îmi este foame. Mă voi duce să lucrez la proiect. Dacă dorești mă poți ajuta.

-S-a făcut, domnule. Este cumva legat de proiectul "lv1. up"?

-Da, mi-ai fi de mare ajutor dacă ai veni cu mine.

Trebuie să vă explic ceva ... eu nu sunt un om obișnuit. Adică, am fost un om normal, dar de douăzeci de ani mi-am seama că eram mai rapid, mai puternic și mai agil. Să nu mai

spun că pot folosi magie, primind titlul de “monarhul umbrelor”. Eu am devenit acest “monarh” acum cincisprezece ani când m-am sacrificat ca să-mi salvez plutonul dintr-un raid foarte greu. Despre proiect pot să vă spun că este ceea ce pare: o modalitate de a deveni mai puternic, dar nu mă refer numai la mine.

După cum am spus, eu sunt monarhul umbrelor și am și abilitățile unui “necromancier”, adică am abilități să reînvie morții. Singura diferență dintre monarhul umbrelor și un necromancier este că unul reînvie morții ca și umbre, iar altul ca și zombie (*vă dați seama care este mai bun).

Când am ajuns la subsol unde era antrenamentul, camera de consiliu și întâlnirile importante, am fost întâmpinat de Cain, unul dintre cele mai puternice umbre de-ale mele, urmat de Rayla, Dredgen și fiica mea, Seraphin. După ce i-am salutat, ne-am adunat la o masă rotundă și le-am explicat ceea ce vom face în antrenamentul de azi:

-Astăzi mergem pe tărâmul demonilor. O prietenă de acolo m-a rugat să o ajut cu o mică problemă.

-Yey! Strigă cu fericire Seraphin. În sfârșit o voi putea vedea pe mătușa Junna, nu?

-Dap.

-Asta e minunat! În timp ce tu lucrezi la ce te va ruga Junna să faci, eu îți pot cere să mă învețe magia Salvus și Scordus.

-Foc și viață, spun. Da... ar fi o combinație destul de bună.

-Nu la fel de bună ca și combinațiile tale. Tu ai reușit să faci două combinații pe care niciun vrăjitor n-a reușit să le facă.

-Și... care sunt acele lucruri? întreb confuz. Adică știu că am o realizare în magie despre care toată lumea credea că era imposibilă (păcat că Seraphin nu știa despre celelalte mari realizări ale mele, ca și imortalitatea), îmi spuneam în minte.

-Păi: prima, după cum știi, ai reușit să combini magia imun, moarte cu Narois, umbra și cu Talis, magie care...

-Îți dublează sau triplează magia pe care o folosești. Pe asta o știu, dar care e a doua?

-Acum voiam să ți-o spun, dar cineva m-a întrerupt, spune Seraphin un pic supărată.

-Îmi pare rău...

-Revenind, a doua ta realizare este în aură.

-La ce te referi?

-Verific-o! De când ai venit de pe planeta Nova ai o aura complet diferită. Eu aș putea presupune că este combinația magiei Illume (lumină) cu Acidosis (sânge) și Pyre, adică foc. Tu chiar n-ai observat nimic diferit?

-Hmm... Nu prea, zic sceptic.

-Domnule, am eu o idee. Pregătirile de plecare sunt gata. Sugestia mea este: în timp ce o ajutați pe doamna Sylan, ați putea să “verificați” dacă aveți, sau nu, o aură diferită.

-Bună idee, Fenris! răspunde Seraphin încântată. Așa pot și eu să învăț de la mătușa...

-Într-un mediu sigur! îi spun pe un ton mai dur. Să nu mai vorbesc că ea nu știe că există. Nu am mai păstrat legătura cu ea de multă vreme.

-Bine, bine... spune un pic posomorâtă. Așa voi putea să învăț și eu această combinație de magie până când tu îți termini treaba.

-Perfect! Să mergem.

Din “buzunarul magic personal”, sau, mai pe scurt “BMP” cum îi spun eu, scot o cheie neagră cu niște simboluri existente pe ea. Am pus-o în broasca unei uși, am răsucit-o și după acces am deschis ușa, iar pe cealaltă parte era un portal. Aceasta era singura modalitate de a traversa fără să te rănești, în alte tărâmuri.

Din toate tărâmurile pe care am fost, mi-am dat seama că în tărâmul demonilor și în Vid, timpul trece diferit. Aceasta ar fi una dintre diferențele față de pământ. O altă diferență este că nu pot să-mi folosesc mai mult de 50% din puterea mea actuală, doar în anumite

circumstanțe, în tărâmul demonilor. De aceea, îmi folosesc umbrele să lucreze pentru mine acolo. Statisticile lor nu se schimbă și își pot folosi 100% din puterea lor fără să pătească nimic. În cel mai rău caz, dacă rămân fără puncta mana (PM) revin în umbra în care i-am spus să stea ascuns. Astfel, eu nu mă obolesc, mă asigur că am destulă mana și umbrele mele evoluează cu cât ele luptă mai mult. E un câștig mare pentru toți.

Când am trecut de ușă am fost întâmpinat de regale demonilor, Sylan.

-Bine ai revenit în lumea demonilor! Spunea el.

Ignorându-l, îi șoptesc lui Fenris:

-Dacă lucrurile merg în Sud, vreau ca tu și Seraphin să urcați pe Velari și să mergeți rapid la Junna. Tot ceea ce trebuie să faceți este să îi spui numele ca să apară.

-S-a făcut, domnule, dar tu ce vei face?

-Mă voi distra un pic cu regele. Nu uita că el a fost ucenicul meu. Hey Seraphin! Pe unde crezi ca e casa mătușii Junna?

-Cred ca e pe acolo. Spunea în timp ce arăta spre o poteca în apropierea regelui.

-Bravo! Ai spiritul observației. Hai să mergem, să n-o facem sa astepte.

-HEI! Urla regele. Nu știți cine vă vorbește!? Spuse cu furie. Arătați măcar puțin respect.

-Ai auzit pe cineva Seraphin? O întreb cu un zâmbet până la urechi.

-Nu, tati! Nu am auzit pe nimeni, zicea în timp ce-mi facea cu ochiul.

Am început să simt căldura pe care o emana regele. Atât de furios era că avea flăcări pe tot corpul ca și o aură. A început să vină înspre noi, urmat de o mână de soldați înarmați. Aceștia nu erau foarte puternici când am fost ultima dată pe la ei, dar erau diferiți. Era ceva suspicios la aura lor. Sylan era în fața noastră când ne-a întrebat:

-Acum mă auziți?

-Tati, de când e așa de cald pe tărâmul demonilor? Tu nu mi-ai povestit că era plăcut?

-Ba da! Raspund.

Când au auzit acele cuvinte, cei cinci soldați s-au apropiat cu mâinile pe arme, de Seraphin. Când au ajuns fața în fața cu ea, unul dintre ei a pus mana pe umarul ei. Într-o fracțiune de secundă i-am tăiat mâna soldatului și m-am asigurat că fiica mea era bine în timp ce le vorbeam pe un ton serios:

-Data viitoare cine se atinge de fata mea o va încasa mult mai rău decât să își piardă o mână!

La auzul acelor vorbe, regele însuși s-a plecat și și-a cerut scuze de comportamentul subordonaților lui. A mai spus că se va asigura personal că vor primi o pedeapsă pe măsură. I-am spus că și mie îmi pare rău ca m-am jucat cu răbdarea lui, dar, dacă dorește să îl ajut, mă pot ocupa eu de cei cinci demoni. Tot ceea ce trebuia să facă este să îi lase la un antrenament cu mine. Când am spus asta, toți demonii în afară de rege au tremurat de frică. Acesta, râzând, mi-a zis:

-Hahaha! Nu te-ai schimbat de când te-am văzut ultima dată. Adică în afară că ai devenit tată, nu te-ai schimbat. Mă bucur ca omul poreclit de magii noștri "regele întunericului" este unul dintre cei mai buni prieteni ai mei!

-Demult n-am mai auzit acea poreclă. Hei Seraphin! Du-te tu cu Fenris în față și faceți-i o surpriză mătușii. Fenris tot ce trebuie să faci când ajungi acolo este să îi spui Junnei: „Salutari de la Cel Întunecat. El e acum cu Sylan și vine.”, după introduceți-vă.

-Bine, tati! Am plecat.

-VELARI! Strigă Fenris.

Din umbra mea a sărit un Basilisk uriaș. După ce cei doi și-au luat zborul, m-am întors la rege. El era unul dintre demonii pe care îi găsești rar pe acolo. Bine, aici toată lumea știe să folosească magia, dar nu toți se descurcau cu mânuitul armelor. Sylan se descurca foarte bine

cu magia și excelent, cu ajutorul meu, cu sabia. În timp ce făceam la o plimbare până la castel povesteam ce s-a mai schimbat de când nu ne-am mai văzut.

-Deci, ce mai face regele și studentul meu cel mai bun?

-Eh, multe s-au schimbat. Sunt rege de 1000 de ani, am o soție și conduc un teritoriu măricel acum. Revenind, bănuiesc că ai primit mesajul de la Junna, nu? Dacă da, ne poți ajuta cu o problemă?

-Deci tu ai pus-o pe Junna să trimită mesajul... Lasa-mă să ghicesc: tu și Bazeloth doriți să mă ocup de celelalte clanuri care vă amenință regatul, nu?

-Corect. Știi că ei îi place să îi se spună Junna, nu?

-Da, știu. Dar nu e mai draguță când e supărată?

-Ba da... râde Sylan. Te vei descurca? E o sarcină destul de grea.

-Nu degeaba sunt poreclit „Omul care va aduce apocalipsa”. Deși, personal, îmi plăcea mai mult porecla „Cel Întunecat”.

În timp ce ne apropiam de castel, Sylan mi-a mai povestit că acum 2 luni, s-au ivit niște „maiestrii” demoni care au urcat în puterea ierarhică în celelalte clanuri cu viteza luminii. Mi-a mai spus că ei doresc ca el să li se supună și să lucreze sub stăpânirea lor. Dacă nu o va face, atunci vor lua pământul cu forță brută, dând foc la tot ceea ce trăiește pe acele locuri.

La auzul acelor lucruri îngrijorătoare am glumit ca să îl înveselesc:

-Ce să mai ardă? Nu suntem în lumea Demonilor?

Pe fața regelui s-a ivit un zâmbet. Continuând povestea, mi-a mai spus că se va ține un banchet la el la castel și dorește să discute cu ei despre această „neînțelegere” și m-a rugat să particip și eu. Am acceptat dar l-am rugat să imi spună în detaliu ce trebuie să fac și care va fi programul din ziua în care va începe banchetul. Tot ceea ce mi-a spus Sylan a fost:

-Va fi un banchet mare închinat tie și fiicei tale pentru că ai revenit, după vom merge într-o sală retrasă. Am să te roag să te prezinti tuturor demonilor cu care îți fac cunoștință. Când îți spun eu, tu, Seraphin și „restul oamenilor tăi” vei merge în sala de consiliu, unde este destul spațiu să vă mai antrenați până când îi voi aduce și pe restul. Bănuiesc de acum că ea va dori să participe la discuție așa că te roag să nu insistă să plece. Am văzut puterea ei prin ochiul meu demonic înainte ca SUPUSII MEI să se apropie de ea, roști pe un ton iritat. Revenind, dacă discuția merge în favoarea lor, am să mă uit serios la tine ca să îți tu discuția. Scurt și la subiect în favoarea ta. Aici și tu ești rege.

-S-a făcut. Dar, ca să știi, am făcut așa pentru că soldații tăi au devenit foarte aroganți. Pot spune că orice tata ar fi reactionat la fel. Nu mă interesează dacă e regalitate, om de la țară sau chiar zeu. Dacă se apropie de fiica mea cu intenții rele IL VOI OMORA! Dar, ca să nu fii nevoit să fii suspicios când te vei „uita” serios la mine în timp ce vom avea acea discuție, pot să îl pun pe Igris, primul meu cavaler, ca să stea în umbra ta ca să putem comunica prin „telepatie” cred că o numiți și voi, eu o numesc „discuție prin umbre”. Așa mă poți anunța când te vei retrage, lasându-mă pe mine să preiau controlul conversației sau dacă ai vreo altă problemă nu va trebui să imi scrii vreun mesaj și vin rapid. Chiar și dacă e în miezul nopții.

-Dumneavoastră nu dormiți? Întreaba mirat un soldat.

-De când am fost pe planeta Tros nu. Acolo am fost, timp de 250 de ani cu un singur camarad de arme, Dumnezeu să-l ierte, departe de plutonul meu și de armata. Așa că, în prima săptămână de când mi-am descoperit aceste puteri, mi-am pus o vrajă care mă ține trează noaptea fără să mă tortureze, să mă simt obosit obosit ziua următoare sau să aibă efecte secundare, gen sacrificiu sau din astea, îi răspund.

Am simțit ceva ciudat. Mă uit rapid la telefonul magic, unde imi arată statisticile personale și vad că PM (punctele mana) imi scadeau într-un ritm destul de rapid. Știind că e o problemă mare, i-am arătat și majestatii sale care a ramas socat. În afara de trupele mele care le aveam la mine (în umbra) mai erau trupele care le-am pus să-i protejeze pe Seraphin și pe

Fenris, respectiv pe Sylan. L-am instiintat ca voi merge in fata ca sa rezolv problema si sa scap de cei care mi-au atacat trupele si familia. El mi-a dat din cap aprobator si mi-a soptit: „Distreaza-te”.

Folosind abilitatea „schimb” m-am teleportat in locul unei umbre si i-am spus celei care am schimbat locul sa mearga in umbra celui mai apropiat demon si sa se asigure ca ajung la castel nevatamati. (Da, imi pasa de prietenii mei. Revenind la poveste.) Cum i-am trimis mesajul, in fata mea erau minim o duzina de soldati cu sabiile indreptate spre mine.

-TATI! Am auzit. Tati ajutor!

Cand m-am intors am vazut-o pe Seraphin. Era inconjurata si numai Cain, Rayla, Dredgen si inca o mana de magi mai erau in picioare gata sa isi dea „viata” ca sa se asigure ca ea nu va patii nimic. Fenris, ranit, zacea in bratele Seraphinei, care il tinea strans la piept incercand sa-l vindece. (chiar n-am chef sa va explic procedura de vindecare asa ca revenim la poveste)

-Bun! Strig. Care dintre voi rahatilor si-a permis ca sa ridice arma impotriva ficei mele!?

In acel moment eram NERVOS! Nici macar ucenicul meu nu m-a vazut cand eram nervos. Pot sa va spun ca in acele putine momente cand sunt asa, devin nervos si prin aceasta pot sa sparg acea bariera care ma retine sa folosesc o magie uitata care e sub numele de Thorn. Este o armura creata de mine pe vremea cand eram rege in acest taram si era fermecata cu protectie impotriva tuturor atacurilor. (+ ca arata foarte bine) In acelasi timp cand imi rosteam incantatia, mi-am dezlantuit aura on curtea castelului. I-am imprastiat pe demonii care o inconjurau pe Seraphin si i-am aruncat pe cei de langa mine. M-am apropiat grabit langa ea si l-am vindecat pe Fenris dandu-i sa bea un strop din „potiunea vietii” (face minuni, dragi copii). Dupa ce m-am asigurat ca toti sunt bine le-am ordonat trupelor sa mearga sa se regenereze. M-am uitat rapid la telefon, care tot imi suna intruna ca aveam noi notificari si spunea: Dredgen si Rayla sunt gata pentru „trezire” (adica lvl. Up) is Cain este pregatit de trezire dubla. Cum le-am dat accept m-am indreptat spre restul multimii care tremura. Cum ma apropiam de ei am inceput sa urlu!

-Un demon adevarat a venit la acest castel!

-Cu siguranta a venit! Spunea o voce feminina.

-Vocea aceasta... incep sa vorbesc.

-Matusa Junna? Intreaba confuza Seraphin.

-Matusa? Oh... doamne Argent ce ai mai facut acum?

-Pai... este o poveste lunga, zic. Ia stai. **DE CE SUPUSII TAI MI-AU ATACAT FIICA!** Rostesc pe un ton amenintator.

-Asta e pentru ca n-ai mai scris nimic de 4000 de ani. Nu stiam ca esti tata. Poti sa ii ierti pentru aceasta greseala? Argent, te rog sa iti arati si latura buna.

-Bine. Desi prin mesajul care i l-am dat lui fenris trebuia sa fie destul ca sa nu ii atacati. Asa ca, voi avea 2 dorinte si nu ai voie sa refuzi, rostesc in timp ce imi spuneam incantatia ca sa imi dispara armura si sa imi pun inapoi restrictia de putere.

-Orice. Numeste-le si s-a facut.

-Unu, si nu ai voie sa refuzi, Seraphin doreste s-o inveti doua dintre artele magice pe nume: Salvus si Scordus. Si doi, voi dori sa imi arati unde vom sta penru ca sotul tau m-a rugat sa-l ajut cu un lucru mare, asa ca vom avea nevoie de un spatiu pentru meditat.

-S-a facut.

-Oh... si am uitat sa iti spun. Tu, Sylan veti fii la un antrenament special impreuna cu fiica mea, Fenris, Cain, Dredgen si Rayla. Nici un dar! Avem in cateva zile un bal si daca lucrurile merg in Sud, vreau sa ma asigur ca minim cativa ma vor putea „ajuta” cu ceea ce ii rog.

Fata care a facut-o Junna a fost nepretuita. Desi n-am mai dorit sa mai cauzez nici o problema pentru Junna, asa ca mi-am pus magicianii sa se ocupe de demonii care au fost raniti. Cand au terminat treaba, Bazeloth ne-a dat un tur rapid prin castel si ne-a condus la camerele noastre. Aerul din camera mea era asa de nostalgic. Mirosul si mobilierul nu s-a schimbat de cand am fost pe la ei.

M-a prins curiozitatea ca sa vad ce s-a mai schimbat pe acest taram, m-am indreptat spre biblioteca. Acolo le-am zarit pe Junna si pe Seraphin chicotind si discutand. N-am dorit sa le deranjez asa ca m-am indreptat spre cartea care cataloga fiecare demon si in ce clasa se afla. Dupa cateva ore de cercetat am aflat ca toti demonii erau le anummite "nivele". Ei erau testate de o "oglinza magica" ca asa vada ce nivel sunt. De exemplu: daca oglinda iti arata un numar intre 0-249 esti in rangul E (supranumit si rangul cel mai slab), daca iti arata de la 250-999 esti in rangul D, daca ai intre 1000-74999 esti in rangul C, daca ai intre 7500-11999 esti in rangul B, intre 12000-24999 ai rangul A, intre 25000-99999 ai rangul S si daca spargi oglinda inseamna ca ai rangul "Lordul Demonilor" (adica cel mai mare rang).

M-am plimbat printre rafturile pline de carti pana cand am ajuns intr-o zona a bibliotecii care era plina de mese (presupun ca era zona unde se citeau cartile). Acolo am zarit oglinda. Ea nu pare a fi o oglinda foarte puternica. Singura diferenta e ca aceasta are cateva rune pe marginile ei. Ca ea sa te "evalueze" trebuie sa stai in fata ei si sa iti lasi magia sa zboare in ea (stai calm, daca faci acest lucru iti vei primi magia inapoi). Am droit sa ma "reevaluez" pentru ca de data trecuta eu eram in rangul B si de atunci eu am devenit mult mai puternic. Cand mai aveam vreo 3-4 pasi pana cand eram cu mana pe oglinda, aceasta s-a spart.

-Exact cum m-am asteptat. Bravo Argent! Spunea Junna care a venit in spatele meu. Ai mai crescut in rang. Acuma esti "LD". Nu exista multi care detin aceasta putere si tu esti unul dintre ei.

-Multumesc mult. Desi de ce aveti amandoua un zambet pana la buze?

-Asta e pentru ca am o surpriza pentru tine. Ti-am pastrat cateva lucruri si se afla in trezorerie. Daca ai dori, mi-ar face placere sa ti le dau chiar acum.

-Nu inca. As dori ca oglinda sa o testeze si pe Seraphin.

-Eu?! Dar tati! Nu ai distrus tu oglinda?

-Da am distrus-o. Dar tu nu stii ceva. Od...

-Odata ce alta persoana se apropie de oglinda aceasta se repara ca si cum ar fi fost noua. Ma intrerupe Junna.

-Aha.... Am inteles... Bine.

Ea s-a apropiat de oglinda care s-a refacut in secunda in care eu am mai facut un pas mai aproape de Junna. Cand ea s-a apropiat destul i-am spus sa indrepte mana inspre oglinda si sa ii transmita cat de multa energie si sa nu. Dupa cateva secunde de asteptare oglinda a aratat un numar. Acel numar era 89760.

-Exact cum m-am asteptat. Asa tata asa fiica.

-Multumesc matusa! Tati asta inseamna ca sunt in rangul S?

-Dap. Acum, ce doresti sa im dai Junna? Ai zis ca mi-ai pastrat niste lucruri?

-Da. Hai in trezorerie ca sa vezi despre ce e vorba

Fericita, Junna ne conduce pana la trezorerie. Acolo am fost intampinati de 2 garzi care ne-au lasat sa trecem. Era o camera imensa care avea in mijloc un morman enorm de aur si avea mai multe usi mai mici care conducea spre mai multe camere. Eu ma indrept spre una dintre camere si vad ca are runele mele pe usa (un A si un Z). Camera nu era asa de mare dar continea multe lucruri la care nu m-am asteptat sa mai existe. Era o sabie si o bratara care erau pe o masa. Si alaturi era o roba.

-Tati? Ce sunt aceste obiecte? Intreaba confuza Seraphin.

-Sunt niste Artefacte. Unele foarte puternice sic and am plecat am rugat ca CINEVA sa se ocupe ca sa nu mai existe, nu-i asa JUNNA?!

-Da, asa e. Desi, lasa-ma sa iti explic: de cand ai plecat au fost multe atacuri si numai 2 demoni au putut sa deschida usa sis a treaca de barierele care tu m-ai invatat sa le pun. Acei doi demoni sunt eu si Sylan. Este adevarat, le-am cerut ajutorul, dar nici Midnight n-a droit sa ne ajute a zis ceva de genul "pana cand Maiestrul nu vine eu nu ma misc din acest loc". Asa ca n-ai avut de ce sa te temi. Banuiesc ca iti mai aduci aminte de unde e aceasta roba. Sylan a insistat de 1000 de ani ca sa distrug acea "carpa" dare u stiam ca o sa mai ai nevoie de ea.

-Ia stai un pic. Intervene Seraphin. Si cand ne-am intalnit la inceput ai spus ca nu l-ai mai vazut pe tatal meu de 4000 de ani?! Din cate stiu eu, tatal meu are 36 de ani.

-Hm. Cum sa iti explic? M-ai crede daca ti-as zice ca am 36000 de ani de demon?

-Nu, nu te-as crede. Esti om nu?

-Asa e, dar aici timpul merge diferit. 1000 de ani aici e 1 an la noi.

-Am inteles. Revenind, ce sunt aceste artefacte?

-A da. Am uitat un lucru. Trezirea prieteni! Am revenit!

Dintr-o data cele trei artefacte au luat infatisare umana. Seraphin s-a speriat cand i-a vazut.

-Maiestre! Bine ai revenit! Au strigat toti trei in cor.

-Ma bucur sa va vad din nou. Cum ati mai fost?

-Foarte bine. A spus Midnight. Datorita reginei Bazeloth care a venit personal sa ne curete si sa se asigure ca nu am invechit.

-Deci de aceea auzeam de la garzi aceste zvonuri ca regina tot dispare si nimeni nu stie unde se duce.

-Tati? Cine sunt ei?

-Ah.. da. Seraphin, lasa-ma sa ti introduc pe prietenii mei care m-au ajutat sa ajung un monarh pe acest taram. Sabia care ai vazut-o este Midnight Trinity. Este cel mai puternic artefact care exista atunci. Bratara este Nightfall Thorn si acea roba e Soul Rapier. Prieteni, ea este fiica mea, Seraphin. Va rog sa va comportati frumos cu ea.

-Incantati de cunostinta! Spun toti trei.

-Bun. Una cu una fac doua, Seraphin, Junna, voi nu aveti treaba de facut? Nu mai sunt mai mult de trei zile pana la bal si inca nu prea va ocupati de magia care Seraphin doreste sa o invete.

-Acuma am plecat! Pa tati!

-Ne mai vedem. Spune Junna.

Dupa ce au plecat m-am indreptat spre artefacte.

-Perfect. Prieteni, va trebui sa va fac un Upgrade Enorm. Chiar daca sunteti artefacte de rangul S, nu veti fi prea de folos pana cand nu ajungeti rangul meu, adica rangul de „lord”. Midnight tu esti primul, apoi Repier si dupa Nightfall.

Midnight s-a transformat inapoi in sabia. Am luat-o si i-am trimis energia umbrelor care am invatat-o sa o controlez (nu, nu e din trupele mele). Asa am facut si cu Repier si cu Nightfall. Le-am transformat de la rangul S la rangul Lord.

-Bun acum ce ziceti sa facem cateva teste cu noile voastre puteri? Intreb. Cu totii ati trebui sa puteti sa mergeti in umbra mea si sa stati acolo cat timp doriti sau sa va plimbati prim umbra.

-Apropo, ieri l-am auzit pe Sylan ca dorea sa mearga la o vanatoare de monstrii puternici pentru un banchet. Spunea Trinity.

-Perfect! Am sa ii fur vanatoarea si noi o sa ii aducem animalele pentru banchet.

*Hei Sylan! Ma auzi? Ii transmit semnalul prin umbre.

*Da, maiestre te aud.

*Perfect. Doream sa te anunt ca imediat eu ma voi duce la vanatoare, asa ca tu te vei descurca cu antrenamentul trupelor. Distractie!

Nu departe de castel era o padure unde misuna o multime de lighioane. De la monstria de rangul A pana la rangul de "lord". Desi pe vremuri eu nu ma aventuram foarte departe deoarece nu eram foarte puternic.

Cand am ajuns in padure mi-am rugat artefactele sa se transforme inapoi in arme ca sa le pot folosi si sa testez puterile lor. Midnight a devenit o minunata katana care m-a ajutat sa distrug un demon de rangul S. Desi nu era "lord" mi s-a parut ca era mult mai puternic dar mi-am adus aminte ca aveam restrictia de putere. Am mai vanat cateva lighioane pe care Sytan m-a rugat sa I le dau pentru banchet. La un moment dat, Seraphin m-a contactat prin umbre.

*Tati as putea sa vin sa imi testez puterile? Matusa Junna spune ca am terminat antrenamentul si ca n-a vazut numai o persoana sa invete asa de repede ca si mine. Acea persoana erai tu.

*Am inteles... Stiu ca tot ma vei contacta pana cand iti voi spune da, asa ca haide. Foloseste "Schimbul cu umbre" si fa schimbul cu Velari.

*Bine acuma sosesc.

In cateva secunde, Seraphin a ajuns in fata mea. N-am droit ca sa pateasca ceva, asa ca mi-am pus trupele sa caute un monstru de rangul A. Dar, in timp ce ne apropiam de acel monstru, el a fost omorat de unul de rangul "lord". Cand l-am vazut m-am speriat pentru Seraphin deoarece n-am droit sa pateasca ceva. Ca norocul ca era Pheonex. Un Varcolac-lup care l-am salvat in aceasta padure cand era un mic pui. Cum s-a apropiat de noi, el m-a mirosit si in secunda doi a sarit pe mine vessel si a inceput sa ma linga. La inceput mu mi-am dat seama cine era, dar m-am uitat la medalionul care il avea. Erau aceleasi rune ca pe usa din trezorerie. Seraphin statea in dreapta mea sperziata nestiind ce sa faca. Cand Pheonex s-a dat jos de pe mine i-am explicat Seraphinei ceea ce s-a itamplat (desi nu doream sa ii spun ca am un varcolac ca si animal de companie). Seraphin mi-a spus:

-Doamne da multe lucruri ai facut cat timp ai fost aici. Imediat ai sa imi spui ca ai condus si un regat.

-Surpriza! Da, am condus un regat, dar nu il mai am sub conducerea mea. Ca sa il iau inapoi trebuie s ail inving pe conducatorul ei in academia de acolo. Daca te intrebi ce e aea, toti demonii din acel regat merg la acea academie ca sa devina mai puternici. Va trebui sa ne inrolam acolo ca sa pot sa-mi conduc din nou regatul.

-Bine dar prima data trebuie sa ne descurcam cu balul lui Sytan nu?

-Ai dreptate. Hai ca mai avem nevoie de minim 2 monstria pentru bal. Pheonex, vrei sa ne ajuti?

Cu inca un lins pe fata, Pheonex s-a indreptat spre Seraphin ca sa-o cunoasca mai bine si pe ea. Dupa ce s-a imprietenit cu ea si a lasat-o sa il mangaie a inceput sa miroasa aerul pentru ca sa vada daca sunt monstria in apropiere. Dintr-o dara a luat-o la fuga si noi am inceput sa il urmam. Cand l-am ajuns din urma am descoperit un varcolac URIAS. Am pus magie protectoare pe ambi si m-am dus inspre varcolac. Desi era mare, eu am crezut ca va fi incet, dar era foarte agil (cred ca era de rangul lordul demonilor). Dupa ce mi-am dat seama ca nu e timp ca sa ma prostesc asa ca am luat aceasta batalie in serios. De fiecare data cand ii param atacurile cream cutremure massive care ajungeau pana la castel (poate va intrebati cum de stiu asta. Pai, datorita comunicatiilor am putut sa aud asta:

*Majestate! Stiti oare ce creaza asta?

*Da... Stai calm. Sunt numai cutremure. Spunea Sytan suspinand. Doamne Argent, stiu ca ma poti auzi, dar totusi cu ce monstru te lupti?

Razand un pic am revenit la varcolac care era oboist. Le-am facut semnal Seraphinei si lui Pheonex sa ma ajute sa il termin. Ei au sarit sa ma ajute fara sa mai astepte. Dupa ce l-am

doborat l-am reinviat ca si umbra si ne-am dus inapoi la castel. Toate garzile au ramas socate cand am adus un varcolac, un dragon si un gorgon de rangul S si Pheonex m-a ajutat sa il car.

*Am revenit! Sylan hai in curtea principala ca sa vezidaca astea este ceea ce m-ai rugat sa-ti vanez.

*Bine. Acum si cobor.

Cand Syilan a venit, Pheonex nu s-a putut astampara si a sarit si pe el; lingand-ul! Cu toti am ras cand el a incercat sa scape de varcolac. Dupa un ras bun, Sylan mi-a spus ca toate pregatirile au fost facute, mai ales cele care i le-am cerut. Multumindu-i l-am rugat sa ne arate un loc linistit unde nimeni nu ne-ar deranja pe mine si pe Seraphin in timp ce ne mai antrenam. El ne-a condus la un coridor infundat, dar el a continuat sa mearga. Prin magie el a putut sa treaca prin el. In celalta parte este o gradina. Este plina de copaci care pareau ca sculptati deoarece este un loc sa meditezi pe crengile lor sau la umbra acestuia, langa unii copaci erau flori de ochiul auriu care inmiresmau atmosfera, iar in mijlocul gradinii era o mica insulita cu o filigorie, perfecta sa te relaxezi cand citesti, inveti sau te dezvolti. De pe pereti curgeau 6 cascade, care formau raul care despartea unii copacii de altii si raurile se uneau, formand un lac cristalin de culoarea turcoazului, in care se vad vietuetoarele acvatice dansand in apa plina de putere magica. Dupa ce el a plecat i-am spus Seraphinei ca am sa ma asigur ca nimeni nu ne va deranja in timp ce vom devenii mai puternici. Dupa o incalzire rapida i-am spus:

-Bun. Totul e securizat. Pana cand eu nu dau jos magia de aparare nimeni nu va deranja.

-Minunat! Deci... iar cultivam magie? Intreaba Seraphin.

-Nu, nu cultivam astazi. Azi este ultima zi pana cand se va tine balul, asa ca vreau sa vad ceea ce te-a invatat Junna. Daca vei putea sa imi bati unul dintre soldatii mei, am sa te testez personal ca sa vad cat de mult ai crescut in ultimele zile (in tarantul demonilor).

-S-a facut. Contra cine ma voi bate?

-Vor fi 2 runde: in prima runda vor fi 20 cavaleri si 15 magi, iar in a 2 a runda vor fi doar 2 soldati.

-Doar 2? Se mira Seraphin. Cum de asa de putine?!

-Dap. Sunt asa de putine deoarece in prima runda te vei infrunta impotriva Cain si Rayla, asa ca Distractie! Ca sa castigi trebuie sa termini ambele runde.

-S-a facut. Hai sa incepem

I-am facut pe plac si le-am explicat soldatilor mei ce trebuie sa faca. In prima runda Seraphin a trebuit sa imi distruga "plutonul" fara sa foloseasca alta magie in afara de cea care a invatat-o de la matusa Bazeloth. La inceput nu am avut prea mari asteptari, dar stiind ca daca ea isi pune ceva in cap il realizeaza in cateva zile, am stiut ca se va descura de minune. Am ramas uitmit ca a invatat cum sa foloseasca Zehilda, o magie care are nevoie de minim 6 persoane ca sa creeze un tun gigantic si sa anahileze tot ce ii sta in cale.

In runda a 2-a i-am spus ca nu are restrictii, la fel ca si ceilalti 2. Nu m-am asteptat sa joace asa murdar, folosind magie de lumina ca sa ii orbeasca si sa ii bata. Am ramas socat, dar daca ma gandesc mai bine si eu as fi facut la fel.

-Bun, ma bucur ca i-ai batut, dar acuma vine adevaratul test. Esti pregatita?

-Bine inteles!

-Perfect. Vezi ca eu voi folosesc magie ca sa iti blochez atacurile. Atata tot. Ca si in runda a 2 a, tu nu ai restrictii.

-S-a facut tati, dar nu cred ca sunt singura care aude acest zgomot, nu?

Seraphin avea dreptate. De cateva minute tot auzeam sunetul unui portal descizandu-se si inchizandu-se. L-am intrebat pe Sylan daca el tot le deschidea, dar tot ce mi-a zis el a fost:

*Eu credeam ca tu le tot deschideai.

Cane el mi-a raspuns, un portal a aparut in gradina. Din el a iesit Zael, zeul timpului. E unul dintre zeii cei mai puternici (Cum de l-am ratat cand am fost ultima data aici nu stiu). M-am apropiat de Seraphin.

-Ah... deci aici erai Zathun, cel etern. Te-am cautat peste tot.

-M-ai gasit Zael. Spune-mi ce doresti. Daca nu e ceva maret, atunci te rog sa pleci. Am treaba multa pana maine.

-Am numai o mica intrebare. Depinde cum raspunzi la ea, am sa iti spun si rugamintea mea.

-Te ascult.

*Tati, cine e el? imi sopteste Seraphin.

*El e zeul timpului. Nu te speria, tati e aici.

-Acus 5000 ani, tu ai fost cel care a omorat toti zeii?

-Vinovat. Da, eu i-am omorat deoarece s-au legat de regatul meu.

-Perfect. Acum vine rugamintea: Te rog sa **MORI PENTRU MINE!**

Fara ca sa pot sa reactionez, o coasa mi-a intrat in piept.

-Acum poti sa te odihnesti pentru eternitate. **DISPARI!** A spus Zael.

-**TATI!** A urlat Seraphin.

-Hahaha! Acum tot ceea ce trebuie sa fac este sa distrug acest castel si am castigat!

O mana a aparut pe umarul lui Zael.

-Ai terminat? Ii raspund.

-Imposibil!

-Ce? Crezi ca daca m-ai omorat eu chiar sunt mort?

-Ai folosit magie de inviere pe tine?

-Se numeste o pasiva! Seraphin ia acest portal si du-te repede la Sytan. Spune-i sa nu se planga sau o va pati mai rau cand voi ajunge si eu.

-Bine! Mi-a raspuns Seraphin fericita printre lacrimi.

Dupa ce a luat portalul care i l-am facut, cerul s-a intunecat. Ziua a devenit noapte, iar luna nu era de gasit.

-Ce ai facut? Intreba speriat Zael.

-Mama..... de mult nu m-am luptat asa. Acum am sa iti arat cum ataca un rege adevarat. Desi nu sunt inca in castelul meu, asta va merge. **Midnight!** Apari!

Dintr-o data a aparut sabia.

-Am sa iti spun de ce nu ataci niciodata un rege de unul singur.

-Nu-mi subestima puterea.

-Nu am zis ca subestimez puterea unui zeu de rangul S... dar fata de puterea mea, tu esti doar o insecta.

Mi-am dat seama ca l-am enervat, dar nu mi-am dat seama ca era asa de enervat. Am inceput sa luptam. Camera se cutremura de la atacurile noastre. Dar, datorita magiei mele, camera nu se distrugea. Ii vedeam pe fata lui Zael ca nu ii credea ca puteam tine pasul cu el. La un moment dat eu il tai mana dreapta. A inceput sa urle:

-Aaaaaaaah... Stai ce?! Nu se reface?! Imposibil!

-Nu trebuia sa vii aici. Acuma te voi lua in serios.

-Ai putut tine pasul cu mine si nu ti-ai folosit toata puterea?

-Sa fiu sincer, eu nu am voie pe acest taram sa imi folosesc mai mult de 50% din puterea mea.

-Imposibil?!

In secunda cand mi-am dezlantuit aura, gradina pamantului a inceput sa cutremure. Zael a inceput sa ma atace, dar i-am parat atacul si i-am strapuns pieptul cu sabia. Cum el a devenit praf si pulbere am scos protectia din acea zona. M-am indreptat spre camera regelui unde era Sytan, Seraphin, Fenris si Junna. Le-am explicat ce s-a intamplat, apoi l-am intrebat pe Fenris

ce a facut in timp ce eu m-am ocupat de „ingredientele” pentru bal. El a raspuns ca si el a cultivat in padurea in care eu am vanat. A mai spus ca a invatat magia clonarii si magia soarelui. In timp ce Seraphin, uimita, il bombarda pe Fenris cu intrebari despre metodele lui de cultivare, Sylan ma trage la o parte si imi spune ca „regele” din regatul in care eu am domnit, regele Ranulfus, va veni la bal si va participa la discutie. M-a rugat sa nu ii fac nimic pana cand nu suntem la discutie si imi va veni mie randul sa discut cu ei. Mi-a mai spus ca acest bal este in cinstea mea si a ficei mele. Desi nu imi place sa imi vad coroana pe capul altei perosane, ii spun ca nu voi face lucruri prostesti la bal, mai ales ca daca planul care l-am pregatit va merge cum imi doresc, razbunarea va fii si mai frumoasa. Masa din acea seara a fost minunata! M-am intors in camera mea, si le-am spus si trupelor mele ceea ce se va intampla maine. I-am rugat pe Cain, Dredgen si Rayla sa stea in afara din umbra si sa stea aproape de mine de cand intram in sala festiva. Le-am mai spus ca au si locuri langa scaunul meu, al lui Fenris si a Seraphiei. Ei au dat din cap si s-au retras in umbra mea. Dupa aceea m-am pus sa meditez un pic, pentru ca sa imi curat mintea. Dupa acteva secunde, aud o bataie la usa. Era Seraphin:

-Buna seara tati.

-Buna seara draga mea, ce s-a intmaplat? Intreb.

-Pai... Am venit sa te intreb cateva lucruri:

-Spune. Sunt tot urechi.

-N-ai emotii pentru maine?

-De ce sa am?

-Pentru ca maine este balul. Eu cel putin voi avea emotii pentru ca, desi eu stiu sa dansez, nu cred ca voi arata frumoasa .

-Pot sa spun acum ca tu vei fi cea mai stralucitoare fata din tot acel bal

-Si pentru a doua intrebare: ai putea sa stai cu mine pana adorm? Nu pot sa dorm.

-Cateodata esti un mic bebelus, sti asta? Ii spun in timp ce suspin.

-Si este vreo problema cu asta? Am numai 16000 ani. Imi raspunde razand.

-Bine, am sa stau cu tine, dar nu stiu sa iti cant un cantec de adormit.

Dupa ce m-am intors din camera Seraphinei am inceput sa meditez in camera. Dupa o noapte linistita, am fost intampinat de Sylan urmat de cateva garzi. El si-a cerut, dar trebuia sa ma duca undeva rapid anume. Spre uimirea mea, am mers la un croitor.

-Surpriza! Imi spune. Cum ti se pare?

-Am... de ce suntem la un croitor?

-Ca sa iti cream un costum adecvat pentru bal. Bine inteles, ai sa poti sa ii dai o atingere magica.

-Am inteles. Pot sa ii cer orice model?

-Doar daca te satisface.

Am inceput sa ma uit la ideile de pe manechin, dar nu mi-a placut nici una, asa ca am discutat cu seful croitoriei daca ar putea sa imi faca rapid un costum la comanda. Acesta mi-a spus ca e posibil, asa ca i-am spus toate detaliile. In mai putin de 10 minute, croitorul m-a anuntat ca a terminat costumul meu. Acesta nu era un costum foarte sofisticat, arata ca orice costum nou din lumea oamenilor. Pe langa asta, l-am mai rugat sa imi faca un sacou care era lung in stilul gotic. Cand am terminat cu ultimele cumparaturi, Junna m-a contactat:

*Hei Argent! Noi suntem gata. Voi cum stati?

*Aproape suntem gata. Mai trebuie sa imi pun trupele ca sa verifice orice coltisor al orasului, ca sa ma asigur ca nu vor fi nici o tentativa la balul de azi.

*Pai grabeste-te pentru ca mai ai 2 ore pana cand incepe balul si Seraphin mi-a spus ca nu merge pana cand nu ajungi si tu. I-am aratat vechiul tau conac. Acolo se afla.

*Bine, ii raspund suspinand. Imediat ma duc dupa ea.

*Sa fie repede!

*Da doamna. Noi nu vom intarzia.

I-am pus pe Dredgen si Rayla sa verifice orasul, iar pe Cain l-am pus sa se duca rapid la Seraphin si sa ma astepte acolo cu ea. In secunda cand ei au plecat, m-am intors la Sylan si l-am anuntat ca voi merge la conacul meu vechi ca sa o iau pe Seraphin si sa mergem de acolo la bal. El s-a oferit ca sa ma insoteasca, dar l-am refuzat politicos. I-am spus ca el poate sa mearga la castel si sa ne astepte acolo. A dat aprobator din cap si m-a avertizat ca unii demoni de regalitate sunt foarte increzuti si cred ca toti sunt supusii lor, mai ales cei pe care nu ii stiu sau ii cunosc puterile. I-am dat aprobator din cap si am plecat. Pe drum, Dredgen si Rayla s-au intors spunand ca au cercetat peste tot, dar nu au gasit sau auzit nimic legat de o asasinare la acest bal. Le-am multumit si i-am rugat sa se duca inapoi in umbra. Cand am ajuns inaintea conacului am vazut-o pe Seraphin coborand scarile purtand rochia ei pentru bal. Ea era insotita de Cain. Cand ea a ajuns m-a intrebat:

-Cum ti se pare? Tati? Alo! M-ai auzit?

-Da, scuze, esti asa de frumoasa incat m-ai adus aminte de mama ta.

-Multumesc mult!

Am luat-o pe Seraphin de mana si am plecat zburand pe Velari pana la podul palatului. De acolo am mers pe jos. Aproape de poarta ne-am intalnit de un demon adolescent.

-Deci... Sylan a invitat si oameni de rand? Ce rusine. A inceput el sa spuna. Daca as fi eu regele nu v-asi lasa sa traiti

*Nu stie cine suntem, asa ca se da mare. Seraphin te rog sa nu ii dai atentie si sa mergem mai departe.

*Bine tati.

Dupa ce am trecut de el, a inceput sa ne mai vorbeasca.

-Hei! Cu voi vorbeam.

-Imi pare rau, ai atat de putina putere magica incat nu te-am sesizat.

Am inceput sa ii aud pe demonii care treceau susotind: "Hei, nu e acel demon lordul Horoc Stulioare?" "Da, el e. E demonul care a urcat recent din rangul A in rangul S."

-Ce ai spus! Mi-a raspuns Horoc pe un ton amenintator. Daca iti ceri scuze nu am sa te ard pe tine si pe fata de langa tine pana la os.

Suspini si prin acel suspin eu i-am stins flacara din mana.

-Cum mi-ai stins flacara?! Eu sunt lordul Horoc din partea de Vest a regatului lui Sylan.

-Ia mai taci!

Dintr-o data el a luat pozitia de drepti. L-am auzit spunand incet: "de ce nu ma pot misca!"

-Ia hai sa iti fac cunostinta cu flacarile tale. Am sa te mai las inca 1 data ca sa ne mai intalnim. Nu vreau sa te mai vad dupa.

In secunda cand am spus incantatia Salvus el a inceput sa urle de durere.

-Cine esti? M-a intrebat in timp ce avea mainile la cap.

-Eu sunt unul dintre persoanele cu care nu vrei sa te comporti artagos.

Plecand, i-am spus lui Cain, Dredgen si Raylei sa iasa din umbra si sa ne insoteasca. Cum am ajuns in sala festiva ne-am apropiat de familia Bazeloth. Junna nu s-a putut abtine si tot o deochia pe Seraphin spunandu-i cat de frumoasa e. Sylan m-a tras rapid la o parte si mi-a spus ca toti demonii de varsta fiicei mele se uita la ea. La auzul acelor vorbe am inceput sa rad si i-am soptit scurt si serios:

-Sa incerce sa o atinga. Ii provoc!

Festinul a inceput si lumea a inceput sa se adune. Eu stateam aproape de Seraphin, discutand, glumind si povestindu-i peripetiile mele pe aici cand am mai fost pe aici. Sylan ne-a condus sa ne arate unde se va tine discutia si ne-a rugat sa stam pana cand ne va face o intrare cum se cuvine. Prin trupele mele am vazut cine a venit. Erau demoni de toate

rangurile, dar majoritatea erau de ranguri inalte (adica de rangul A si S). In timp ce ultimi lorzi au aparut, l-am contactat pe Sylan:

*Hey Sylan.

*Da maestre? Ce e?

*M-am gandit: ce ar fi daca Midnight, Nightfall si Reaper sa stea si eu la masa (ca sa vada ca eu sunt cel care le-a folosit acum 4000 de ani si ca inca le pot folosi.

*O idee minunata. Servitorii vor aduce in data inca 3 scaune.

*Perfect. Multumesc mult.

Aproximativ dupa 20 de minute l-am putut auzi pe Sylan vorbind:

-Va multumesc mult pentru ca ati venit. Astazi am infiintat acest bal pentru a sarbatori unul dintre cei mai cunoscuti conducatori care a trait aici.

-Oh, doamne. suspin. Seraphin, hai ca intram.

-Bine tati!

-Este maestrul si mentorul meu, eu sunt fericit sa vi-l prezint pe adevaratul Rege al Tiraniei Argent Alucard Zathun impreuna cu fiica sa Seraphin Argent!

Desi a fost o intrare pe cinste, eu am zambit un pic in momentul in care el mi-a amintit de titlul meu. In secunda in care eu am iesit impreuna cu Seraphin, toata lumea a tremurat. Zambind, Seraphin m-a intrebat daca eu chiar eram acest rege. Zambind i-am spus ca da, eram acest rege. De acolo a inceput toate strangerile de mana cu cei din clanurile despre care Sylan mi-a povestit despre, Apoi festinul, dupa o mica infruntare prieteneasca si dansul. In timpul festinului, eu am stat langa Sylan si Seraphin a stat langa Junna discutand si glumind. Artefactele erau langa mine intrebandu-ma ce am facut timp de atatia ani si sa le povestesc ce e cu noua poveste. Le-am raspuns la toate intrebarile, dar mi-am pastrat ceea ce era important pentru mine deoarece ei puteau fi fortati, de demonii care au o dominatie asupra relicurilor foarte mare, ca sa le spuna tot ceea ce stiu despre mine. (Nu uita ca aceste artefacte sunt finite. Ele te pot ajuta, sau nu. E alegerea lor). Ma mai uitam cateodata prin sala, deoarece vedeam multi demoni vorbind si uitandu-se la Seraphin.

-Stai linistit, maestre.

-Ce e Sylan? Intreb. Eu nu sunt nervos.

-Poate e adevarat, dar asa pari. Mai ales ca multi demoni se uita la minunata ta fiica.

-M-ai prins... da, sunt un pic suparat ca se uita la ea, dar nu pot sa ii opresc, nu? Asa eram si noi in primii 1000 de ani. Ii raspund razand.

-Adevarat. Ma incanta ca iti mai aduci aminte de aceste momente, asa ca am propus un concurs, dar tu trebuie sa il accepti, deoarece am intrebat-o pe Seraphin si ea a aprobat deja.

-Voi vedea ce raspuns voi da dupa ce imi vei spune ce doresti sa faci?

-Nu e cine stie ce. E o mica competitie: Seraphin a acceptat ca va dansa cu oricine te va doborava intr-o batalie 1 la 1.

-Perfect. Sunt un pic enervat acum, asa ca imi va face bine sa scap de aceasta senzatie prin batalii.

-Ma bucur ca ai acceptat.

Dintr-o data el s-a ridicat in picioare si a inceput sa vorbeasca:

-Un pic de atentie va rog. Vazand ca unii dintre voi mereu va interesati despre fiica maestrului meu, noi avem o propunere pentru cei care doresc sa danseze cu ea. Va fi o mica proba, dar va fi una un pic de dificila. Cei care vor sa incerce va rog sa veniti in fata mea si a maestrului meu.

Dintr-o data aproximativ 20 de demoni adolescent au venit in fata.

-Rege Sylan, care este aceasta asa zisa proba. Spune unul dintre tineri.

-Ma burur ca ai intrebat. A inceput Sylan.

-Proba este sa imi invingeti tatal intr-o lupta 1 la 1

-Multumesc mult Seraphin. Asa cum ati auzit, aceasta e proba.

-De ce sa prelungim pana cand le vine fiecaruia randul, cum ar fi 20 contra 1 singur?

-Tati! Asta ar insemna... a inceput Seraphin sa vorbeasca.

-Hei draga, ce ar fi sa le dam acestor tineri curajosi o sansa de castig. Si tu stii ca ii voi doborâ mult prea usor pe acestia, asa ca ai droit o batalie 1 la 1. Deci tinereilor, cum suna?

Dupa un timp mic de gandire eu am mai adaugat

-Am uitat sa va spun, eu am o vraja care nu ma lasa sa imi folosesc mai mult de 50% din puterea mea.

La auzul acelor vorbe, fetele lor s-au luminat si au acceptat aceasta batalie cu inca o singura conditie. Ei doreau ca familiile lor sa poata sa ii ajute, dar ei vor putea folosi numai magie de support, nimic ca sa ma atace pe mine. Eu am acceptat si asa duelul a inceput. Folosind magia de teleportare am ajuns in padurea regenerabila. Am mai creat rapid o bufnita magica ca sa vada si cei din palat ceea ce se va intampla.

-Perfect. Acuma totul este pregatit. Cum doriti sa ne duelam?

-Cum ar suna o batalie de asediu?

-Castel versus Castel deci? Suna bine atata timp incat imi reamintiti regulile. Eu sunt fan de bataliile intre alte rase decat demonii pe acest taram.

-Te referi la bataliile contra monstrilor?

-Nope. Ma refer contra zeilor, dar cred ca aveti o mica sansa ca sa ma invingeti.

Cand au auzit acest lucru, unii dintre ei au tremurat. Desi le-a durat aprximativ cateva minute sa foloseasca magia pentru ca sa creeze castelul lor.

-Noi suntem gata, domnule Argent, dumneavoasta?

-Acuma ma apuc sa mi-l creez si eu. Varan!

Rostind acele cuvinte, palatul a aparut in fata mea.

-Acuma sunt gata. Nu uitati: minim o persoana trebuie sa stea in castel pe tron.

-S-a facut. Incepem cand bufnita va spune zero.

-Ambele parti sunt pregatite? Intreaba bufnita

-Da. Am raspuns in cor.

-Atunci incepem in 3, 2, 1, zero!

De la inceput am vazut zece demoni venind inspre castel. Au incercat sa sparga bariera, dar la inceput nu au putut-o sparge. Familiile lor au folosit niste vraji pentru ca sa le amplifice puterile, datorita suportului au putut sa intre in castel. Spre mirarea lor, eu stateam frumos pe tron.

-De cand nu am mai stat pe acest tron. Suspin. Oh... ati ajuns. Bravo! Acuma, cine e primul care doreste sa ma scoata de pe tron?

-Noi toti! Au spus deotata.

-Va admir spiritul de echipa, dar nu cred ca ati inteles ceva

-Ce e acel lucru? Intreaba uunul dintre ei?

-Eu, pot sa ies de pe tron daca doresc.

-Dar atunci castelul s-ar prabusi. Raspunde alt demon.

-Esti siguur de acel lucru?

M-am ridicat de pe tron si am inceput sa ma apropiu de ei. Ei, uimiti au inceput sa se intrebe cum era posibil.

-V-am auzit intrebarea care vi-o puneati unuia celuilalt, asa ca vi-o voi raspunde. Daca va uitati aici, cineva sta pe tron. Nu e asa Midnight?

-Asa e stapane.

-Acela nu e Midnight Trinity?! Artefactul cu care un hybrid a distrus toti zeii acus 5000 de ani? Intreaba unul dintre tineri.

-Si acel "hybrid" este in fata voastra. Spun razand.

Nu am droit sa ma confront cu ei in aceasta modalitate, asa ca i-am teleportat la castelul lor. Nu am dorit sa mearga numai ei, asa ca l-am pus pe Cain sa stea in umbra unuia

dintre tineri pentru a afla ceea ce se intampla acolo. I-am auzit cum vorbeau spunand ca sunt un demon adevarat, si ca nu au nici o sansa ca sa castige. Ceea ce mi-a placut cel mai mult a fost cand unul dintre ei i-a anuntat ca pot sa ma ridic de pe tron fara ca vraja sa se dezactiveze. M-am gandit ca le-am dat destul timp ca sa se astepte la ceea ce e mai rau, asa ca am iesit pe poarta principala. Am inceput cum se panicau gandindu-se la o strategie ca sa ma doboare.

Spre mirarea mea, Horoc ma astepta afara. Arata inarmat si gata sa ma atace.

-Deci, tu chiar crezi ca mei putea bate?

-Totul va fii complet diferit fata de cand ne-am intalnit la inceputul balului. Eu acum port armura anti magie demonica asa ca nu ma vei putea rani.

-Doamne prost trebuie sa fii. Cat de mult stii despre Regele Tiraniei?

-Destul de mult. Stiu ca el a omorat toti zeii.

-Aproape, l-am uitat pe zeul timpului, dar m-am ocupat si de el. Continua te rog.

-Si ca e hybrid.

-Gresit. Eu nu sunt hybrid, eu sund om. Asa ca, armura anti demonica este inutila.

-Si ce conteaza!

El a inceput sa ma atace, dar i-am oprit atacul cu mainile.

-Hai sa facem asa: Cei care pot sa imi distruga una dintre trupele mele, va putea sa danseze cu fiicele mele.

Dupa ce s-au gandit cu totii au acceptat in afara de Horoc.

-Bine Horoc, ne vom putea duela, dar as dori sa ii las pe ceilalti sa incerce sa imi bata umbra. Apropo, el e deja cu voi in castel. Il bateti ca si o echipa, atunci cu totii veti putea sa dansati cu Seraphin. Desi el este cea mai puternica umbra care o am, asa ca DISTRACTIE. Cain: Poti sa te joci cu ei, dar ca sa castigi trebuie sa ii ataci fara sa ii ranesti. Tu trebuie sa ii bati pana cand raman incapabili sa se mai apere. Daca mergi o data in umbra, atunci ai pierdut si vii la mine sa ma anunti.

Dupa ce le transmit mesajul la toti, ma intorc la Horoc.

-Perfect. Tot ceea ce va trebui sa faci tu, este sa imi tai o ramura din batul cu care ma voi bate cu tine.

-Atata tot? Glumesti nu?

-Stiu ce magie continue sabia ta. Ia incearca sa tai acest bat. Il tin intins ca sa iti fie mai usor.

El a incercat si nu a reusit.

-Vezi? Nu asa de usor. Tu trebuie sa fii precis de fiecare data ca sa imi tai batul.

-Voi face tot ce pot ca sa castig.

-Asa te vreau.

Am inceput sa ne distram. Desi imi foloseam 10% din puterea mea, el inca era prea incet. El nu a mai ezitat si a inceput sa treaca pe ofensiva. Dupa 2 minute de "sparring" Cain revine si imi spune ca a fost nevoit sa mearga in umbra ca sa ii bata pe ultimi 5. L-am rugat sa mearga cu Dredgen si cu Rayla ca sa ii adune pe toti. I-am mai spus ca nu mai aveam mult. Desi nu am dorit sa-l las pe Horoc sa danseze cu Seraphin, el a avut curajul sa refuze sa se lupte cu o umbra de a mea si sa ma provoace pe mine. Asta da dovada de curaj si determinare, asa ca l-am lasat sa imi taie o ramurica mica din bat.

-De ce nu ti-ai folosit toata puterea? Ma intreaba mirat, fara sa creada ca a castigat.

-Datorita curajului tau. Tu nu ai dorit sa te lupti cu o umbra de a mea, asa ca tu meriti (din pacate) sa dansezi cu fiica mea. La fel si cei 5 care au putut sa mi-l invinga pe Cain. Va felicit. Haide-ti sa va vindec pe toti si sa mergem inapoi la bal.

Dupa ce am ajuns inapoi, muzica a inceput. Desi, acei tineri au dorit sa aiba primul dans cu Seraphin, ea le-a spus ca va dansa cu toti 6, dar doreste sa aibe primul dans cu mine. Desi nu m-am asteptat la asta, am acceptat. Dupa un dans minunat, unde toata lumea s-a uitat numai la noi cum dansam, l-am intrebat pe Syllan daca ar dori un match impotriva mea pentru

ca sa ma distrez si eu cum trebuie. Din pacate el a trebuit sa refuze, spunandu-mi ca nu ar fi bine pentru el sa isi arate asul din maneca asa de repede. Acesta mi-a mai spus ca stie de mult timp ca eu am multi asi in maneca si ca eu voi acumula pe parcurs si mai multi asi.

Desi eram un pic suparat, l-am inteles, asa ca am asteptat ca Sylan sa ma anunte ca sa ma retrag impreuna cu Seraphin in camera de discutii ca sa ii asteptam pe toti. Ca norocul, nu a durat mult pana cand el m-a tras la o parte si m-a anuntat ca in 5 minute ii va lua pe ceilalti "regi" si vor merge si ei acolo. Seraphin a terminat ultimul dans cu Horoc si am chemat-o la mine.

-Da tati? Ce este?

-Banuiesc ca te distrezi de minune nu?

-Da! Imi place foarte mult acest bal.

-Perfect pentru ca va deveni si mai interesant.

-La ce te referi? Intreaba confuza.

-Ce ai alege? Sa iei resturi sau sa vii sa stai la masa mare?

-La masa mare. Bine inteles.

-Perfect. Sylan m-a rugat sa particip la o discutie destul de interesanta si as dori sa participi si tu ca sa stai si tu la masa mare.

Dupa ce Sylan ne-a condus in camera de dezbateri, acolo l-am vazut pe Fenris cultivand. El s-a speriat cand ne-a vazut si a incercat sa gaseasca o minciuna (99% adevar, 1% minciuna) ca sa il credem ca nu cultiva, dar i-am explicat ceea ce se va intampla. El a inteles si s-a retras politicos din camera. N-a trecut mult si lumea a inceput sa se adune. M-am intalnit cu Demiurg, Altz si Erzith. Trei dintre acei numiti lideri din clanurile care l-au amenintat pe Sylan. Dupa l-am vazut pe Ranulfus intrand urmat de Horoc. Discutia a inceput. Sylan incerca sa isi dea seama de ce ei doreau sa invadeze regatul lui. Desi toata lumea era cu nasul pe sus, de fiecare data cand eu puneam o intrebare cei care imi raspundeau cu sinceritate si nu ma faceau sa ma simt prost. La un moment dat Ranulfus vine cu o propunere:

-Am eu o idee. Ce ar fii sa mi-o dai mie pe Seraphin si atunci eu si cu armata mea te voi ajuta sa devii un imperiu cucerindu-i pe ceilalti.

-Nu cred ca eu sunt in orice pozitie ca sa iti spun ca ti-o putem da.

-Ah.. nu fii asa Sylann....

Nu m-am putut abtine si i-am taiat corzile vocale lasandu-l mut. Toata lumea se mira cine ar fi facut acel lucru. Intre timp ii transmit lui Sylan:

*Te superi daca devine randul meu sa NEGOCIEZ cu ei?

*Cred ca asta ar fii cel mai bine.

Ma ridic si merg in locul lui Sylan.

-Imi pare rau ca a trebuit sa intervin in aceasta discutie, spun cu zambetul pe fata, dar nu am putut sa las aceasta conversatie sa mearga prea departe. Nu e asa Ranulfus? Doamne da prost poti fii. In primul rand tu apari in fata mea purtand coroana mea sit e comporti ca si cum esti mai puternic decat mine in timp ce tu de abia esti un slab rang S la fel ca toti din aceasta incapere. In al doilea rand, cum i-am spus si fiului tau Horoc, iti voi spune si tie: daca te mai vad inca o data in fata mea cu o atitudine ca asta te voi omora. Nu uita cine sunt. Revenind la discutia anterioara. Nu ma intereseaza ceea ce credeti despre regatul lui Sylan, dar daca decideti sa il invadati, pe campul de batalie va veti bate contra mine.

-Nu putem sa cadem la o intelegere? Propune Demiurg. Cu siguranta putem sa facem o alianta.

-Asta voiam sa propun acum. Multumesc Demiurg pentru ca tu ai venit cu initiativa. Da, dragi domni, am aici un pergament care foloseste magia Zecht pentru a forma un juramant. Acest juramant este "Daca unul dintre regate va avea nevoie cu adevarat de ceva si

roaga celelalte regate care il inconjoara, atuncia ele trebuie sa sare in ajutor in maximum 14 zile.

I-am auzit pe unii discutand rapid cu sftnicii lor si unii nu au acceptat.

-Asa cum am crezut, spun un pic mai incet. Bine, cine doreste sa semneze acest contract sa vina la mine.

Trei sefi dintre cele sase clanuri au venit. Si da, pentru cei care se intreaba, Ranulfus nu a fost unul dintre ei. Ceilalti trei s-au adunat sa discute pentru cateva secunde.

-Noi trei, a inceput sa vorbeasca Altz, am decis ca nu ne vom alatura acestei aliante. De fapt dorim toti trei o audienta numai cu regele.

-Voi trei din pacate nu sunteti in nici o pozitie de a negocia. Daca nu acceptati acest tratat, atunci eu va spun asta. De maine e razboi! Daca trebuie sa va alaturati prin forta bruta atunci ma voi ocupa de voi personal. Si nici sa nu te gandesti ca tu vei scapa usor Ranulfus. Deoarece tu esti „conducatorul” regatului meu, eu ma voi distra acolo.

La auzul acelor lucruri ceilalti doi sefi au venit sa semneze contractul. Desi si Ranulfus a dorit, eu nu l-am lasat. Sylan m-a intrebat de ce, dar si-a dat singur raspunsul. S-a asteptat la acel lucru de cand mi-a spus ca el va fii la intalnire. Desi Ranulfus ar fi dorit sa semneze si el contractul, si-a dat seama de ce nu l-am lasat. Si nu e pentru ca el conduce regatul meu. E penru ca el a propus acea „negociere”. Ne-am intors la bal si am reluat distractia. La rugamintea Seraphinei am facut unele trucuri de magie cu aura mea. La cateva minute am auzit din nou portale deschizandu-se si inchizandu-se. Toata sala a inceput sa tremure dar datorita barierei mele, aceasta nu s-a daramat pe noi. Invitatii se intrebau despre ce e vorba. Dintr-o data, in fata usii principale apare un portal. Din el a iesit o persoana.

-Aici erai Alucard! In sfarsit te intalnesc. Ma cheama Ides.

-Ce cauta zeul haosului aici? Si mai exact cum mai esti in viata?

-Asta va fi o alta poveste pentru o alta data. Alucard, vreau sa te intreb, tu mi-ai omorat fratele cel mare?

-Se numeste autoaparare, dar da, eu l-am omorat.

Se apropie de mine si ma imbratiseaza.

-Iti multumesc ca m-ai scapat de bagaretul acela. Mereu intra in belele si eu eram cel pe care dadea mereu vina.

-Cu placere, cred.

-Asta este cadoul meu pentru ca m-ai scapat de el.

Dintr-o data el pune mana pe capul meu. Am simntit o mica durere, dar am vazut unele amintiri care le-am trait de mult (sa fii sincer, eu am uitat de acele vremuri).

-Tati esti bine, intreaba Seraphin ingrijorata.

-Da, sunt bine. Datorita lui Ides mi-am adus aminte cine eram inainte de a primi aceste puteri.

Pe vremuri, inamicilor le erau asa de frica de mine incat m-au poreclit „Zeul Intunericului” (God of Blackfield). Datorita lui Ides, mi-am adus aminte acele momente de glorie, si mi-am adus aminte de ziua in care nu mi-am putut salva partenerul cand ma aflam pe planeta Tros. Desi, cand eram regele al Tiraniei, mi-am propus sa omor toti zeii deoarece ei erau cei care ii puneau pe demoni sa atace celelalte taramuri, i-am multumit mult pentru ca mi-a adus aminte ca si eu sunt un om.

Ides si-a ramas bun, spunandu-ne ca mai avea si alte treburi si in alte parti. Nu la mult timp dupa, invitatii au inceput sa plece, si slujitorii au inceput sa stranga mesele. In acea seara m-am dus la Sylan in camera si i-am spus ca de maine eu si Seraphin vom pleca spre Wescal, fostul meu regat pentru a-l detrona pe Ranulfus de pe tronul meu. L-am mai rugat sa il mai invete pe Fenris cat mai multe lucruri pana cand ne vom intoarce. El a dat aprobator din cap si mi-a inmanat doua hartii. Erau fisele de completare pentru a intra la universitatea de la Wescal. Aceasta este foarte cunoscuta aici, deoarece toti demonii puternici au fost invatati

acolo si daca doresti sa il detronezi pe regele acelu regat, trebuie sa il provoci la o lupta si el isi alege cu ce sa va luptati. Fericit ca mi-a facut rost de doua, ii multumesc si ma duc la Seraphin, care medita, sa ii spun unde vom merge. Spre mirarea mea, Fenris era si el acolo. L-am anuntat ca vom fi plecati un pic si ca Sylan se va ocupa de antrenamentul lui. El da din cap aprobator si ne lasa sa vorbim. In timp ce ii explicam lui Seraphin unde vom merge si ce vom face acolo, ea tot imi punea intrebari.

-De ce trebuie sa mergem?

-Dupa cum ai vazut la discutie, regele Ranulfus nu a semnat contractul. I-am anuntat pe toti ca aceea care nu semneaza acel contract voi merge personal la ei si o sa ii detronez.

-Dar el nu a vrut sa semneze?

-Ba da, dar, daca nu ar fi venit cu acea idee prosteasca, atunci l-as fi lasat macar sa semneze. Acuma, pentru ca el nu a semnat si a si facut acea sugestie, trebuie sa merg si sa il invat niste maniere.

-Dar de ce trebuie sa merg si eu? Cu siguranta ca tu ai putea sa te descurci si singur.

-Dupa cum ti-am explicat, acolo este o academie si noi am intrat. De acolo va trebui sa fim cei mai buni, luand cele mai bune laude, devenind cei mai puternici din acea academie ca sa putem sa il putem provoca pe rege la o batalie.

-Am inteles. Dar nu va trebui sa invatam?

-Daca stai langa mine, poti sa dormi la ora ca vei stii totul.

-Bine! Hai sa mergem!

La plecare, Sylan a insistat sa luam o caruta pana in regatul Westfall si m-a anuntat ca a aflat ca o persoana a pus o recompensa pentru cel care ii aduce capul meu. Razand, am intrat in trasura si am plecat. Pe drum i-am instiintat pe birjar si pe Seraphin despre ceea ce mi-a atras atentia Sylan. Ca sa ajungem in Wescal a trebuit sa mergem printr-o padure si m-am asteptat sa fim ambuscati acolo, dar spre surpriza mea, am fost atacati cand faceam un popas sa admiram privelistea unor ruine vechi, povestindu-i Seraphinei ce a fost aici folosindu-mi magia timpului "whisper". Desi nu erau multi demoni, nu m-am asteptat ca puteau sa se strecoare asa de rapid fara ca eu sa ii detectez. Noroc cu Pheoenx, care mi-a luat urma si s-a tinut dupa trasura, datorita lui nu a trebuit sa ii omor pe acesti asasini. Desi l-am certat pentru ca ne-a urmat nu puteam sa il las acolo asa ca mi-am folosit magica ca sa il transform inapoi in om. Mi-a multumit mult ca l-am putut ajuta. Mi-a spus ca a fost nevoit sa ramana varcolac-lup timp de 3500 de ani. I-am dat niste haine din dulapul spatial si am intrat cu totii in trasura si am plecat spre academie. La portile capitalei Westfall, un demon care lucra acolo ne-a ruat sa ii aratam actele de identitate. Inainte sa plecăm am luat ceea ce ne-a dat Sylan (adica foaia de intrare la academie unde ne era numele scris).

-Cred ca astea sunt destul nu? Intreb in timp ce ii dau sa vada hartiile.

-Da.

I-am vazut mirarea cand mi-a luat foaia mea. Nu s-a putut abtine si a strigat:

-Nu pot sa cred! Fostul rege al tiraniei Alucard Argent!

Am inceput sa aud susoteli pe partea cealalta a zidurilor

-Cumva a spus Regele Alucard s-a intors?

-Da. Hai sa il vedem.

Lumea a inceput sa se apropie de caleasca.

-Imi pare rau dar ai putea sa te grabesti un pic? Nu dorim sa ratam ceremonia de deschidere a academie.

-Da, imi pare rau.

Dupa ce mi le-a inmanat inapoi, am mers mai departe. Desi erau multi demoni curiosi, am putut ajunge la timp la deschidere. Drumul nu a fost foarte lung de la portile capitalei pana la academie, dar cand am ajuns acolo toti au inceput sa soptasca si sa arate inspre mine.

-Ia uita-te acea roba nu e artefactul Soul Reaper?

-Ba da, si sabia nu e legendarul artefact Midnight Trinity?

-Ba ai treptate. Inseamna ca el e..... Alucard?!

-Cineva a spus Alucard?! Cel mai puternic si cel mai mare rege care a existat?! Spunea o fata demon.

-El e!

Dupa ce am trecut de toata multimea de persoane, am ajuns in sala. Aici a trebuit sa asteptam pana cand ne va striga numele. Dupa vom fi condusi intr-o camera si vom fi testati. Prin aceste teste (ca si cel cu oglinda la castelul lui Sytan) iti verifica puterea. Dupa aceea trebuia sa ne testeze abilitatile de lupta. Desi eu stiam ca Seraphin se va descurca, i-am urat mult noroc si i-am promis ca o voi invata o vraja care s-a uitat de mult. O vraja care il transforma pe cel care o foloseste in orice si oricine doreste. La auzul puterii acestei vraji, am motivat-o sa castige. Nu la mult timp, eu am fost chemat intr-o arena. Aceasta arata ca si un coloseum. Toata lumea se uita inspre mine. Seraphin statea calma pe unul dintre scaunele de pe primul rand. Spre uimirea mea, din poarta din celalalt capat a arenei a iesit regele Ranulfus. Toata lumea era socata. Auzeam susoteli peste tot.

-Cum! Regele vine sa se ocupe de un nou candidat care doreste sa intre in academie?!

-Shhh.. Cu siguranta ca are un motiv. Sa nu mai vorbesc ca acest „candidat” este hybrid ca si fata de acolo. Spunea alt demon.

Mi-am indreptat atentia inspre Ranulfus.

-Bine ai revenit Fondatorul! Striga. Bine ai revenit in capitala fostului tau imperiu!

-El e Regele Tiraniei Alucard! A urlat unul dintre demonii din loja regala.

-Ma bucur ca imi dai un test demn de mine Ranulfus, desi stii de ce sunt aici tu vi in fata mea, in loc sa iti strangi bagajele, sa lasi coroana pe tron si sa pleci?

-De ce as face un lucru asa de prostesc? Tu esti un hybrid in timp ce eu sunt un demon adevarat.

-Fie cum zici tu. Care este acest asa numit „test” de intrare?

-E un test usor. Tot ceea ce trebuie sa faci este sa ne luptam pana cand unul dintre noi il invinge pe celalalt.

-Atunci sa incepem!

Spunand asta am inceput sa ma apropiu de el cu o viteza frumoasa. Toti spectatorii se mirau cum de exista un hybrid asa de puternic. Desi eu eram nevoit sa folosesc o sabie de metal din depozitul de arme al arenei asa ca nu pot sa ma joc mult cu el. Desi el incerca cu fiecare atac sa imi dovedeasca ca el e mai puternic decat mine, eu de fiecare data ii dovedesc intodeauna

-Aici ai dreptate. Hei Seraphin! Strig. Eu zic ca ne-am distrat destul. Acum trebuie sa fim seriosi nu crezi?

-Bine spus. Alucard! Mergi la o plimbare. Spune Seraphin.

(Pentru cei care se intreaba, aceasta este puterea mea adevarata. Stiu... stiu... e ciudat, desi asa se activeaza vraja. Cineva care are acelasi sange ca si tine trebuie sa iti spuna „Mergi la o plimbare”. Asa incepe vraja ok!)

-„Cand speranta a disparut... anulate aceasta incuietoare si trimite-ma la o plimbare luminata de luna. Elibereaza-mi nivelul de retinere, nivelul 0”. Ii raspund.

Aura mi s-a transformat dintr-o aura mov-albastra intr-o aura rosiatica ca si sangele. Desi mi se pare foarte fascinanta aceasta transformare, ea se manifesta ca si magia Thorn, dar aceasta nu imi pune o armura de la trupele mele, ci imi ma transforma in alta „persoana” sa spun asa. Pe scurt, corpul meu se transforma, aratand complet diferit. Am mai fost nevoit sa folosesc aceasta magie o singura data. De atunci toti m-au numit „dracula” lordul intunericului. Desi e o porecla haioasa, sa ma strige dupa numele meu „alucard” dar il citesc invers. Am inceput sa arat intimidant. Desi aveam aceleasi haine si aproape aceeasi arma, deoarece l-am rugat pe midnight sa se transforme intr-o sabie dintr-un joc preferat, aveam o

pelerina facuta din aura si din ea iesiau lilioci. (nu ma prea mira faptul ca am fost poreclit „Dracila”)

-Deci aceasta este puterea ta adevarata? Intreaba mirat Ranulfus.

-Te rog, din cate am vazut nu va fi nevoie sa imi folosesc mai mult de 2% din puterea mea ca sa te bat.

-Nu te cred, asa ca hai sa il facem un tratat.

-Prin Zecht?

-Da. Dar daca tu nu ma vei putea invinge, stii ce voi cere.

-Da, stiu. Sa devin supusul tau loial.

-Ma bucur ca te prinzi rapid.

Prin magia Zecht am facut un tratat. Prin acel tratat eu trebuia sa il dobor pe Ranulfus folosindu-mi 2% din toata puterea mea. Desi nu imi va fii usor, cu siguranta va fii interesant. Exact in secunda in care eram sa reincepem batalia, cineva a intervenit.

-Regele meu, lasati-ma pe mine sa ma ocup de acest candidat.

-Bine Ejar. Fie ca Stramosul sa fie cu tine. Spuse Ranulfus.

-El mereu este cu mine. El m-a creat.

-Hei Ejar! Nu ne-am vazut de mult. Ce mai faci?

-Cumva mi-ai spus „Nu ne-am vazut de mult”? La ce te referi?

-Stii la ce ma refer. Sau nu-ti mai aduci aminte de creatorul tau?

-Creatorul meu a disparut acum 4500 de ani.

-Atunci e treaba mea ca sa iti aduc aminte.

Ma apropiu de el si dupa cativa pasi mi-am dat seama ca s-a schimbat ceva pe aici. Desi l-am creat pe Ejar ca sa fie un assassin aproape nedetectabil, el a devenit insetat de sange si mult mai salbatic.

-Deci chiar nu iti mai aduci aminte de mine. Bine, am sa te fac atunci sa stii cine e la putere.

-Putere eh? Bine, ia hai sa vedem daca supravietuiesi acest atac. Celestia!

Ah... da... Celestia... o magie uitata pentru a distruge orice vietate care ii sta in fata. Aceasta se foloseste ca sa omori monstrii mari fara sa le distrugi corpul. Toata lumea s-a speriat de la acea lovitura.

-Hahahaha! Incepe Ranulfus sa rada. Deci Alucard „Marele Rege al Tiraniei” a fost doborat asa de usor de unul dintre supusii lui.

-Nu fii asa de sigur. Ii raspund.

-Ce... Cum de mai esti in viata?!

-Daca nu ai observat, magia este o magie de origine. Desi ea este o magie puternica ai omis ceva Ejar.

-Ce e acel lucru care l-am omis?

-Magia de origine nu il va afecta pe cel care a creat-o. In alte cuvinte, ea nu ma v-a afecta pe mine. Si cu aceste lucruri fiind spuse, cum ar fi sa te dai batut? Nu ai nici o sansa sa ma invingi. Cum ai sa ma invingi daca nu ma poti rani? Desi, nu uita ca Zecht-ul facut cu Ranulfus este inca activ, asa ca...

In secunda urmatoare am batut din palme si am dezlantuie un val puternic de aer care l-a omorat pe Ejar.

-Deci... chiar si daca imi folosesc 1% din putere te omor? Doamne Ejar ce ti s-a intamplat? INGAL.

In secunda urmatoare el a reaparut in fata mea, mirat si speriat.

-Ia spune-mi, continui inca crezi ca ma vei putea invinge?

-Bine inteles! Nu voi pierde in fata unui hybrid slab si bun de numic!

-Asa deci? Atunci..., bat din nou din palme. INGAL! Ia raspunde-mi la aceasta intrebare: Desi am renviat multi oameni si demoni, o intrebare tot imi vine sa ii intreb, dupa

ce mai aplaud inca o data contiunuu. Daca esenta nu moare, atunci nici persoana omorata nu va muri timp de 3 ssecunde. Eu o numesc „regula de 3 secunde”, asa ca intrebarea mea este: Daca o persoana este reinviata, puterea is se schimba, sau comportamentul i se schimba la fel?

-De ce ti-asi raspunde tie?

-Oh.... nu vrei sa raspunzi? Atunci..., ma pregatesc sa il mai „aplaud” inca o data cand...

-Fie. Ma dau batut. Bravo Alucard! Bine ai revenit din nou la academie.

-Multumesc mult. Stiind ca am trecut aceasta joaca de copii am sa plec. Oh... apoape am uitat. Ranulfus! Sa nu crezi ca am uitat de ce sunt aici.

Toata lumea inca era socata de „distractia” care am avut-o. Am vazut ziua urmatoare in ziare „Un hybrid sub numele de Argent Alucard l-a invins pe Ejar cu usurinta”. Eram peste tot. Reporterii au venit batand la vila care am construit-o in ziua in care era examenul (prin puterea magiei DUH). Pe toate umbrele care puteau sa vorbeasca (adica cele care au rang destul de mare) le-am pus sa se ocupe de vila cat timp am fost la „testare” si sa se ocupe de toate scrisorile care le primesc. Locul in care mi-am construit casa nu era departe de academie. Aceasta se afla la 500 de metri fata de academie pe un munte. Folosindu-ne de Velari ajungem foarte rapid la academie. Desi nu eram obosit, am dorit sa ma duc in biroul meu sa stau un pic pe scaun. Dintr-o data, Seraphin bate la usa.

-Tati, pot sa intru?

-Da.

Din secunda in care a intrat mi-am dat seama ca s-a intamplat ceva. Ea era palida ca si cum nu mai are energie. Sau pentru ca am exagerat cand m-am „distrat” inpotriva lui Ejar? Sau poate nu se simnte bine?

-Te-ai descurcat foarte bine tati! Bravo!

-Multumesc. Dar... te simnti bine? Pari cam palida. S-a intamplat ceva?

-Nu... totul e bine.

-Stiu cand nu esti sincera cu mine, asa ca te rog sa imi spui care e problema?

-Bine, bine. M-ai prins. Era unul dintre fii clanurilor care au acceptat tratatul. A incercat sa ma foloseasca ca sa ajunga aproape de tine.

-Poti sa imi spui numele lui?

-Da. Il chema Chat. Din regatul..... a incercat sa isi aminteasca numele regatului, dar... Imi pare rau tati, dar nu imi mai amintesc numele.

-Nu e nimic. Deja sunt pe drum sa le fac o mica vizita. Familia Mold va fii incantata sa ma primeasca.

-Stai!

-Ce e?

-Te rog sa nu te duci.

-De ce? Tu nu esti suparata? Ca a incercat sa se foloseasca de tine ca sa ajunga aproape de mine?

-Desi am fost suparata la inceput...

Seraphin a inceput sa imi povesteasca ce s-a intamplat. Ea se uita la un alt concurent care era in fata mea, cand Chat s-a apropiat de ea, s-a prezentat si au inceput sa vorbeasca. Ea a vorbit un pic cu el pana cand mi-a venit randul in arena si s-a scuzat si s-a apropiat mai mult de marginea arenei. Din spate a auzit cum acesta vorbea cu alti nobili. Discutau despre Seraphin si cum de ea avea parul negru. Desi vorbeau despre parul ei, lucrurile care le spuneau m-au infuriat. Spuneau ca ea este vampira si ca ar trebui sa ii fie rusine ca nu isi ascunde parul. Desi am fost suparat, Pheonex (om) a venit in biroul meu in timp ce dictam mai departe. El a venit cu 3 scrisori diferite.

-Deranjez cumva? Intreaba.

-Un pic.... spun suparat. Ce e?

-Ai 3 scrisori importante.

-Scrisori?! Intreaba sceptica Seraphin.

-De cand am plecat de la balul lui Syllan, vestea s-a dus prin taram ca regele a revenit. Ii raspund suspinand.

-Revenind, Una de la regele Farrow, care te invite la „balul” in care isi serba ziua lui de nastere.

-Refuz. Te rog sa ii raspunzi ca nu voi veni.

-De ce nu doresti sa mergi? Ma intreaba Seraphin.

-Deoarece el e un fost prieten si nu stie ca m-am casatorit si tu esti fiica mea. Si cu siguranta va incerca sa scape de tine.

-In fine.... spune Seraphin suparata. Macar poti sa

-Revenind, intrerupe (din nou discutia) Pheonex. Avem o scrisoare pentru doamna Seraphin.

-Oh?! Pentru mine? Ce surpriza.

-De la cine e?

-Zice ca e de la fiul regelui Farrow.

-Ti-am spus ca v-a face tot ceea ce poate ca sa scape de tine. El crede ca tu ma faci mai slab, ca nu pot sa imi folosesc toata puterea din cauza ta si multe alte „minciuni” ca sa scape de tine. Desi are intentii bune, el exagereaza de mult prea mult.

-Aha... am inteles. Deci... spui ca sa nu merg?

-Dap!

-Bine.

Ziua urmatoare ne-am dus la academie. Toti studentii se uitau la noi. La intrare i-am soptit ceva Seraphinei:

-Vezi ca tu ai sa prezinti deschiderea acestiui an. Am dorit ca sa te vad pe tine acolo sus.

-Dar tati! Tu esti mai bun de cat mine asa ca de ce...

-Si de aceea tu esti mai importanta pentru mine decat prostia aceea de discurs de deschidere.

-Ma bucur sa aud ca iti pasa mai mult de mine decat aceasta universitate. DAR! Amandoi stim ca tu esti mai bun decat mine. Asa ca de ce nu iti mai impui autoritatea ca si cum ai facut la discutie?

-Vei vedea, e numai o problema de timp pana cand isis vor da seama ca eu sunt cel mai puternic. Asa ca lasa-i sa isi dea aere de superioritate ca ei o vor regreta in secunda a 2 a. ii soptesc. Acum haide, imediat incepe ceremonia de deschidere si nu vrem sa intarziem si doresc sa gasesc cel mai bun loc ca sa te vad cel mai bine.

-Bine! Spune fericita Seraphin. Sa mergem.

De la intrare ne-am despartit. Seraphin a mers unde o doamna a rugat-o, adica langa scena, in timp ce eu am pers la balcon si m-am asezat cat mai aproape de margine. Lumea a inceput sa se adune. Erau demoni de toate clasele, imbracati in uniforma academie: robe lungi albe combinate cu verde sau galben-auriu pentru fete si robe negre rosiatice sau argintii pentru baieti/barbati. Lumea a inceput sa se aseze, si langa mine a venit 2 fete:

-Ne pare rau, dar... locul de langa dumneavostra este ocupat? Ma intreaba o fata.

-Nu, nu e ocupat.

-V-ar deranja daca as sta langa dumneavostra?

-Nu m-ai deranja, si te rog, spune-mi Argent.

-Bine Argent. Pe mine ma cheama Sasha Nekron. Sunt din clasa S

-Incantat de cunostinta. Ce coincidenta interesanta... Si eu si cu cineva apropiat suntem in aceea clasa ca si tine.

-Asta va fi minunat! Inseamna ca sunteti foarte puternici.

-N-ai idee! Spun zambind.

Deschiderea a inceput. Pe scena a urcat directorul impreuna cu Ranulfus si ne-au felicitat ca am luat acest an niste note minunate. Dupa ce Ranulfus si-a terminat discursul plictisitor, directorul a inceput sa vorbeasca:

-Dupa cum a spus regele, doresc si eu sa va felicit pentru ca ati luat scoruri minunate, dar cele mai bune au fost de la primii doi: Seraphin Alucard si Argent Alucard. O poftesc pe doamna Seraphin sa ne spuna se ea cateva cuvinte.

In timp ce ea se apropia de scena, Sasha m-a intrebat:

-Ea e aceasta „cunostinta” despre care ai spus Argent?

-Dap, ea e fiica mea Seraphin.

-M-am gandit, desi... ce cauta regele tiraniei aici?

-Am niste probleme de rezolvat cu Ranulfus, dar ca sa ajung la el trebuie sa fiu cel mai bun aici.

-Atunci.... de ce nu ai dorit sa iei punctaj maxim la examen?

-Aceasta e o academie de invatare nu? As fi un idiot daca nu as profita de acest lucru si sa o las pe Seraphin sa invete ceva, desi tot ceea ce va invata eu deja stiu.

-Am inteles, si daca cineva se da cu nasul pe sus in fata ta?

-Ar fi ultimul lucru care il fa face. Ii raspund razand.

Cand ea a ajuns pe scena, am auzit multe discutii. Desi nu le-am prea auzit, m-a intrebat Neckron daca e vampira deoarece are parul negru ca si carbunele. In secunda urmatoare s-a uitat la mine, a vazut ca si eu am parul la fel de negru. S-a simtit foarte rusinata. Am ras un pic pentru ca exact la fel e si Seraphin cand o tachinez. I-am soptit ca nu e vampir, dar poate sa devina daca stie incantatia Venuzur. Desi era confuza, m-a rugat sa-i explic cum merge incantatia aceea. Stiind ca aveam un pic de timp pana cand ma reintalnesc cu Seraphin, am acceptat. Discursul lui Seraphin a fost foarte motivant incat a fost aplaudat-a si de profesori cand a terminat de vorbit. De acolo Neckron m-a invitat la o plimbare prin academie deoarece m-a intrebat daca stiu (sau nu) academia si clasa in care vom fi. Pe drum am vazut-o pe Seraphin discutand cu o doamna un pic mai in varsta decat ea. Am intrebat-o pe Sasha:

-Te deranjeaza daca ma duc un pic la fiica mea?

-De loc.

-Bine. Ma intorc in cateva secunde.

Ma apropiu rapid langa Seraphin.

-Oh... deci dumneata trebuie sa fii Argent nu? Tatal lui Seraphin.

-Dap. Si tu esti.....?

-Ma cheama Carmen Neckron si sunt presedinta consiliului elevilor.

-Incantat de cnostinta, dar trebuie sa ii arat fiicei mele academia. Hai Seraph...

-Nu e nevoie. Ma intrerupe Carmen. Daca vrei pot sa va arat imprejurimile. Amandoi ati intrat in aceeasi zi nu? Pai eu...

-Chiar si daca ai fost de mai mult timp aici, tu nu ai fost cand s-a constriut si cand s-a implementat regurile.

-Cum?!..... se mira Carmen. Care e numele tau complet?

-Numele meu este Argent Alucard Zathun, Regele Tiraniei.

-Vazand ca stiti academia. Atunci va urez mult noroc la anul scolar! A spus in timp ce a inceput sa plece in graba de pe acel hol.

Razand pe sub mustata, ne indreptam spre Sasha care ne astepta la un colt al holului.

-Perfect, stiind ca suntem toti 3 hai sa va arat cele mai importante locuri din aceasta cladire batrana.

-Batrana? Intreaba Seaphin.

-Aceasta cladire are peste 10000 de ani vechime, asa ca da. Poate fi numita „o cladire batrana”.

Ne-am dus pana cand am ajuns la un coridor infundat. Desi Seraphin stia de la ultima meditatie de camera ascunsa, Sasha nu stia de ce ne aflam aici. Ea m-a intrebat:

-Am... Argent, ce cautam aici?

-Vei vedea. Aceasta zona este cunoscuta doar de 3 demoni.

Amandoua s-au mirat la auzul cuvintelor mele. Desi, dupa ce am trecut pe cealalta parte era o camera imensa compusa dintr-o mica biblioteca , o magazie plina de arme si o platforma de antrenament. Amandoua s-au indreptat grabit spre biblioteca in timp ce eu m-am indreptat spre magazie, acolo l-am invocat pe Midnight.

-M-ai chemat sefu?

-Da. Vezi sabia aceea? il intreb in timp ce aratam la o sabia agatata de perete.

-Da, o vad. Daca nu gresesc, ea este arma a pana cand m-ai creat.

-Corect. Pe ea o cheama Sumabrande. Desi nu are un suflet, e cea mai ascutita sabia din tate taramurile. Ma intrebam daca am putea crea o infuzie.

-La ce te referi sefu?

-Pai exact cum suna. O infuzie. Tu sa ii iei puterile lui Sumabrande.

-Bine.... Desi, aceasta “sabie” de ce este asa de puternica?

-Pentru ca s-a mai facut numai 1 sabia care este ca si ea. Numele celelaltei sabii este Venuznor. Sabia care am folosit sa distrug toti zeii care se luau de taramul meu.

-Am inteles. Va durea?

-Nu esti un artefact? Din cate stiu tu nu ar trebui sa simti nici macar o intepatura.

-Ba da, desi nu am facut nici o data o infuzie.

Desi eram uimit, i-am inteles motivele, i-am explicat ca nu va durea deloc. El a dat din cap si mi-a zambit. Am inteles ca el era de acord sa facem aceasta infuzie de putere. Midnight se transforma in sabia si statea langa Sumabrande. Desi m-am indoit la inceput ca va merge, m-am apucat de incantatie. A trebuit sa “desenez” o pentagrama folosind creta din Praful stelelor, sa umplu un pocal de sangele meu si sa ii aranjez pe cei 2. M-am indoit la inceput, dar am inceput sa spun incantatia Zeflem si la 1 minut dupa ce am terminat incantatia Midnight se transforma inapoi in om. Nu m-am asteptat cand hainele si infatisarea s-a schimbat. De la un “barbat” pana in 20 de ani, a devenit un barbat de 40 de ani.

-Trinity? Intreb mirat.

-Da sefu? A mers infuzia?

-Nu stiu. Te simti diferit?

-Un pic, si ma simt mai inalt. Si mult mai usor. Sefu! Imi poti face o favoare?

-Spune. Daca pot sa iti indeplinesc dorinta atunci raspunsul meu e da.

-Ma intrebam daca as putea sa imi testezi noua putere.

-Sigur! Ma intrebam acelasi lucru.

In secunda 2, Midnight s-a transformat in sabia si am luat-o in mana. Desi arena era mare, nu am gasit ceva pe care sa ii testez puterile. L-am chemat pe Cain.

-Stapane, m-ai chemat?

-Da. Ma intrebam daca m-ai putea ajuta cu o mica chestie:

-Ce ar fi?

-Ma intrebam daca ai mai avea chef daca ne-am mai “antrena” un pic.

-Iara cu stilul “1v1”? se plange el.

-Daca nu vrei tu, atunci adumi cel mai bun spadasin care il stii.

Mereu ii spun acest lucru, deoarece el nu va recunoaste niciodata ca Dredgen e mai bun decat el. Mandria lui nu il lasa si pentru ca nu s-au luptat niciodata.

-Eu sunt cel mai bun spadasin si sti asta Maiestre!

-Hehe, ce sa spun? Asta va trebui sa aflam.

Si cu aceste cuvinte spuse, sa inceapa Prima runda! (☺) Din prima “incrucisare” a sabiilor am stiut limitele lui Trinity asa ca am facut cativa pasi in spate.

-Ce faci stapane? Fugi din batalie?

-Se numeste retragere strategica pentru a testa asta! *Fulminus!*

Sabia a creat un “val” de fulgere toate atintite spre Cain.

-Frumoasa precizie, zambeste el.

-Vai multumesc mult. Ii raspund.

Dupa ce m-am “distrat” am mers sa vad ce fac fetele. Spre surpriza mea, ele radeau in timp ce disctau despre vraji si istoria acestui castel. Desi nu am vrut sa intervin, am auzit-o pe Sasha ca a spus ceva si trebuia sa ii spun adevarul.

-Eu stiu ca regele de acum 4500 de ani s-a sacrificat ca sa ne salveze.

-Chiar si daca sunt aici Neckron?

-Ia stai un pic... unde e persoanele care au vorbit cu tine?

-Te referi la Midnight si la Cain? Ia haideti afara!

Amandoi au aparut langa mine.

-Deci chiar esti adevaratul rege al Westfallului! Se mira ea.

-Ti-am spus. Ii sopteste Seraphin

-Stii ca is destul de aproape ca sa te aud nu?

-Dap! Si tati... amandoua avem o intrebare pe care am dori sa ne-o raspunzi.

-Care e?

-Am vazut o carte scrisa de o persoana numita Thorn... si in carte a spus ceva de genul: “Tu trebuie sa gasesti ce e acest SECRET, nu trebuie sa ti-l explic eu”.

-Aceasta persoana “Thorn” a fost mentorul meu, pana cand m-a tradat. El m-a invatat toate vrajule antice uitate, una dintre ele fiind o opera de-a lui numita, ghiciti cum... Thorn. Da, stiu, nu era prea destept cu numirea lucrurilor. Acest “Thorn” a fost zeul timpului.

-Aha... Bine de stiut, dar nu mi-ai explicat ce e acest Secret despre care el vorbeste.

-Hehe... rad. Din pacate nu pot sa iti spun chair si daca m-ai ruga mult.

-Oh. Haide! Te Roog!

-Imi pare rau. Tot ce pot sa iti spun este ca trebuie sa gandesti pozitiv, pentru ca daca nu, lucruri rele ti se vor intampla.

-Si daca te gandesti la lucruri bune mereu, vei atrage lucruri bune nu?

-Dap. Ceva de genul. Cum a poreclit-o Thorn “legea atractiei”, adica atragi exact ceea ce te gandesti doar ca nu instantaneu, ci in timp.

-Interesant. Spune Seraphin.

-Bun! Stiind ca v-am aratat mai mult decat trebuia, ce ar fii sa mergem? Se cam face tarziu si nu ati mancat de cateva ore.

-S-a facut tati!

-Mi-a facut o mare placere sa va intalnesc.

-Woow. Sasha! De cand cu formalitati?

-De cand l-am vazut ca l-ati manuit pe Midnight. El e singurul artefact care poate fii folosit de adevaratul rege al tiraniei.

-Hahaha! Incep sa rad. Da, ai dreptate, dar ia spune-mi. Ai vrea sa vii sa iei cina cu noi? Toata familia e invitata, bine intelesa.

-Poate tati?!

-As fi onorata.

-Te rog Sasha. Fara formalitati intre noi. Desi sa nu le spui alor tai.

-S-a facut Alucard. Ne vedem peste 2 ore.

Ne-am luat ramas bun si am mers in parti diferite. Am folosit magia „Elysium” ca sa o teleportez pe Seraphin cu mine ca sa ajungem mai repede la vila sa pregatim totul. Spre surpriza mea, Cain le-a spus la toti ca vom avea musafiri, asa ca Rayla, Dredgen si Pheonex

au pregatit totul. Incantat de toti, am vrut sa ii rasplatesc (pentru ca ne-au salvat la minim 30 de minute de munca), dar ei ne-au raspuns ca tot ceea ce doresc este sa mai poata sa ne mai slujasca. Nu am vrut sa ii las sa plece, asa ca le-am spus sa ma urmeze. L-am chemat si pe Midnight sa apara.

-Ce e sefu? Ma intreaba el.

-Mai tii minte incantatia de acum 5000 de ani? Il intreb me Trinity.

-Da. Dar de ce vrei sa o faci?

-Vei vedea. Tot ce am nevoie e de un pic de sangele tau. *(din forma lui umana)

I-am chemat pe Dredgen, Rayla si pe Cain sa se apropie de mine, le-am inmanat un pahar, si le-am spus sa il bea. Ceea ce a urmat a fos o priveliste un pic neplacuta. Corpurile lor facute din umbra, incercau sa impiedica „bautura” sa se combine cu magia din interiorul lor, cauzand dureri mult mai mari decat ei au simtit *(chiar si daca, ii taiam ei nu ar fii simtit nimic. Doar ca sa stiti ce greu a fost pentru ei). Ei au indurat aceasta mica mini tortura si s-au ridicat in picioare.

-De acum inainte faceti parte din familie. Nu mai sunteti umbre, ci oameni! Bine ati venit in familie.

-Am... maiestre? Incepe sa spuna Rayla.

-E tata. Pentru toti 3.

-In fine. Imi poti da niste haine in plus? Am numai hainele care le port sub armura aceasta. Si de ce armura si armele noastre inca sunt din umbra?

-Acesta e un mic cadou. Nici macar Midnight nu poate sa taie prin armura de umbra de rangul B. Asa ca, voi aveti una dintre cea mai buna armura din toate taramurile. Si, cat timp voi fi la academie, voi dorii ca voi sa va asigurati ca acest loc e curat, si sa invatati cum sa va folositi armele din umbra pentru ca acum sunt mult mai puternice. Am inceput sa ma indrept spre Rayla si i-am intins mana. Pot sa?

-Da. Cu siguranta.

Imi inmaneaza arcul ei si o sageata.

-O sageata da? Lansez sageata spre un munte la o distanta de minimum 10km distanta. Nu a durat 30 de secunde ca am vazut ca acel munte a fost ras de pae fata pamantului.

-Am....

-Preferabil sa va inchideti gurile, deoarece nu am folosit nici macar o magie ca sa fac sageata mai puternica.

Lasandu-I cu gura cascata, m-am intors spre Pheonex.

-Vechi prieten, din pacate nu pot sa iti dau nimic deoarece tu mereu esti fericit.

-Sunt si mai fericit acum deoarece am putut sa te vad zambind din nou.

-Hehe. Desi nu pot sa iti daruiesc nimic, te rog sa faci ceva pentru mine de acum inainte.

-Ce e? intreaba confuz.

-Te rog sa te ocupi de toate scrisorile pe care le voi primi si sa porti asta de acum inainte. REAPER!

-M-ai chemat sefu?

-Da, de acum inainte vei sta si vei fi purtat numai de Pheonex. Nici un dar Reaper!

-Bine. Ma bucur sa te revad Pheonex!

-Si eu Reaper.

I-am lasat sa isi termine discutia, si le-am spus celorlalti sa vina sus. Acolo i-am introdus pe cei 3 lui Seraphin care a parut surprinsa si fericita ca va avea o surioara si un frate mai mare si un frate mai mic, desi Dredgen se plangea ca ea era mai mare cu 2 saptamani, eu nu i-am dat pasare si am ras un pic. Am rugat-o pe Seraphin sa se descurce cu Rayla si sa ii aleaga din hainele ei ceva de purtat, intimp cee u am mers cu baietii sa vedem ce sa poarte si ei. Le-am ales ceva classic: un costum alb pentru Cain si unul albastru pentru Dredgen, in

timp cee u mi-am luat o camasa alba si un palton lung negru (acest palton e ca si cardiganul, dar arata ca si un palton. E un fel de palton de vara deoarece nu e calduros). Le-am aratat baietilor care vor fi de acum camerele lor si daca au nevoie de orice sa ma intrebe. Le-am atasat 5 umbre puternice: 2 vrajitor, 1 asasin si 2 DK (asa imi place sa ii le spun), adica Dark Knights (adica sunt niste cavaleri negri). Mi-au multumit mult si au coborat sa ne astepte. M-am grabit sa vad ce fac fetele mele.

-O dragelor! Invitatie imediat vor veni! Mai aveti mult?

-Imediat suntem gata. Mi-au raspuns ele.

-Va respect intimidarea. Dar in calitate de tatal vostru, intru batand la usa!

Da, am batut la usa si, "din pacate" am doborat usa. (Cu siguranta ca a fost un accident nu?) Desi Seraphin a fost separata, m-a intrebat ce cred despre rochiile lor. Seraphin purta o rochie lunga de culoare rosie inchisa, in timp ce Rayla purta o fusta pana la geninchi combinate cu o camasa alba si un sacou care se asorteaza cu rochia Seraphinei. M-am blocat un pic, dar le-am spus ca arata minunat, chiar si daca ma orbeau cu frumusetea lor. Zambind, ele au trecut pe langa mine ca sa coboare. Am oprit-o pe Rayla un pic si am rugat-o sa aiba grija de Seraphin, chiar si daca erau acum surori, deoarece datorita claselor nu voi putea sa mai stau atata de mult langa ea. Chiar si daca eram in aceeasi clasa. Aceasta a dat din cap aprobat si m-a rugat sa o invar rapid cum sa se teleporteze folosind magia "Elysium" ca sa o aduca direct la vila. I-am pus degetul mare pe crestetul capului si i-am „transmis” metoda de a traversa in capul ei.

Am coborat si ne-am alaturat celorlalti. Spre mirarea mea, toti 3 citeau carti scrise de autorul meu preferat: DK_Excilibur. Un autor contemporan care creaza niste carti minunate axandu-se mult pe fantezie, aventura si pune in unele capitole mici lucruri care le poti folosi in viata de zi cu zi. Cartile care o citeau ei erau diferite. Cain citea „Cei mai usori pasi in ati controla gandirile negative si cum sa ti le transformi in lucruri pozitive”, Seraphin citea „Cadranul noptii si ingerul luminii”, iar Dreadgen citea “Imortalitatea. Un lucru imposibil, sau mult mai posibil decat pare?”. I-am inmanat o alta carte si Raylei “Arcasi, legende si mituri.” Scrisa tot de acelasi autor. Zambind, ea ia cartea si li se alatura in sufragerie. Mai dau o tura a casei ca sa ma asigur ca totul e pregatit, ca umbrele-ospatari sunt aranjati (pot sa imi folosesc trupele cu care atac sa faca si alt ceva in timp ce nu luptam).

Desi nu a durat mult pana cand au ajuns, i-am intrebat daca ii deranjeaza daca pun niste muzica de pe televizor. Ei mi-au raspuns ca le-ar placea niste muzica, asa ca am ales fiecare cate o melodie preferata ca sa ascultam. Am fost surprins cand au ales melodii diferite. Desi toti artistii imi erau cunoscuti, nu m-am asteptat ca ei sa aiba gusturi asa de diferite cand vine vorba de muzica. De la rock, la electric, la classic pana la melodi vechi in stilul Charle Stone (preferatele mele cand lucrez). Pheonex m-a intrebat daca ar putea sa mearga la o plimbare lunga in padurea din spatele conacului. Am acceptat si l-am lasat sa mearga, dar inainte, l-am rugat sa ma urmeze. Am mers afara pana la o filigorie.

-Ia spune-mi Pheonex, ai dori sa faci ceva pentru mine?

-Bine inteles. Ce este?

-Stiind ca mergi la o plimbare de seara cu Reaper, m-am gandit ca sa verifici padurea ca sa nu fie nici un Vultur prin apropiere ca sa ne strica dispozitia. Asa ca te rog sa o iei si pe Sumabrande la o plimbare.

-S-a facut! Imi raspunde viori.

M-am intors de la mica plimbare iar cand doream sa intru in sufragerie, am auzit soneria de la intrare. Ma duc sa deschid cand o vad pe Rayla palida la fata.

-Ce ar fi ca tu sa deschizi usa tati? Spune ea cu o voce tremuratoare.

-Bine... Am inteles cum sta treaba. Midnight!

-M-ai chemat sefu?

-Te vreau in forma de sabie in urmatoarele 36 de ore incepand de acum.

-S-a facut.

Am deschis usa sis pre uimirea mea, nu era familia Neckron. Ci regele Ranulfus, familia lui si o duzina de Soldati pentru garda de corp.

-Buna seara Argent. Sper ca nu deranjez.

-Ah... Nici decum! Dar ce cautati aici? Intreb intimp ce ies afara si inchid usa.

*Copii va rog sa fiti cu ochii in patru dupa orice. Avem invitati de Clasa Mare aici.

*Oh doamne, e cumva Ranulfus? Intreaba suspinand Seraphin.

*Desi as vrea sa te mint draga lui tati, da. El e. Si nu sunt intr-o dispozitie prea buna acuma.

*Macar te vei distra in cateva momente nu tati? Voi avea grija de ceilalti.

*Hehehe, bine spus Cain. Daca mai ti minte locul unde ne antrenam noi, te rog sa mergeti acolo.

*S-a facut. Va rog sa ma urmati.

-Alucard... mai esti cu noi?

-Ah.. scuze Ranulfus, am avut niste lucruri mai importante sa termin. Acuma s-au incheiat, banuiesc ca mi-ai raspuns la intrebare nu? Din pacate nu ti-am acordat toata atentia mea, te-ai supara daca ai repea?

-Insolentule! Urla o garda. Cum iti per...

-TU STII MACAR CU CINE VORBESTE TATAL MEU! Il cearta Horoc. DACA NU ATUNCI TA...

-Ah, nu trebuie sa fim asa de duri cu subordonatii printe Horoc. Daca vrei sa o pedepsesti, ordona-i sa vina inspre mine si tatal tau. Nu cred ca e mai mult de 50 de metri pana la noi.

-Cred ca l-ai auzit Anos. Ii spune Ranulfus. Hai la noi si primeste-ti pedeapsa.

-Inainte ca sa soseasca, as dori cei care nu se simnt in stare sa simnta un pic de presiune din motive medicale sa vina si sa stea inspatele meu. Si preferabil tu Ranulfus sa vi in spatele meu deoarece in zona aceasta vei simnti cea mai mare presiune si nu doresc sa te dobor in acest fel.

-Bine.

Doua garzi, Horoc si sotia lui Ranulfus au mai venit in spatele meu.

-Perfect. Acum ca suntem pregatiti, poti sa vi inspre noi. Daca ajungi in 2 minute sau mai repede la noi atunci o sa te iert si o sa imi cer scuze lui Ranulfus pentru ca nu m-am comportat cum trebuie.

Acesta a inceput sa paseasca inspre noi. Daca va mai aduceti aminte intalnirea cu Junna la castelul lor, mi-am dezlantuit din nou aura, dar de data aceasta nu ii impingeam pe toti inapoi, ci mi-o focusam intr-un singur punct ca sa pun presiune pe acea garda. Din pacate si celelalte garzi care au ramas in spate au simntit puterea coplesitoare care o emanam. Nu a trecut nici macar 20 de secunde ca aceasta garda era in geninchi. Ceilalti erau in stare de sock, necrezand ca exista cineva asa de puternic. Dupa ce si-au revenit cu totii, capitanul garzii a venit personal sa isi ceara scuze pentru comportamenrul ei. Am ramas un pic socat cand am auzit ca e o fata, dar nu i-am dat multa atentie.

-Revenind la discutia de dinainte, ce va aduce pe aici?

-Am auzit ca dai un mic festin.

-Da, dau un festin. Intre prieteni! "Apreciez" ca ati batut atat de mult drum pana aici, dar va trebui sa plecati.

-Domnule Argent! Spune Ranulfus pe un ton mai dur. Sper ca stii cu cine vorbesti. Si daca chiar doresti sa vorbesti asa, sper ca ai si puterea ca sa aperi acele vorbe.

-Acea a fost cumva o amenintare? Il intreb eu.

-Nici de cum! Asta a fost numai o simpla avertizare.

-Ia hai sa facem asa, ii spun in timp ce ma apropiu mai aproape de el, ce ar fi ca sa plecati de aici cat timp mai puteti. Puteti sa veniti aici doar daca primiti o invitatie, daca nu, sa nu va asteptati la o primire asa de calduroasa din partea mea. Si doar ca sa clarific, da asta e o amenintare.

-Am inteles. Desi doream sa ne stim mult mai bine, o vom lasa pe alta parta. Sper ca ne vom mai intalni Argent.

-La revedere domnule Argent. Spune si Horoc.

-La revedere printe si va urez o calatorie placuta inapoi la castel.

Am mai stat pana cand au plecat si m-am intors in casa. Ca sa ma simt mai bine l-am chemat pe Kasiel si i-am spus sa se pregateasca de o runda 1 la 1. Am fost suparat de la aceasta convorbire inutila cu Ranulfus, asa ca doream sa imi iau totul de pe suflet inainte ca familia Neckron sa apara. I-am anuntat pe ceilalti ca totul este bine, dar vor mai fi niste bubuituri pentru cateva minute. Cain m-a anuntat ca vor face niste activitati impreuna.

Nu la mult timp dupa ce incep runda impotriva Cain imi spune:

*Tata, cineva este la poarta.

*Perfect. Multumesc mult Cain sosesc in cateva secunde.

Folosind "Elysium" ajung rapid in camera mea. Imi iau paltonul de pe scaun si ma duc rapid in fata usii ca sa ii intampin pe musafiri.

-Bine ati venit! Le spun.

-Bine v-am gasit! Imi spune tatal Sashei.

-Sper ca nu ati avut o calatorie plina de peripetii.

-Nici decum. Drumul de la noi de acasa pana aici nu este foarte lung. A durat mult pana cand fetele s-au pregatit.

-Hahaha, rad. Stiu cum e. Am doua fiice si a durat ceva pana cand si-au gasit ce sa poarte.

Am intrat in casa, le-am facut tuturor cunostinta si am inceput sa discutam. Am ras, am glumit si am inceput sa ne jucam un joc de afaceri in care fiecare avea o afacere si trebuia sa devina cea mai mare firma, facand riscuri, luand oportunitati care te duceau mai aproape de succes sau altele care te duceau spre faliment. Dupa cateva partide distractive, le-am facut turul vilei. Cand am intrat in camera plina de arta, Carmen m-a intrebat:

-Domnule Argent ce este aceasta camera?

-Aceasta este camera mea de arta, domnisoara Carmen. Tot ceea ce vezi aici sunt pictate sau desenate de mine sau de artisti foarte cunoscuti unde vin eu. Unele dintre ele au o valoare mult mai mare decat voi v-ati imagina, iar altele sunt put si simplu nepretuita, avand o valoare sentimentale enorma. Mergand mai departe, mergem mai departe si ajungem intr-o filigorie. Acolo era Igris, cu o masa pregatita cu pahare cu racoritoare.

-Wow! se mira Sasha. Cati monstrii poti comanda deodata Argent?

-Sasha! Striga Carmen. Ai respect fata de domnul. . .

-Ea nu trebuie. De cand ai venit te-ai gandit de cand ai venit „De ce trebuia sa vina si papusa aceasta” nu-i asa? Desi sunteti surori aveti idei diferite una fata de cealalta.

-Am... asta este... incerca sa scape Carmen.

-Revenind. Daca m-ar fi deranjat ca nu mi-a spus „Domnule” atuncia i-as fi spus. Am acceptat ca Sasha sa imi spuna pe nume din mai multe motive. Primul si cel mai important este ca suntem prieteni si colegi de clasa.

-Atuncia si eu sunt prietena ta. Orice prieten al surorii mele este si al meu. Sa nu mai spun ca sunt si eu in aceeasi clasa.

-Hei. Spun pe un ton mai dur. Nu te stiu asa de bine si prin comportamentul de la prima vedere m-ai facut sa nu te plac. Daca vrei sa fim prieteni atunci ti-as sugera sa iti revizui comportamentul domnisoara Carmen.

-Imi pare rau. Imi raspunde ea timida.

-Revenind la intrebarea actuala. Eu pot controla peste 800 de monstria fara ca sa am problema ca unul dintre ei sa ma tradeze.

Desi parintii lor erau exact langa mine nu au putut face nimic. Am si vorbit cu ei spunandu-le ca imi pare rau ca am vorbit asa de urat cu una dintre ficele lor, dar le-am explicat de ce iar ei au inteles. Mi-au mai povestit despre povestile pe care parintii lor le spuneau noaptea inainte de culcare despre regele tiraniei. Am ras un pic si ne-am intors la ceilalti. Noaptea a sosit si era asa de placut afara incat a trebuit sa ii intreb:

-Stiind cat de placut e afara, ce ar fi sa mancam afara?

-Buna idee domnule Alucard. Spune doamna Neckron.

-Va rog, spuneti-mi Zathun.

I-am condus in filigorie in timp ce servitorii aduceau mancarea. Nu mi-a fost foame, asa ca i-am rugat sa imi aduca o racoritoare. Am glumit si ne-am simtit bine cu totii.

-Alucard, spune Sasha. Cat timp am mai vorbit cu Seraphin, ea mi-a spus ca aveti o sauna exterioara cu o priveliste minunata. Este adevarat?

-Da, desi am vrut sa ramana ca si o mica surpriza, avem o sauna mixta cu o privier mirobolanta, dar ca sa ajungi acolo... e un pic complicat.

-La ce va referiti domnule Argent? Intreaba Carmen.

-Adica drumul pana acolo e anevoios si cu multe pericole.

Dupa inca o discutie la care nu i-am acordat multa atentie intre familia Neckron si copii. De la un moment dat Cain a spus:

-Daca nu ma crede-ti intrebati-l pe tatal meu. El ar putea sa va spunda la intrebare.

-Este adevarat domnule Zathun?

-Depinde la ce va referiti. Daca doriti sa imi puneti o intrebare, v-asi sugera sa mi-o spuneti daca doriti sa va raspund la aceasta.

-Este posibil ca sa combin 2 magii mai slabe ca sa obtii o magie mult mai puternica?

-Da este posibil. Dar ca sa obtii acea vraja mai puternica trebuie sa folosesti 3 magii dintre care 1 este mai diferita decat celelalte 2. Cele 2 sunt acele vraji care se combina intre ele si magia Limba Dragonului. Aceasta magie este folosita cand unesti unele lucruri care ar fi imposibil prin alte metode. Este o magie foarte periculoasa, ultima data cand am folosit-o m-a costat mult sange.

-Am inteles. Multumesc mult domnule Argent.

-N-a veti pentru ce. De aceea sunt prietenii nu? Si va rog, spuneti-mi Zathun.

-S-a facut Zathun.

-Oh, si am uitat sa va spun: numai demonii de rangul S sau mai inalt poate folosi aceasta magie.

Am inceput sa discutam despre istorie. De atunci, timpul a zburat si nu ne-am dat seama pana cand micutii au plecat sa se joace niste tenis de masa. Desi as mai fi dorit sa mai vorbesc cu ei, familia Neckron a trebuit sa plece. Ne-am luat ramas bun si ne-am intors ca sa ne pregatim pentru ca va trebui si ceilalti 3 sa dea examenul ziua urmatoare. I-am chemat pe toti la mine:

-Ok copii, maine este ziua in care Cain, Rayla si Dreadgen vor da examenul ca sa intre in academie.

-Succes! Le ureaza Seraphin. Sa nu va stresati asa de mult. Nu e cine stie ce examen.

-Ma astept ca sa luati note foarte bune, continui, pentru ca doresc ca sa fim in aceeasi clasa si sa formam o echipa de neinvins.

-S-a facut! Strigara toti in cor.

-Bun! Acuma la culcare cu voi! Nici un dar. Maine e o zi mare si am chef ca sa ma distrez in prima zi a academiei.

Suspinand, toti merg in camerele lor. M-am asigurat ca s-au culcat si am patrolat un pic pe langa vila ca sa vad daca era vre-un drumet pe aproape. Dupa o plimbare minunata la

lumina clara a luni timp de 30 de minute, m-am intors rapid in biblioteca si mi-am luat cartea mea preferata "Lumina si Intunericul doua fiinte diferite dar foarte asemanatoare" de DK_Excalibur si m-am dus pe terasa acoperisului, am creat un scaun confortabil si m-am pus sa citesc. Nu a durat mult si am simtit ca era cineva langa mine. M-am ridicat si am vazut o persoana care statea in spatele meu.

-Inca nu imbatranesti nu? Spune el. Te-am asteptat 4000 de ani ca sa termin acest contract afurisit.

-Nu stiu cine esti, ii raspund, dar nu pot sa te recunosc pentru ca iti ascunzi fata. Te-ai supara daca ti-ai da-o jos?

-Si sa stric distractia jocului tau de-a detectivul ca sa ghicesti cine e in spatele mastii? Chiar nu ii ok.

Ok? Imi spun in minte. Nu se poate ca unul dintre cei care erau cu mine in acel raid sa fi ajuns aici nu? Imposibil. Pentru cei care se intreaba, va sugerez sa cititi mai bine ce am povestit in capitolul 1. Stiind ca nu o sa cititi din nou, am sa va spun: Dupa cum stiti, am fost intr-un raid foarte dificil si a trebuit sa fac cateva sacrificii ca sa salvez aproape tot plutonul cu care am fost acolo. De acolo am primit aceste puteri, iar 2 dintre cuvintele care le spuneam foarte des in acel pluton erau "ok" si "OI!". Auzind acele cuvinte am inghetat un pic. Daca el era unul dintre fostii mei camarazi? Trebuia sa aflu.

-Oi! Ii spun.

-Cumva ai spus Oi?!

In secunda a doua m-am apropiat de el si am inceput o partida de box. Aceasta s-a terminat foarte rapid cand am ajuns sa stam fata in fata, cu pumnii la cativa centimetrii fata de osul sternului.

-Cine esti? Intreaba el.

-Bine spus, cine pot fii?

El a inghetat. Dupa cateva secunde el imi raspunde:

-Spune si restul.

-Comandantul...

-Mascad. Intervene el in timp ce isi dadea jos masca. Ma bucur asa de mult sa te revad Argent!

-DK?! Ce cauti aici?

-Am facut un targ cu demonul. Imi raspunde.

-Nu cu unul real. Spune-mi ce te aduce pe aici?

-Nu de mult am rugat un demon sa ma ajute sa ajung faimos si sa pot sa imi indeplinesc visul de a scrie carti ca oamenii sa mi le citeasca.

-Am numai 1 lucru care te rog sa faci. Spun suparat un pic.

-Ce este?

-Unu. Te rog spune-mi ca numele acestui demon nu e Ranulfus.

-Nu e.

-Doi. Ce te-a pus acest demon sa faci?

-Sa scap de un hybrid sub numele de Regele Tiraniei.

-Bine, si trei. Vrei sa scapi de acest contract? Pentru ca pot sa il evapor numai dintr-o bataie din palme.

-Multumesc mult de oferta, dar va trebui sa o refuz acum. El m-a urmarit pana acum. I-am gasit familiarul care ma tot urmareste. Nu va dura mult pana cand pune altul sa ma supravegheze.

-Bine. Nu te pot forta sa faci lucruri care nu le vrei. Ma astept ca ne vom mai intalni. Si cand o vom face, am sa te invit la cina. Copii o sa te adore! Sunt unii dintre cei mai mari fanii tai.

-Ma bucur sa aud asta. Stai, cumva ai spus "unii"?

-Nimeni nu o sa imi ia locul ca fanul tau numarul 1. Nici macar altcineva din pluton.

-S-a facut, rade DK. Ne mai vedem!

Cu un zambet pe buze m-am intors la citit. Nu a durat mult si Pheonex a aparut. Mi-a spus ca nu a gasit pe nimeni cat timp a mers la plimbare. Fericit, l-am intrebatŞ

-Vazand ca ti-ai facut plimbarea, presupun ca esti prea oboist ca sa joci un joc de sah nu?

-Da, suspina acesta. Sunt oboist si imediat se face zi si am multe de facut. Asa ca va trebui sa ...

-Joc eu daca doresti tati. Intervine Cain.

-Cain! Spun surprins. Nu trebuia sa dormi?

-Ba da, si am dormit. Dar m-a trezit un zgomot pe acoperis. Acuma am iesit sa vad ce s-a intamplat.

-Bine bine. Te las ca sa joci o partida cu mine, dar dupa te duci si te mai doihnesti.

-Bine! spune Cain cu zambetul pe buze.

Am inceput un joc de sah amical, dar avea un lucru schimbat. Tabla de sah era mult mai lunga fata de table standard de sah. O table standard era 8 patratele pe 8 (mai usor 8 pe 8), in timp ce tabla de sah pe care o foloseam era 16 pe 10. Erau 32 de piese in loc de 16 la fiecare jucator. Majoritatea pieselor aveau mutari mult mai diferite data de cele normale. Nu doresc sa stau sa va spun ce mutare face cine, deoarece nu ma ve-ti crede dupa ce va voi povesti mutarile ca acesta este sah. Pe scurt, e un joc de tactica folosind mutarile ca sa avansezi, sa ataci sau sa cuceresti piese. M-am distrat foarte mult, iar fara sa imi dau seama, s-a facut zi. Am strans rapid sazul, am mers sa pregatesc un snack pentru prima zi de la academie. Cain m-a intrebat daca e bine daca mai mediteaza pana cand toata lumea vine la masa. L-am lasat sa coboare in camera de antrenament si sa mai mediteze un pic.

Nu a durat mult pana cand l-am vazut si pe Dredgen coborand de in sufragerie pregatit pentru examenul care il are.

-Neata Dredgen! Cum ai dormit?

-Neata tati. Am dormit minunat!

-Ma bucur sa aud asta. Gandeste rapid! Ii spun in timp ce arunc un sandwich. Ce sti de fete?

-Mm?? Cred ca s-au trezit pentru ca am auzit ceva zgomote pe la ele in camera. Mi-a raspuns el cu gura plina.

-Dredgen... ce ti-am spus cand mancam?

-Sa nu dam pe jos?

-Si aea, dar cel mai important e sa nu vorbesti cu gura plina. Mai ti minte?

Am terminat si ultimul sandwich de facut si m-am indreptat sa imi iau uniforma ca sa plec. Dintr-o data aud un tipat care vine din camera Seraphinei. Ma grabesc sa ajung la ea si fara sa bat la usa intru in camera ca vijelia.

-Ce s-a intamplat?

-Nu poate Rayla sa poarte aceste haine! Se plange Seraphin.

-Huh? De aceea ai urlat? In opinia mea ea arata minunat. Ii sta foarte bine cu aceste haine (care arata ca si uniforma de academie). Nu numai ca arata faina, dar e si foarte practica pentru combat-ul care il are Rayla.

-Multumesc tati. Spune Rayla care statea la o masa de machiaj.

-Bun, stiind ca nu va conta mult cum arata Rayla, cum ar fi ca sa coborati sa mancati si voi? V-am facut sandwich-uri.

-Yey! Striga Seraphin. De mult nu mi-ai mai facut sandwich-uri.

-Tu ai o mica surpriza. Tu ai Cheesebuger.

-YEY! Urla ea.

A fugit asa de repede incat m-a apucat rasul dupa ce a iesit din camera.

-Hahahaha! Atata trebuie sa iti spun ca sa fugi asa de repede? Strig in pana cand am ajuns si eu si Rayla in sufragerie (datorita magiei mi-am schimbat hainele cu unele care seamana leit cu uniforma de la academie)

In timp ce ei mancau, mi-am pregatit un "Green-Apple" ca si bautura pentru scoala. Am plecat pe jos la o mica plimbare prin padure. Mi-am dat seama ca aveam o persoana care ne urmareste. Nu am spus nimic, deoarece am vrut sa vad daca altcineva o va observa. Vazand ca avem destul timp la dispozitie pana cand incep orele si examenul, am facut un popas de cateva minute intr-o poienica. Ajusi acolo, Seraphin ma intreaba:

-E totul in regula?

-Ce? A, nu e nimic. Eram numai pe ganduri.

-Niciodata nu te-am vazut pe ganduri.

-Asta e ciudat... de foarte multe ori sunt asa.

-Stai sa il vezi cand face un plan "strategic" ca sa castige pe campul de lupta. Ma tachineaza Cain. Acolo face cateodata si fete haioase. Facand-o pe Seraphin sa rada.

-Bine! Spun. Lasand gluma deoparte, cand ai de gand sa iesi afara? Ne-ai rmarit de ceva timp, nu-I asa Sasha?

-Oh... doamne, suspina ea. Chiar credeam ca nu ti-ai fi dat seama ca va urmaram.

-Eu stiam de cand am plecat de acasa. Am vrut sa vad daca si ceilalti isi dadeau seama.

-Revenind la subiect, voiam sa te intreb daca as putea merge cu voi la academie.

Suntem in aceeasi clasa. M-am mai gandit sa stam in aceeasi banca, toti 3.

-Eu stiu ca erau banci pentru 4 persoane, ci nu 3. Spun.

-Au fost. Pana cand Ranulfus a venit la putere. Acuma sunt de 3 persoane.

-Ok, Seraphin? Tu ce zici?

-Ar fi minunat!

-Bine, haide-ti sa mergem! Mai avem 3 quinnute pana cand incep orele (adica 3 minute (daca le-as fi socotit "ca si om").

Am ajuns la academie, de acolo, o doamna i-a condus pe Rayla, Cain si Dredgen spre "examenul" pe care trebuie sa il dea. La despartire, i-am dar lui Rayla pumnalele comnadantului mascat, Lui cain i-am dat masca acestu-I imparat, iar lui Dredgen i-am dar o mica vraja care il va ajuta sa treaca cu usurinta examenul. Dupa ce le-am dat cadourile le-am spus:

-Fie ca aceste lucruri sa va ajute la examenul de astazi. Va urez success si eu deja stiu ca veti lua punctajul maxim, asa ca distrati-va si sa dati tot cee ace e mai bun din voi!

-Multumim! Spun toti in cor.

-Acum vom afla care e cel mai puternic dintre noi nu? Ii intreaba Cain pe Rayla si Dredgen

-Vedem. Zambeste Rayla. Dar sa nu plangi daca iau un scor mai bun decat al tau.

De acolo, m-am dus cu Seraphin si cu Sasha spre clasa noastra. Cand am intrat in clasa, toti elevii care erau acolo s-au uitat numai la noi.

-Nu te speria asa de mult Seraphin. Ii spun. Mereu exista priviri catre elevii noi. Nu te stresa asa de mult, stiind ca e prima zi, putem sa ne alegem orice loc liber. E privilegiul elevului nou. Si daca era locul cuiva de pe scaunul pe care te-ai asezat, poti sa ii spui ca nu stiai daca nu era sau nu loc liber.

-Deci putem sa ne punem pe orice loc liber?

-Dap.

Am mers in spatele clasei si ne-am asezat toti 3 le banca cea mai aorape de geam.

-Deci, voi 3 suntetii cei 3 noi studenti? Intreaba o fata care statea in fata noastra.

-Da. Ii raspunde Seraphin

-Cum va cheama?

-Ce ar fi sa te introduce tu prima data. Ii spun.

-Ah, da. Va rog sa ma iertati. Ma cheama Ana.

-Incantat de cunostinta, Ana, ma cheama Argent, ea este fiica mea Seraphin, iar aceasta este prietena noastra Sasha Neckron.

-Stai... Argent! Acel Argent?! Hybrid-ul care l-a distrus pe Ejar?!

-Vinovat. Da, m-am distrat un pic cand m-am luptat cu el.

-Wow. Nu m-am asteptat sa fiu in acelasi clasa cu tine, dar un mic sfat, v-as sugera sa te muti in alt loc. Persoana care sta acolo e...

Dintr-o data am auzit pe cineva strigand din spatele Anei.

-Hei! Ridica-te de pe scaunul meu! Se pare ca un elev nou trebuie sa invete regulile neoficiale.

Nu mai avea mult pana cand a ajuns langa noi. Nu am dorit sa le deranjez pe fete, asa ca l-am lovit asa de tare incat a zburat distrugand usile si izbindu-se de peretele holului. In timp ce incerca sa se ridice a spus:

-Deci ai o pereche. Spune el. Bun, vei avea nevoie de ele ca sa scapi de mine.

M-am apropiat de el, incet si cand am ajuns langa acesta l-am prins de cap si am inceput sa il strang un pic in timp ce i-am spus:

-Nu stiu de tine, dar cred ca am un magnet la "smecheri", stii tu, genul de personae care isi dau aere de superioritate, se iau de persoanele mai slabe decat el si se ascund de cele care sunt mai puternice. Ia spune-mi mi-a scapat ceva?

Dintr-o data am auzit pe cineva strigand:

-Opreste-te!

-O doamne, spune Ana.

-Cine sunt? Intreb.

-Sunt din consiliul elevilor. Ei sunt "politia" din acest loc.

-Am inteles. Ii soptesc. Chiar si asa nu ma vor putea opri pe mine.

Cand au ajuns langa noi, unul s-a asigurat ca baiatul era inca in viata, iar celalalt a venit la mine.

-Pentru ca ai incalcat mai multe reguli trebuie sa vi cu mine. Imi spune el. Daca vi, atunci pedeapsa va fi mult mai usoara.

-Nu ma face sa rad. Ii spun in fata.

-Poftim?! Stii cu cine ai de-a face?

-Stiu. Niste bebelusi care nu au mai mult de 17000 ani. Preferabil sa aveti mai mult respect pentru cei mari, sau o sa o regretati. Nu ma intereseaza daca insusi Ranulfus imi ordona sa merg undeva cu el, daca nu imi da o buna impresie despre el, atunci poate sa isi ia adio. Eu ii ascult numai pe cei care sunt mai puternici decat mine.

-Asculta aici! Urla el.

Nu am mai avut chef sa imi mai pierd timpul cu ei, asa ca mi-am folosit aura sa il imobilizez.

-Imi pare rau ai spus ceva? Desi nu imi place sa repet, o mai spun o data si de data aceasta va fi ca si amenintare. Nu vreau sa va mai vad in fata mea! Daca va prinde ghinionul sa va vad, atunci puteti sa abdicati de acuma de la joaca de-a consiliul elevilor si lasatii pe cei mari sa conduca.

Si cu astea spuse, le-am dat drumul si am mers inapoi in clasa. Fetele si-au luat locurile si am asteptat ca sa inceapa ora. Profesorul a sosit si am inceput prezentarile. Cand ne-a venit randul, Sasha a inceput:

-Sunt Sasha Neckron din familia Neckron. Am 16300 de ani si am rangul A.

Apoi a venit randul Seraphinei.

-Sunt Seraphin Argent. Am 16000 de ani si am rangul S.

Iar apoi a venit randul meu. Ma ridic si spun:

-Ma cheama Alucard Argent Zathun. Pentru cei care nu ma stiu, eu sunt Regele Tiraniei. Am 43000 de ani si cu toti imi stiti rangul, asa ca nu este nevoie sa vi-l spun.

Cand am terminat introducerile, ora a inceput. Desi eu cunosteam toata lectia care ne-a fost pretada, a continuat unele lucruri care m-a interesat foarte mult. La un moment dat, cand profesoara vorbea despre Stramos (adica de mine), am trebuit sa intervin cand ea a spus:

-Acest sigiliu este "testul" inainte ca sa puteti sa il provocati pe regele care domneste peste Westfall ca sa deveniti voi regele. Acest sigiliu a fost proiectat de isnsusi Stramosul nostrum.

-Hahaha! Izbucnes in ras. Doamna profesoara, imi pare rau sa va spun, dar eu nu am facut un sigiliu asa de slab in viata mea.

-Bine inteles, pentru ca nu esti Stramosul si nici adevaratul Rege al Tiraniei.

-Daca esti asa de sigura de ce nu facem un pariu? Din ce ai spus acus cateva quinnute, pari foarte sigura pe tine.

-S-a facut. Daca poti sa imbunatatesti sigiliul atunci tu castigi o favoare, dar daca nu reusesti, atunci va trebui sa pleci din aceasta academie.

-Nu ma face sa rad, spun in timp ce ma indrept spre tabla unde se afla sigilul. Provocare acceptata.

Trebuie sa recunosc, in momentul cand m-am apropiat de sigiliu, mi-am dat seama ca o persoana l-a modificat. Nu a durat mult pana cand am facut un "upgrade". Toata clasa s-a mirat.

-L-ai facut de 1.5 ori mai puternic! Se mira profa.

-Esti pe aproape, ii raspund. E de 4 ori mai puternic.

-Cum?!

-Bun, revenind la castigul meu. Doresc ca sa ii pui inca 3 elevi in aceasta clasa. Nu ma intereseaza cum reusesti, dar ii vreau aici.

-Cand o sa imi dai numele?

-Chiar acum daca doriti. Numele lor sunt: Cain Argent, Rayla Argent si Dredgen Argent. Cu siguranta vor intra in clasele S, dar vreau sa fie in aceasta clasa.

-Bine, suspina profesoara, un pariu trebuie mereu facut.

M-am intors la loc. De cand m-am asezat am auzit multe susoteli. Zambind ne-am continuat ora. De la a 3 a ora, Seraphin a dat semne de oboseala. I-am soptit:

-Mai ti minte ce ti-am spus inainte ca sa ajungem aici?

-Ca pot sa dorm in timpul orelor ca voi stii totul?

-Dap, asa ca poti sa te intinzi. Ma descurc eu.

-Bine, imi zambeste ea.

Nu a durat mult si profesorul a vazut ca Seraphin doarme si s-a apropiat de clasa noastra. L-am intampinat si i-am soptit ca n-are de ce sa ii fie asa de suparat ca ea doarme si ca i-am sugerat sa continue lectia ca sa nu pateasca ceva. Cu frica acesta reia lectia. In acea pauza o trezesc pe Seraphin. In orar spunea ca aveam o ora pauza si dupa sport. Le-am dus pe fete pe acoperis. Acolo l-am vazut pe "colegul" nostru minunat impreuna cu o mica gasca de-a lui. Mai era un mic grup de fete acolo, dar nu le-am dat multa atentie deoarece stiam ca aveam un "vultur" care ne privea de-aproape.

-Ah, salutare! Incerc sa ii salut pe baieti. Banuiesc ca nu ne-am introdus pana acum. Eu sunt Argent.

-Eu sunt Zael, fiul lordului Asel.

-Incantat de cunostinta. Daca nu gresesc suntem in aceeasi clasa.

-Pai eu nu sunt incantat! As fi asteptat sa inceapa ora de sport ca sa imi iau revansa, dar, vazand ca esti aici, nu vrem sa ratam aceasta oportunitate nu?

-Daca spui tu. Spun in timp ce casc. Sunt un pic oboist, asa ca va rog sa asteptati un pic si vom avea aceasta "incaierare".

-Sau, daca esti asa de fricos, ia da-ne fetele si te vom lasa in pace. Spune un baiat care pare un pic mai mare.

Mi-am baut green-apple-ul si le-am raspuns:

-Stiti, este o mica diferenta dintre mine si voi, stiti asta?

-Care este aea? Zambeste unul.

-Este ca... Eu nu ezit sa omor!

M-am avantat inspre ei. Desi nu mi-am folosit foarte multa putere, i-am lasat pe minim 3 inconstienti. Doi dintre ei au incercat sa ma atace, dar le-am parat loviturile cu usurinta si le-am dat inapoi felul care l-au servit (desertul a fost din partea casei). M-am intors pre Zael care se indrepta impreuna cu inca 3 elevi spre Seraphin si Sasha inarmati. Le-am sarit intre ei si l-am chemat pe Midnight din umbra.

-Da-te la o parte daca nu vrei sa patesti ceva. Ma ameninta unul miscandu-si sabia prin aer.

-Stiti, daca veti folosi arme letale, macar sa va puneti si viata la risc. Deoarece NIMENI nu a supravietuit cand m-a amenintat cu o arma.

Ei au incercat sa scape de mine, venind toti pe mine, dar am scapat de ei fara ca sa folosesc taisul lui Trinity, ci folosind partea care nu era ascutita, i-am lasat inconstienti dar i-am lasat pe 2 in picioare. Acele doua persoane erau Zael si afurisitul care a sugerat acel "tratament de pace". Zael, de frica a strigat:

-Nu te apropia de noi monstrule!

-Ai dreptate, eu sunt un monstru. Nu degeaba am fost numit Regele Tiraniei.

-Salveaza-ne! Salveaza-ne surioaro! Striga acesta.

Mi-am intors privirea spre fete. Una o avea pe Seraphin cu un cutit la gatul ei.

-Da-le drumul. Spune o fata. Sau ea o pateste.

-Nu ma face sa rad! Stiti cu cine va puneti?

-Cu un batran care are o fica captiva.

-Hahahahaha! Incep sa rad. Deci nu stiti nu? Ia hai sa va arat. KASIEL! Sti ce sa faci.

-Da maiestre.

Dintr-o data Kasiel a iesit din umbra lui Seraphin omorand-o pe fata. Celelalte fete s-au speriat si au fugit, intrand in academie.

-Deci, ce ma fac cu voi doi?

-Opreste-te! Striga cineva din spatele meu.

Grozav! Inca un pustan care incerca sa se dea mare erou cand eu am treburi importante. Ma intorc si ii vad pe Ranulfus si pe printul Horoc.

-Oh, printe Horoc! Spun mirat. Ce va aduce pe aici?

-Nu multe, l-am tot urmarit pe tatal meu prin academie incercand sa va gaseasca. A fost distractiv.

-Nu asta e problema! Urla Ranulfus. Argent! Sper ca ai un motiv bun pentru ceea ce scena ai creat aici.

-Eu nu trebuie sa iti explic nimic tie. Mai ales ca si tu ai trecut prin asta la balul lui Sylan, asa ca nu te baga in treaba mea personala. Nu am incalcat nici o regula a scolii.

-Ah... spune el in frica. Daca vorbesti despre acel incident de la balul regelui Sylan, atunci inteleg.

-Eu nu. Intervene Horoc. Daca nu vrei sa imi raspunzi tatalui meu, atunci te rog sa imi spui mie de ce faci asta.

-Bine. Tie o sa iti explic: desteptul tau tata a venit cu aceasta idee la balul lui Sylan: ca regatul regelui Sylan sa fie regatul care este acuma. Cateva clanuri care ii erau la granita cu acesta s-au adunat si au discutat despre aceasta "problema". Aici vine ideea nenorocita: Dami-o pe Seraphin si regatul meu iti va oferi orice iti doresti ca si celelalte clanuri sa te vada ca si un regat unit si puternic.

-Am inteles. Si banuiesc ca acestia au vrut sa faca acelasi "targ"?

-V-ati prins printe.

-Atunci nu mai avem ce face aici. Tata, hai sa mergem. Nu vezi ca il deranjam pe domnul Argent ca sa isi termine lucrurile?

-Defapt, ma intrebam daca ati dori sa le escortati pe fete pana la zona unde vom face sport. Va asifur ca Seraphin va fi mai mult decat incantata sa va raspunda la orice intrebare care o aveti. Atata timp cat stie sa va raspunda, bine inteles.

-Minunat! Spune Horoc. Am sa le escort personal. Mergem fetelor?

-Da. Raspund fetele.

-Oh, Seraphin!

-Da tati?

-Condu-l pe printul Horoc si arata-I camera noastra de antrenament. Doar pana la intrare. Si printe!

-Da?

-Dupa ce le duci pe fete, te rog sa ma astepti la acea intrare INFUNDATA.

-S-a facut. Am plecat.

M-am intors la cei doi.

-Credeati ca ei o sa va salveze? Ia mai ganditiva. Kasiel! Sunt ai tai.

-S-a facut maiestre.

Desi mi-ar fi placut sa ma ocup personal de cei 2, n-am vrut sa imi murdaresc uniforma din prima zi. M-am indreptat spre zona personala de antrenament si l-am vazut pe Horoc statand acolo.

-Banuiesc ca Seraphin ti-a raspuns la unele intrebari?

-Da. Desi nu stiu atatea despre ea, voi dori sa aflu.

-Hai sa scapam de urmaritorii nostrii ce zici?

-Cum vom face asta? Acest tunel este infundat si nu are nimeni cheia ca sa trecem in incaperea care se afla dupa acest zid fals de la capatul coridorului.

-Oh? Ma mir. V-ati dat seama ca este o alta camera acolo, s-au v-a spus Seraphin?

-Mi-a spus ea.

-Aha. In fine, hai numai. Ai sa imi folosesti cheia mea.

-Cheia dumneavoastra? Sunteti sigur?

-Da. De aceea te-am chemat aici. Ca sa vorbim.

Am ajuns pe partea cealalta a coridorului. Acolo, Horoc a ramas uimit cate lucruri erau acolo. I-am inchis gura, si am mers la o masa care era langa un minibar. L-am intrebat:

-O racoritoare?

-Daca e posibil, as putea sa gust un Green-Apple? Am auzit ca este foarte bun.

-Cel mai bun. Si ai un mare noroc. Eu stiu cum se prepara cel mai bun Green-Apple.

Nu a durat mult pana cand am terminat bauturile. M-am pus si eu la masa si am inceput sa discutam. Am vorbit despre academia aceasta, despre camera in care ne aflam, despre trecutul meu si despre povestea lui Horoc. La un moment dat am vorbit despre Seraphin si am observat ca el a devenit dintr-o data mult mai interesat. Nu m-am putut abtine si a trebuit sa il intreb:

-Hei printe.

-Ce este domnule Argent.

-Unu. Spune-mi Alucard. Doi. Mi se pare mie, sau Tie iti place de Seraphin a mea?

-M-ati prins. Suspina acesta. De la numai un dans am simtit ca inima mea ii apartine.

-Tu stii de ce sunt aici nu?

-Dap. Sa revii pe tron si sa imi ucizi tatal.

-Ceva de genul. Si tu inca doresti sa fi impreuna cu fica persoanei care iti va omora tatal?

-Am vazut cum trateaza lucrurile tatal meu si am asteptat aceasta zi de mult timp. Cate o data nu simnt ca sunt copilul lui.

-Deci asa ai crescut tu... spun. Pai, iti urez mult success in a o seduce pe fiica mea. In opinia mea, daca esti persoana care o stiu eu ca esti, atunci ai tot suportul meu in a incerca sa o faci iubita ta.

-Multumesc mult... Stai! Cumva ati acceptat?!

-Dap.

-Zau! De ce? M-am asteptat la o amenitare: "Daca te apropii de fiica mea te voi tortura" sau la o replica similara.

-Hahahaha! Rad. Uite inca un motiv de ce sunt de acord cu asta. Ia hai sa iti spun ceva. El s-a apropiat.

-Cand eram de varsta ta am ajuns aici. A durat ceva, dar am putu sa cuceresc o fata de aici care era si inca este FRUMOASA foc! Am fost in aceeasi ipostaza ca si a ta, si am facut aceleasi reactii. Te las sa fii impreuna cu fiica mea din 2 motive. 1: ai o inima, un suflet si o vointa pura. Si 2: Desi aveam intrebari cand mi-ai spus ca iti place de ea, mi-am dat seama ca tu o iubesti pe ea, ci nu iti place de ea pentru ca tatal tau te-a pus ca sa scape de furia mea.

-Din nou, inca nu imi vine sa cred ca ma lasati sa fiu impreuna cu ea.

-Eu numai ti-am spus ca te las. Am inteles cum te simnti, dar trebuie sa iti dai seama ca si ea trebuie sa simnta la fel.

Si cu astea spuse, am plecat din camera si ne-am intors la ale noastre. M-am indreptat spre clasa, cand m-am intalnit cu Ejar.

-Trebuie sa vorbim. Imi spune acesta.

-Imi pare rau, am ore.

-Ca si ora care ai avut-o inainte? Cea de sport?

-De unde ai...

-Pentru ca eu sunt proful de sport.

-Hehe... Care ar fi sansele. Pai, ca sa stii, eu am avut ce discuta cu printul, asa ca banuiesc ca poti sa treci cu vederea peste acest lucru de data asta.

-Ce ma voi face cu tine?

-Nimic. Pentru ca nu poti. Eu nu am neglijat nici o regula a academiei, asa ca nu poti sa imi faci nimic.

M-am intors in clasa. Seraphin m-a certat un pic: „Cum de nu m-ai anuntat ca nu vei participa la ora de sport?” a zis, sau ceva pe aproape. Nu m-am concentrat asa de mult deoarece in discutia cu Horoc mi-a spus ca va exista un eveniment care ne v-a lasa sa avansam in rang daca avem o echipa formata de minim 6 persoane. Ne-am intors la locurile noastre si ne-am terminat ultimele ore. La final, am vazut ca era tatal Sashei asteptand-o.

-Tati! Exclama ea. Ce cauti aici?

-Dupa cum am aflat, nu ai mers cu caleasca spre academie. Ci ai mers pe jos. Am venit sa te iau de la scoala.

-Nu cred ca ar fi necesar. Intervin.

-Ah, Zathun! Ma bucur ca ne reintalnim asa de rapid!

-Si eu. Chiar acum doream sa o intreb pe Sasha ceva, dar stiind ca si tu esti aici, te voi intrea pe tine.

-Ce este?

-Ma intrebam daca ai lasa-o pe Sasha sa vina la mine la vila sa se antreneze cu noi. Stiind ca vom fi o echipa pentru evenimentul intunericului nu Sasha?

-Asta doream sa te intreb eu! Nu e corect! Se supara ea.

-Hahaha, desi devi foarte draguta cand devi separata, cred ca stii ca eu voi conduce aceasta echipa. Daca vi, vei invata lucruri care sunt mult mai importante decat ce te invata la aceasta academie.

-S-a facut! Spune ea inflacarata.

-Ia-o mai incet „Flash”, vezi ca acest antrenament nu va fi usor. Unii au murit incercand sa atinga niveluri care lor erau imposibil de ajuns.

-Atata timp cat tu imi vei fi mentorul, nu imi pasa de dificultate.

-S-a facut atunci. De acum esti in echipa noastra.

Am chemat-o pe Velari si am zburat spre vila. Ajunsi acolo, am vazut o explozie in gradina. Ne-am grabit sa vedem ce se intampla. Se pare ca Dredgen, Rayla, Cain si Pheonex s-au intalnit cu DK. Mi-am dezlantuit aura ca sa ii separ.

-Opritiva!

-Dar tati! Se plange Rayla. Aceasta persoana ne-a spionat. Eu cred ca el este cu siguranta unul dintre asasinii care au fost trimisi de Ranulfus ca sa scape de tine.

-Tati? Se mira DK. Comandante, trebuie sa stiu ceva?

-Nu prea, Excalibur. Doar ca eu sunt tatal lor si Pheonex era si este camaradul si prietenul meu din acest taram.

-Deci aici ai fost timp de 1 an?

-Daca te referi la 1000 ani, atunci da. Banuiesc ca nu stii foarte bine cum merg zilele aici.

-Stati un pic! Intervine Cain. Tu esti Excalibur? Adica DK_Excalibur?

-In carne. Hei comandante, Imi pare rau de explozia care am creat-o, dar copiii tai mi-au silit sa-mi folosesc toata puterea ca sa incerc sa scap de ei. Nu stiu ce ai facut si cum ai reusit sa ii faci la fel de puternici cum erai tu in acel raid.

-Tati? La ce raid se refera?

-La acela in care eu am primit aceste puteri.

-Deci el este... se mira Dredgen.

-Da, eu sunt unul dintre fostii camarazi ai tatalui vostru.

Sasha statea langa Seraphin inca tremurand de la apararea care am folosit-o.

-Sasha? Esti bine? O intreb.

-Da! Raspunde ea pe un ton ragusit.

-Bine. Rayla, Seraphin. V-o las pe Sasha in grija voastra. Vreau ca sa fie in cea mai buna forma la antrenamentul de astazi, asa ca sunt sigur ca o veti putea face sa isi revina.

Le-am lasat pe fete sa mearga in camera lui Seraphin sa se linisteasca in timp ce incercam sa ii deslipesc pe Cain si Dredgen de DK. Am fost serios cand l-am anuntat pe Excalibur ca avea fani mari. Nu a durat mult si i-am dezlipit, dar nu am putut sa ii opresc din vorbit.

-Ti-am spus ca iti sun fani.

-Credeam ca ai glumit.

-Cand am glumit ultima data?

-Stii cand.

-Hahaha... da, ai dreptate. Zambesc. Hai sa lasam trecutul in trecut si sa ne axam pe prezentul din fata noastra.

Am contactat-o pe Seraphin.

*Totul e bine?

*Da, dar ai cam speriat-o cand ti-ai folosit aura.

*Oops. Imi pare rau. Avem tot timpul la dispozitie astazi, asa ca va rog sa nu va grabiti sa coborati. Antrenamentul de astazi va fii rezistenta la magie, asa ca nu va dura asa de mult, dar va trebui sa aveti conditie excelenta pentru el.

*S-a facut tati.

I-am lasat pe Dk, Cain si Dredgen sa mai vorbeasca, in timp ce eu si Pheonex ne-am dus sa meditam pe acoperis. In timp ce meditam, acesta m-a intrebat:

-Deci cand ai sa le spui?

-Ce sa le spun? Intreb.

-Deci nu le-ai spus... Bine. Rade Pheonex.

-N-am nici cea mai mica idee despre ce vorbesti.

-Hahahaha! Nu ma asteptam ca Regele tiraniei sa ascunda un secret asa de mare timp de atata timp. Cum se transforma in timpul de pe pamant? 5 ani?

Desi eu deja stiam despre ce vorbea Pheonex, nu m-am asteptat sa afle asa de repede. Eu am un mare secret care l-am ascuns de familia si prietenii mei. Dupa cum stiti, eu sunt si Dracula, dar de „5 ani” sunt is varcolac.

I-am aratat ochii transformati lui Pheonex si l-am intrebat:

-Ce stii despre culoarea aceasta?

Ochii mei s-au transformat intr-un rosu deschis ca si sangele combinat cu un pic de mov pe la marginile pupilei.

-Deci legendele erau adevarate...

-Care lgende? Despre bastia Gevaudanului?

-Nu nu. Ma opreste el. Desi avea aceeasi ochi ca si ai tai, nu. Tu esti „o specie” de varcolac care este foarte rara. Ca si Dracula, vampirul suprem, tu mai ai ochii in transformare. Tu acum esti ca si „Beta-ul” dintr-o haita nou nouta, dar acea haita este alcatuita numai din tine.

-La ce te referi cu asta?

-Tu ai deja ochii unui Alpha adevarat, dar ochii tai vor deveni un mov cristalin. Ca si ametistul. Tu prietene esti un Varcolac Zeu.

-Deci stai sa recapitulam un pic. „Rangul” de la varcolaci incepe asa: „Omega” fiind varcolacul singuratic...

-Si cel mai slab dintre toti, apoi vine „Beta” care e...

-Varcolacul din haita. Il intrerup. Acesta este mai slab decat rangul de „Alpha”, dar poate deveni unul prin 2 metode: omoara un varcolac Alpha, sau devine un „Alpha adevarat”.

-Da, dar exista o mica si mare diferenta dintre cei 2 Alpha.

-La ce te referi prin asta?

-Pai, diferenta mica e ca unul e Alpha, iar celalalt e un Alpha adevarat. Zambeste Pheonex.

-Ha ... ha ... ha... rad sarcastic.

-Si a 2 diferenta e ca daca omori un Alpha normal ii iei puterea, dar la un Alpha adevarat nu poti. Iar apoi ai rangul de „Varcolacul Zeu”. El este varcolacul suprem. Pana acum, timp de 45000 de ani nu am vazut unul. Pana acum.

-Problema cea mare e ca de fiecare data cand e luna rosie, nu plina, adica o data pe an, ma transform in varcolac si in vampir in acelasi timp si ma roaga sa beau sange. Desi nu imi trebuie mai mult decat 2 litri a sa imi potolesc setea, iti pot spune ca nu este o priveliste asa de frumoasa. In restul anului eu pot sa imi stapanesc aceste 2 parti ale mele.

-Hm... Deci nu numai esti Dracula, Acel Dracula, dar esti si varcolacul Zeu in devenire in acelasi timp. Prietene esti intr-o situatie nasoala.

-Pai... ce sa spun. Riscul meseriei.

Am inceput sa radem. N-a durat mult si ne-am oprit.

-In toata seriozitatea acum, trebuie sa le spui pana cand nu patesc ceva.

-Stiu stiu. Dar nu vreau sa le spun pana cand nu devin acest „varcolac Zeu”.

-S-a facut, dar ai grija. Maine e luna rosie. Eu sunt numai un Alpha Adevarat. Daca incerc sa te opresc, atunci mi-e teama ca nu ma mai vei gasi la dimineata in viata.

-Asta doream sa te rog acum: spunele copilor cand te anunt eu ca ma voi duce la o plimbare nocturna si ca nu ma voi mai intoarce pana maine dimineata.

-Bine, desi eu inca zic ca e mult mai bine daca i-ai anunta.

-Stai calm. Nu vor pati nimic daca ii las in ceata pentru inca cateva saptmani.

Dintr-o data am auzit:

*Tati! Suntem gata!

*Bine Seraphin acuma cobor. Ne vedem in sala de antrenament.

Pe drum spre sala, mi-am pregatit un Green-Apple. Poate va intrebati de ce beau atat de mult Green apple si de ce nu imi fac alte bauturi non-alcolice sau va intrebati de ce nu beau alcool. La prima intrebare va pot intreba de acum: eu beau Green-Apple deoarece imi place, ma racoreste si pentru ca ma face sa ma concentrez si mai mult la ceea ce trebuie sa predau sau sa invat. La a 2 a nu va spun acuma. Va trebui sa mai cititi ca sa aflati. (hehe, ce sa spun. Nu degeaba ma cheama Regele Tiraniei). Am coborat si le-am vazut pe Rayla, Seraphin su Sasha.

-Perfect sunteti aici. Am... Rayla, de ce esti si tu aici?

-Nu este asta sala de antrenament? Am venti si eu ca sa te rog sa ma antrenezi si pe mine.

-Nu cred ca iti va placea acest antrenament, asa ca te rog sa stai pe acel scaun pana cand termin antrenamentul cu ele. Nu va dura mult. Apoi, daca vrei te ajut si pe tine.

-Bine. Spune ea in timp ce isi incruciseaza bratele.

-Perfect! Seraphin, Sasha. Sunteti gata pentru antrenamentul de astazi? Desi nu va dura mult va fii greu. Totul se bazeaza pe frica.

-Pe bune tati? Frica?

-Crede-ma Seraphin. Daca tu crezi ca acel „cosmar” care l-ai avut de la acea batalie e frica intruchipata ca si un cosmar, atunci nu stii ce e frica adevarata. Sasha!

-D... Da?!

-Totul e in regula?

-Da... m-i speriat cand ne-am intalnit cu vechiul tau prieten.

-Perfect. Daca treci de acest antrenament, nu o sa iti mai fie frica de nimic.

Cele 2 au inghitit in sec. Dintr-o data mi-am dezlantuit aura, dar am lasat-o sa „se plimbe” de una singura. Adica sa creeze valuri de putere la intamplare ca si cum nu o puteam controla, dar nu mi-am dezlantuit prea multa aura ca sa nu le ranesc.

-Proba de astazi este sa va apropiati de mine. Trebuie sa faceti minim 20 de pasi fara ca sa va sperati de nimic. Ghinionul se face ca aura mea poate lua forma unor lucruri care nu va prea plac voua. Daca puteti sa faceti acest lucru, atunci vom lua un scor maxim la uratorul test si vom putea sa-l provocam pe Ranulfus sa abtice tronul.

Seraphin n-a facut nici 5 pasi ca a ajuns in fata mea. Am ramas socat cum de, asa ca am mai eliberat un pic mai multa aura ca sa o imping inapoi, dar nu am reusit. Sasha a ajuns si ea. Mi-am strans aura si le-am lasat sa se odihneasca.

-Buna treaba pentru antrenamentul de astazi.

-Stai... Atat?! Se mira Sasha in timp ce gafaia.

-Dap! Pentru ca deja stiu ce test vom avea peste 3 zile. Este testul frici, asa ca ma astept sa luam nota maxima. Hei Rayla! Esti pregatita?

-Dap! Spune ea entuziasmata.

-Perfect. Antrenamentul nostru va fin in munti. Chema-i pe DK, Dredgen si Cain.

Seraphin!

-Da?

-Cat timp sunt plecat tu si cu Sasha puteti sa cititi orice carte doriti. Daca nu ma insel, puteti sa mergeti la academie sa mai aflati despre magia straveche din cartile de acolo daca vreti. Poftim.

I-am aruncat cheia lui Seraphin. Fericite, acestea au strigat.

-MULTUMIM!

-Numai sa nu faceti dezordine si sa nu pierdeti cheia.

-S-a facut.

-Oh... era sa uit ceva. Aceasta scrisoare era pentru tine. Ar fi trebuit sa ti-o dau cat mai repede, dar nu am dorit eu.

-Doamne tati. De la cine este?

-Citeste si vei afla.

*Rayla. Sunteti gata?

*Da tati. Desi a durat ceva pana cand l-am convins pe domnul DK sa ne acompanieze.

*Hehe. Batranul acela nu s-a schimbat. Bine! Acuma vin si eu.

Am urcat si l-am chemat pe Velari.

-Bun acum ca suntem gata de plecare, va las sa alegeti: zburam cu Velari si ne intoarcem folosind teleportarea, sau folosim numai teleportarea?

Dintr-o data cei mici au urlat:

-Cu Velari! Te rugam!

-Hahaha! Rade Dk. Bine bine. Pentru cei mici aleg si eu sa mergem cu Velari.

-De cand te supui majoritatii Excal?

-Oh mai taci si tu!

-Hehe. Daca s-a votat atunci hai sa mergem! Antrenamentul de astazi va fii unul „infricosator” de greu.

-Oh doamne iar incepem. Suspina Excalibur. Chiar si in taramul demonilor nu scap de jlumele tale proaste?

-Nope. Rad cu zambetul pana la urechi. Dar nu imi spune ca nu iti place.

Ne-am lat ramas bun de la Sasha si am plecat. In timp ce zburam de-asupra norilor, am inceput sa fac cate o vraja pe fiecare.

-Comandante, ce faci? Intreba DK.

-O vraja care ne lasa sa respiram si la altitudini foarte inalte unde aerul este foarte la rarefiat.

Nu a durat mult pana cand am vazut varful muntelui. Acolo se afla o platforma uriasa rotunda care avea colane aurite pe mergini si cristale la baza acestora. Kaisel se aseaza pe unul dintre stalpi si ne lasa sa coboram. Acel loc a fost locul in care eu am devenit luptatorul care sunt eu astazi, fiind antrenat de Thorn si de multi alti zei. Tot in acest loc i-am antrenat si pe alti zei dupa ce am devenit rege. Majoritatea weekendurilor mi le petreceam aici cu sotia mea si cu zeii si familiile lor.

-Ce cautam intr-o zona ca si aceasta? Intreaba Cain suspicios.

-Aceasta „zona” mi-a fost arena in care am invatat sa lupt si arena in care i-am invatat pe multi sa devina zei mult mai puternici decat cei din familiile lor. Revenind, azi vom invata despre controlul fricii. ALTEATH!

Dintr-o data acea platforma s-a transformat intr-un Labirint gigantic.

-Scopul „Jocului” de astazi este sa supravietuiti de monstrul din labirint. Continui.

-Monstru? Se mira Dredgen. De ce nu putem sa il omoram?

-Pentru ca nu puteti. Chiar si cu puterea care o aveti acuma va va fi imposibil sa il raniti. Dar sa il omorati.

-Si de ce trebuie sa fii si eu aici? Se plange DK.

-Numarul 1: Stii de ce. Numarul 2 si citez: „Tine-ti prietenii aproape si inamicii...”

-Si mai aproape”. Completeaza Excal. Bine, fie.

Nu le-am spus cine sau ce va fi monstrul care ii va vana, lasandu-i in ceata la propriu. Nu a durat mult si Rayla s-a prins ca nu i-am anuntat:

-Tati! Ai uitat sa ne anunti ce monstru va incerca sa ne vaneze.

Nici nu am dorit sa le spun, deoarece eu ii voi vana. M-am transformat folosind magia „Jultan” ca sa ma transform in varcolac. „Sa inceapa vanatoarea” nu?

-Nu imi place. Se plange Cain. Tati nu a raspuns timp de 5 minute.

-Nu mai spune! Urla DK. Acesta este un test de echipa si de supravietuire. A vazut cineva monstrul?

-Da... sopteste Rayla. Si se uita la mine chiar acum.

-Shit! Sopteste Dredgen. E un varcolac.

-Ce propui sa facem DK? Intreaba Rayla.

-N-am nici cea mai mica idee. Acesta e mult mai mare si mai puternic decat Pheonex.

-Pai... Nu putem sa stam si sa il lasam sa ne omoare. Striga Cain! Eu zic sa ii restrictionam rapid miscarile si sa fugim in partea opusa a labirintului cat mai repede.

Toti au fugit incercand sa ma raneasca. Folosindu-mi viteza si puterea i-am trantit de un perete si m-am transformat inapoi in om.

-Ideea a fost buna, daca ati fi putut sa ma raniti.

-Tu... tu esti si varcolac?! Se mira DK.

-E un secret care il am de ceva timp. Eu sunt mult prea multe lucruri marete si incepe sa ma calce pe nervi.

-Ce e nou? Rade DK. Macar vindeca-ne te rog. Dintre toti Rayla e cea mai grav ranita.

-Bine. Dar procesul nu va fi placut.

-Ce vrei sa....

-EJAR!

Am folosit o magie de vindecare, dar ca sa mearga, trebuie sa scape de toata frica care o are acea persoana. Dintre toti, Dredgen a urlat cel mai mult.

-Ce a fost aea? Intreaba ragusit Cain.

-Acea a fost magia „Ejar” o magie de vindecare/ tortura/ pregatire pentru urmatorul test.

-La ce te referi?

-De maine sunteti in clasa in care eu, Seraphin si Sasha ne aflam si primul test este in cateva zile. Acesta fi despre frica, asa ca v-am ajutat sa scapati de ea.

Dintr-o data am auzit un pe cineva vorbind din spatele meu.

-Deci chiar te-ai intors. Ma bucur sa te regasesc Maiestre!

Ma intorc si spre mirarea mea, acea persoana era...

-Cine esti! Urla Cain. Si de ce mi-ai numit tatal „maiestre”!

-Oh.... Cain Argent. Eu sunt tunul tintre fostii invatacei ai maestrului Alucard.

-Odin! Ma bucur sa te vad.

-Hahaha! Tu si cu glumele tale. Si eu ma bucur sa te revad.

-Ce te aduce pe aici?

-Nu poate un zeu ca mine sa isi revada maestrul? Chiar si daca eu sunt „Odin, tatal clarvazator” eu nu am putut sa iti dau de urma. Pe unde ai umblat?

-Prin Midgard si prin acest taram. In test ti-am lasat zei sa se ocupe cu treburile lor. Acuma, daca ne scuzi, ne intoarcem sa luam cina. Ne asteapta un examen si o misiune de „completat”.

-Hehe. Atunci nu va mai tin. Va urez multa distractie in „completarea” misiunii voastre.

-De fapt... Ti-ar placea sa vi la cina? Cu siguranta ca familia ta va fii icantata sa soseasca, in timp ce si copii mei vor fi foarte fericiti ca vor putea sta fata in fata cu cei mai puternici zei din tribul Aseir.

-Nu am cum sa spun nu la aceasta oportunitate ca sa mai povestesc cu maestrul meu.

-Perfect! Ne vedem la vila din munte in 5 ore.

-S-a facut. Ne vedem atunci.

M-am dus rapid la DK ca sa ii vindec rana de la mana. El s-a plans ca era numai o zgarietura. Am incercat sa ii fac sa uite ca eu eram varcolac, dar din pacate nu am reusit. Ne-am continuat antrenamentul timp de inca o ora. La final, DK s-a mirat cum de i-am invatat

atat de multe intr-un timp asa de scurt, foarte eficient si fara ca sa oboseasca. La finalul zilei am ramas foarte fericit deoarece am putut sa ii invat pe copii sa isi controleze noile puteri. Rayla s-a plans la final despre controlul sagetii cu magie care i-am aratat-o. A zis ca e mult prea usoara. I-am explicat ca va putea sa foloseasca aceasta abilitate la infinit. Daca ar fi folosit alta mult mai puternica ea s-ar obosi degeaba.

Ea a dat din cap fericita si s-a dus sa isi stranga ultimele lucruri. Ne-am strans si le-am facut o mica surpriza neplacuta. Desi le-am promis ca vom merge acasa folosind magia de teleportare, le-am mai dat un mic antrenament de facut: sa mearga pe jos pana acasa (adica o drumetie de 2 ore). Cu toti au fost de acord pana cand le-am spus care era „obstacolul” care va trebui trecut: Eu ma voi transforma in varcolac si la 30 de minute dupa ce ei au plecat. Nu a durat mult si le-am luat pe urme. Am alergat printre padurea stufoasa a muntelui pana cand am dat de o poiana. Acolo m-am transformat inapoi si m-am prefacut ca ma odihnesc. Dintr-o data Rayla si Dredgen s-au ivit in spatele meu de dupa copaci.

-Ma intrebam cand va veti face aparitia.

-Stiai unde suntem?

-Dap! Sau ati uitat ca aveti trupe de-ale mele in umbrele voastre si ca pot sa vad ceea ce ei vad?

-Oh HAIDE! Se plange Seraphin. Credeam ca de data asta am fi putut macar sa te luam prin surprindere.

-Ah... si mai este ceva. completez.

-Ce? Intreaba confuz Dredgen.

-Parintii mereu stiu tot. zambesc in timp ce ma transform. Pentru ca ati avut curajul sa incercati sa ma atacati in loc sa fugiti sa ajungeti cat mai rapid spre vila, va las sa mergeti cu Velari acasa. Ne vedem acolo.

Cei 2 si-au luat zborul. Am vrut sa ii surprind din nou folosindu-mi teleportarea sa ajung inaintea lor acasa, dar Seraphin m-a contactat.

*Tati!

*Ce este?

*Am..... vezi tu.... se balbaie ea.

*Ce s-a intamplat! Spun pe un ton dur.

*Nimic grav..... Desi as dori sa te rog ceva.

*Ce este?

*Vezi tu.... printul Horoc m-a invitat sa merg cu el in seara aceasta la un restaurant...

*Vrei sa mergi?

*De aceea te-am contactat ca sa stiu daca ma lasi sa merg. E fiul rivalului tau, asa ca...

*Am inteles. Ei bine, spune-i ca te las, dar va trebui sa te ia de la noi acasa.

*I-am spus, dar cum de stiai ca el era langa mine?

*Motivul unu: parintii stiu tot, iar al doilea motiv: Nu e firea lui ca sa trimita pe cineva sa anunte un lucru asa de mare. Stai calma, nu ti se va intampla nimic. Chiar si daca va incerca cineva ceva, eu pot folosi schimbul de umbre ca sa ajung langa tine in cateva clipe, asa ca n-ai de ce sa iti fie frica.

*Atunci ma grabesc sa ajung cat mai repede acasa! Nu stiu cu ce rochie sa ma imbrac si mi-e frica ca nu voi avea una care o sa imi placa.

*Pai grabeste-te, dart e rog sa ii spui lui Kaisal sa mearga pe langa tine pana cand ajungi in vila. Ah.... Si era sa uit.... Sa nu te speri cand ajungi la poarta bine? Ii mai antrenez pe fratii tai mai mari pentru examenul care va urma.

*Bine! Ne vedem acasa!

Vazand ca a trecut maim ult de 30 de minute de cand Rayla si Dredgen au plecat cu Velari acasa, am banuit ca DK si Cain au ajuns deja la vila, asa ca m-am indreptat si eu, domol, acasa. Natura imi crea un ambient perfect pentru drumetia minunata care o aveam.

Pasarile de tot soiul aterizau la picioarele mele si faceau o plecaciune adanca. Nu dupa mult timp, un vultur cu penele negre ca si cenusa coboara si el, dar nu face aceeasi plecaciune adanca. Acesta a venit cu un mesaj:

-Stapanul meu m-a trimis si acuma ca sa va anunt ca este foarte fericit ca ati lasat-o pe fica dumneavoastra sa mearga la o intalnire cu fiul lui. El doreste sa va invite ca sa luati cina cu acesta la palat in aceasta seara.

-Oh... un vultur vorbitor. Nu am mai vazut unul ca tine de mult timp. Am crezut ca ati disparut de mult. Trimite-i inapoi un mesaj din partea mea: "Este foarte dragut ca ne invitati sa luam cina cu voi, dar deja avem musafiri in seara aceasta. Daca doresti, putem sa aranjam o cina dupa primul examen". Poti sa o faci?

-S-a facut! Asta am sa ii transmit.

M-am intors la plimbarea mea placuta. Sunetul Ambiental imi ducea mintea intr-un taram al meditatiei, si al relaxarii. Desi am mai mers 10 minute, le-am simtit ca au fost 3 ore (Si da, m-am asigurat ca au trecut numai 10 minute. Nu degeaba am telefon magic). Suntul predominant din orchestra naturii erau ciripitul pasarilor, adierea vantului si ragnetul zgomotos al cascadei. Dintr-o data, in fata mea a aparut o persoana. Arata a om, dar avea ceva ciudat.

-Deci... zeul s-a intors eh?

-Despre ce vorbești și cine ești?

-Oh.. haide Umbra, nu cred ca nu-ti aduci aminte de cine esti in celelalte 8 taramuri. Aici esti Regele Tiraniei, in Midgard, adica in universal unde este Pamantul, esti Comandantul mascat, iar in celelalte 8 taramuri esti zeul umbrelor.

-Nu mi-ai raspuns la intrebare: Cine ești?

-Oh... am uitat sa ma prezint nu? Eu sunt distrugatorul de zei, frica intruchipata, regele regilor, demonul demonilor si animalul animalelor! Eu sunt Decalion!

-Incantat de cunostinta, acum daca ma scuzi, am niste invitati care vor aparea in 3 ore acasa la mine si trebuie sa ajung cat mai repede. Vazand ca este asa de placut afara imi voi vedea de drum.

-Din pacate nu pleci nicaieri pana cand nu imi arati ochii.

El s-a transformat in varcolac, aratandu-si ochii de Alpha.

-Ah... numai Alpha? Ii reprosez. Scuze prietene, cand vei fi mai puternic decat mine atunci te voi asculta.

Decalion s-a napustit spre mine, prinzandu-ma de gat.

-Ce spuneai? Nici macar n-ai avut timp sa reactionezi cand te-am prins de gat.

-Hahaha. Prietene, ai inteles gresit: eu te-am lasat sa ma prinzi de gat. Deoarece, eu sunt mult mai puternic decat tine.

-Esti nebun. Rade el. Numai un Alpha Adevarat e mai puternic decat un Alpha.

Desi as fi vrut sa il omor rapid si sa merg mai departe, am ales sa ii arat ochii mei transformati in varcolac. In secunda in care a realizat ca eu nu sunt un varcolac slab si-a luat mana de pe gatul meu si a zis:

-Ce ești? Intreaba speriat.

-Buna intrebare. Nici eu nu stiu. Cee ce mi-a spus Pheonex e ca eu sunt un varcolac rar cu rangul de Zeu. Acuma, daca ma scuzi trebuie sa merg acasa. Ah... si am uitat sa iti spun: Daca te mai vad pe meleagurile mele, nu vei scapa asa de usor ca si astazi.

-Da domnule! Se sperie acesta.

Mergand mai departe, am dat de o mica poienita care era plina de folurile umbrei. Acestea erau florile mele preferate deoarece mirosul lor te facea sa te simti ca porti cel mai scump parfum care exista si ca te duci la cea mai mare petrecere din univers. Am cules 5 flori si m-am grabit acasa ca sa le dau tuturor sa poarte cate o floare. Desi este doar o cina in familie, zeul "atotputernic" si "atotstiutor" Odin si familia sa vor veni in cateva ore. Am

ajuns acolo, dar spre surprinderea mea, Seraphin ma astepta cu mainile incrucisate. Mi-am dat seama ca ea era suparata, dar ca tatal minunat ce sunt am sa o las pe ea sa imi spuna care e problema.

-Seraphin? Ma prefac ca intreb confuz. Ce cauti aici? Nu trebuia sa fi cu printul Horoc la restaurant?

-Nu inca. Suspina aceasta. Mai trebuie sa treaca inca o ora pana cand el va sosi.

-E totul in regula? Intreb in timp ce ma mai apropiu de ea.

-Nu nu e! Tu trebuia sa fi ajuns acasa mult mai repede decat ceilalti, dar nu ai facut-o.

M-am ingrijorat, dar se pare ca te-ai oprit sa culegi numai cateva flori!

-Ma bucur ca te ingrijorezi de mine, dar cred ca ai uitat ca eu imi pot purta de grija, asa ca nu trebuie sa fii suparata.

-Totusi, Doream sa mai vorbim!

-Ce? Ai emotii?

-Am... e problema daca spun da?

-Crede-ma cand iti spun ca asa am fost si eu la prima intalnire cu mama ta.

-Zau?! Se mira ea. Cum a fost?

-Asta va fi o poveste pentru o alta data. Uite! Printul Horoc a sosit.

Ea a tresarit si s-a uitat in spatele ei. S-a uitat, dar nu a vazut pe nimeni, tot ce a auzit a fost rasul meu. S-a intors, rosie la fata si a dorit sa ma plesneasca, dar am evitat-o si mi-am cerut scuza, dar vazand cat de emotionata era, a trebuit sa o ajut sa scape de ceva din tensiunea care o "purta". Am ras amandoi si am mai povestit. La un moment dat, ea m-a intrebat:

-Tati... Cum te-ai comportat cand ai fost la prima ta intalnire cu mama?

-Asta e o poveste pe care nu as dori sa ti-o spun, dar vazand ca in cateva minute Horoc va ajunge aici, pot sa iti marturisesc ca am avut foarte multe emotii. Cand m-am intalnit cu mama ta, am fost rosu precum o capsuna.

-Hehe! Rade ea. Zau?

-Da, dar dupa cateva minute mi-am venit in fire si m-am distrat pe unde am fost.

Am mai povestit un pic pana cand a sosit printul. L-am tras la o parte si am discutat un pic si cu acesta. Mi-am dat seama ca are emotii pentru ca si el avea fata rosie si de fiecare data cand il intreb ceva legat de Seraphin, el tresare si arunca o privire inspre ea. Nu am mai putut sa mai resist in aceasta tensiune dintre cei doi, asa ca, am rugat-o sa ne lase un pic singuri. Dupa ce aceasta a plecat, l-am lovit peste ceafa ca sa-l aduc inapoi cu capul pe pamant.

-Au! Se plange.

-Buna dimineata. Ii raspund. In sfarsit ai coborat din al 9 lea cer.

-Da... se vede asa de clar?

-Nu m-am nascut ieri si am trecut prin ceea ce treceti si voi doi.

-Da, ai dreptate. Nu-mi vine sa cred ca sa intampla.

-Pai, sa iti vina sa crezi! Dar, trebuie sa te atentionez: daca simt numai o secunda ca sunteti in pericol, voi fi acolo, asa ca sa nu va faceti grij asa de mult. Kaisel!

-Da maestre? Intreaba acesta.

-Sa ai mare grija de Horoc. Nu vreau sa aiba nici macar o rana cat timp vei sta in umbra lui.

-Imi voi da viata ca sa il pastrez pe printul Horoc in viata.

-Chiar si daca esti mort? Rad.

-Acel lucru nu e important maestre. Ceea ce conteaza e ca nu mai pot sa mor.

Razand, i-am lasat sa mearga spunandu-le sa se distreze. Fericiti, cei doi au plecat folosind trasura cu care a venit printul. Spre mirarea mea, nu la 5 minute dupa plecarea acestora, Odin si familia sa a venit. L-am contactat pe Cain:

*Cain. Pe unde sunteti?

*Ne antrenam cu Pheonex in controlul armelor fara ca sa ne axam pe aura.

*Bun antrenament, dar Odin si familia sa a venit. Duceti-va sa va schimbati din hainele de antrenament. Voi incerca sa trag de timp.

*S-a facut. Acum mergem.

M-am grabit sa ii intampin.

-Odin! Ma bucur sa te revad!

-Maiestre! Si eu. Aceasta e familia mea, dar cu siguranta ca o stii deja.

-Bine inteles. Frigg, nu ne-am mai vazut de cand a trebuit sa va antrenez impreuna. Mama, ce mari ati crescut. Apoi e Thor, zeul intunericului si...

-Surpriza!

Cel care a strigat este Loki, zeul inselaciunii. Acesta a incercat sa ma injunghie din distractie, dar l-am dezarmat.

-Loki! Ce ma bucur sa te vad! Vad ca inca incerci sa ma injunghi, dar se pare ca ai uitat cine sunt eu, asa ca hai sa iti arat.

-Nu cred ca e nevoie de asta domnule Argent, intervine Thor, ati putea sa il iertati de data asta?

-Oh... Bravo Thor. Nu m-am asteptat sa semeni atat de bine cu tatal tau. Si in aparenta, dar si in comportament. Ce spuneti ca sa va arat imprejurarile pana cand coboara ceilalti.

-Ceilalti? Intreaba Frigg. Alucard, nu-mi spune ca ai o familie?

-Doua fete, doi baieti si o sotie minunata.

-Zau! Se mira ea. Pot sa ii vad?

-Imediat ar trebui sa coboare si o sa ni se alature.

-Abia astept!

Am reusit sa trag destul de timp pana cand cei mci au facut un dus rapid si au coborat. Cum i-a vazut, Frigg a sarit la ei sa ii imbratiseze. Cu totii am ras de acel spectacol. I-am introdus pe Cain, Rayla si Dredgen cu familia lui Odin. Acestia au ramas uimiti, nevanindu-le sa creada ca unii dintre cei mai puternici zei din tribul Asier stau in fata lor. Fericit ca voi avea ceva timp sa stau cu fosti mei elevi, i-am lasat pe Thor si pe Loki cu Cain, Pheonex si Dredgen. Desi as fi dorit sa o fi lasat si pe Rayla cu ei, Frigg nu putea sa o lase, deocheand=0 din cap pana in picioare. Ne-am dus intr-o filigorie din spatele casei, ne-am asezat toti 4 la masa si am inceput sa discutam. La un moment dat, Zeita cerului nu s-a putut abtine si m-a intrebat:

-Doamne Argent, cum de ai copii asa de mari si frumoși? Of of of... Daca le-as fi mama, i-as deochea toata ziua.

-Hehehe... ce sa spun... i-am antrenat pe toti in acelasi fel ca si pe voi, dar un pic mai diferit.

-La ce te referi? Intreaba Odin.

-Nu conteaza asta, intervine Frigg. Nu ai spus ca ai doua fete si doi baieti?

-Ba da, dar...

-Se refera la Seraphin? Intreaba Rayla.

-Ah... deci o cheama Seraphin, ce nume frumos. Sunt sigura ca o sa ii placa foarte mult de Thor al nostru. Deci une e?

-Chiar si daca spui asta . . . Ea nu este aici. Ii raspund.

-La ce te referi?

-Ea este cu printul Horoc la un restaurant. Intervine Rayla.

-Vom avea niste discutii in seara asta mica domnisoara. Ii spun.

-Ohoho! Maiestre, nu stiam ca aveai deja o fiica asa de mare. Ma tachineaza Odin.

-Sti ceva Odin. . . rad. Ia hai ca sa mergem sa mancam.

La insistentele acestora, am acceptat sa mancam afara, in aceeasi filigorie. L-am chemat pe Pheonex si l-am rugat să pregătească masa. Acesta a aranjat-o într-o clipa. Fericit, am inceput sa imbucam mancarea bine pregatita. Cu totii glumeam, discutam si aflam mai multe despre fiecare. M-am uitat la ceas si am văzut ca deja era ora 20. Mi-am cerut scuze, dar le-am spus că din păcate nu mai pot sta la noi acasa, deoarece ziua urmatoare. Intelegator, Odin impreuna cu Loki si Thor au plecat, dar Frigg a insistat sa ramana pana cand o vva vedea si pe Seraphin. Stiind ca nu voi putea scapa de ea ca sa ne mai antrenam, am contactat-o pe Seraphin.

*Prințes-o!

*Ah! Tati! M-ai speriat.

*Cum te simnți?

*Foarte bine. Horoc m-a dus la cumparaturi, am fost la un restaurant si ne distram la carnaval.

*Ma bucur, dar din pacate trebuie sa vii acasa. Este ora 20 si maine vom avea un test foarte greu.

*Bine... spune aceasta suparata. Dar atunci te rog sa vii dupa mine si dupa Horoc.

*Oh, Doamne, Fie! Ne vedem intr-un minut si ma astept ca sa fiti unul langa altul pentru ca nu fac doua calatorii.

Mi-am cerut scuze lui Frigg, dar a trebuit sa plec sa o iau pe Seraphin. Aceasta a inteles și mi-a spus ca poate sta cu copiii pana cand revin. Fericit, mi-am luat paltonul si am folosit "schimbul de umbre" cu Kaisal. Cand m-a vazut, Horoc a tresarit.

-Tati, asta a fost rapid. Se mira Seraphin.

-Da, da. Haide-ti, imi povestiti mai multe dupa examen. Banuiesc ca v-ați distrat?

-Dap! Raspund deoatata.

-Ma bucur. Haide-ti langa mine.

Dupa ce s-au apropiat, i-am atins pe umeri si i-am teleportat inapoi la vila. Nu mi-a durat mult sa ajung acasa pentru ca am zburat pe Velari. Ajunsi acasa, Frigg nu s-a putut astampara ca sa nu ii puna intrebari lui Seraphin. Aceasta, nestiind cine era, incerca sa o evite. Horoc, vazand unde ducea aceasta discutie dintre fete, a intervenit facand-o pe Frigg sa isi ceara scuze de comportamentul ei. Desi stiam ca o sa fiu certat de Seraphin pentru ca nu i-am spus ca aveam musafiri, l-am lasat pe Horoc sa vad ce va face intr-o situatie ca si aceasta. Fericit ca mi-am dat seama care ii erau intentiile, am venit si eu in discutie.

-Deci, Frigg, acuma ca mi-ai vazut si cealalta fiica, te-as ruga sa mergi. Desi nu imi place sa spun asta, te rog sa intelegi ca examenul de maine este foarte important.

-Bine Argent. Dar ma astept sa ma vizitezi in Asgard impreuna cu familia ta.

-Bine. Eu, Argent Alucard, fost erjar al armatei lui Odin, Zeu al Întunericului, Rege al Tiraniei si Comandantul mascat, promit că vă v-om vizita, cand putem. Fericită?

-Foarte! Multumesc mult ca ne-ai invitat si Horoc!

-Da?

-Sa ai grija de ea. Haimdal!

Dintr-o data, o raza de laser a mancat-o pe Frigg si a facut-o sa dispara. Socati, cei doi m-au intrebat cine era aceasta persoana. Stiind ca era prea tarziu de povestiri, le-am spus ca ea era o foasta eleva de-a mea. Acestia au insistat pana cand le-am spus toata povestea. Dupa cam o ora de povestire, Horoc a trebuit sa plece. Desi Seraphin nu a dorit ca acesta sa plece, a insistat sa o las ca macar sa il conduca pana la iesire. M-am prefacut ca nu le-am dat prea multa atentie si am mers in bucatarie sa beau un vin rose din 1894, dar mi-am folosit "viziunea de vultur" si i-am "spionat" pe cei doi. Am ramas foarte fericit cand i-am vazut sarutandu-se. Vazand acele lucruri i-am anuntat pe toti ca astazi tot ceea ce trebuie sa faca este sa se odihneasca pentru maine.

Ziua urmatoare, i-am trezit foarte devreme. Inca era noapte afara.

-Tati... se plange Dredgen. De ce ne-ai trezit asa de devreme?

-Bine spus frate. Tati, de ce suntem treji la ora 3 dimineata?

-Pentru ca doresc ca sa veniti cu mine la academie. Fără nici un nu! Dacă doriti să luati punctaj maxim, atunci vă sugerez ca să ma urmati. Aveti 20 de minute sa va pregatiti si sa luati paltoanele acestea pe voi. Este singura cheie care o am, asa ca sa stati langa mine.

Nu a durat nici macar 5 minute si ei au fost pregatiti. Au luat fiecare cate un palton si am plecat. Desi as fi preferat sa fi calatorit cu Velari, movul acela puternic ar putea atrage prea multa atentie. Cand am ajuns in intrarea academieii, am ridicat un capac de langa poarta si le-am spus sa coboare. Acea zona ducea spre locul unde se tineau intalnirile importante de cand eram presedintele consiliului elevilor. Desi Rayla s-a plans un pic din cauza cum arata, intr-un final a coborat si aceasta. Am mers un pic prin intuneric pana cand am dat de o torța. Cain s-a mirat cum de o torta ardea, dar si-a adus amint ca a citit undeva despre o faclie care arde chiar si daca o ti sub apa. Am luat focul de pe torta in mana si am mers mai departe. Am ajuns la un perete in care era gravat initialele numelui meu. Acolo, am lasat flacara sa cada, activand mecanismul seifului. In el se aflau unele artefacte care au fist de mult uitate, sau spuse in legende. Nu erau asa de bune ca si Midnight sau Reaper, dar cu siguranta ca erau mai puternice decat ce aveau aici la academie. Le-am spus sa aleaga numai arme sau carti de magie, ca de nu, acest seif se va auto distruge. Cat timp ma plimbam printre cutitele care le-am acumulat, mi-am adus aminte de un cutit care nu l-am folosit de foarte mult timp. Desi nu era un artefact care vorbea, i-am dat numele de Dintele lui Ranka, deoarece provenea de la un varcolac vampir. L-am luat si m-am intors ca sa vad ce fac si ceilalti. Am ramas uimit cand am vazut ce arme au ales fiecare: Rayla a ales un arc, Dredgen a ales doua sabii si o sulita, Seraphin a ales o carte despre magia Intunericului, iar Cain a ales doua sulite demonice. Fericit ca si-au putut alege si manui armele, am iesit din seif, dar la iesire, patru seturi de armura au aparut in fata usii. Sperati, copiii au incercat sa isi foloseasca armele, dar i-am calmat si le-am explicat cum functioneaza acest seif: iti alegi ce arme vrei sa folosesti si cand te-ai decis, la iesire, seiful va aduce armura care se potriveste cel mai bine cu arma/ armele acelea. I-am rugat sa foloseasca dulapul magic si sa isi puna armura acolo pana cand vom avea testul. Entuziasmati, acestia nu au ezitat nici macar o secunda. Am plecat cat mai repede posibil de acolo, punand aproape totul la loc, inchizand seiful si punand flacara inapoi pe torta. Cand am iesit la suprafata, s-a facut ora 5. Vazand ca lumea se trezea, ne-am teleportat la arena din munti si i-am lasat sa isi testeze noile jucarii. Fericiti, nu au stat pe ganduri. Am ramas uimit cand am vazut cat de rapid s-au adaptat la noile lor arme/ vraji in doar cateva ore.

S-a facut ora 7 si 30 de minute. Ne-am oprit rapid pe acasa unde am lasat paltoanele, am mancat rapid si ne-am dus ca sa ajungem la timp la scoala. Desi era a doua zi la scoala, nu m-am asteptat sa mai avem ceva susoteli prin clasa, dar la vederea lui Cain, Rayla si Dredgen iara au inceput. Acestia s-au asezat in banca din fata noastra (privilegiul elevului nou nu?). Ceea ce nu m-am asteptat a fost sa vad ca nimeni nu s-a plans ca acestia sa stea acolo. Dupa cateva ore plictisitoare, un profesor a venit si a creeze echipele penru examenul din seara asta. Numarul elevilor din fiecare echipa difera. Puteau sa fie pana in 20 de persoane, asa ca profesorul a ramas uimit cand am ales sa fim numai 6 in echipa.

-Nu uitati ceea ce v-am invatat, le reamintesc.

-Bine! raspund cu totii in cor.

Se pare ca examenul se tine intr-o arena langa o peștera. Aceasta a fost umpluta cu ceata pentru ca sa nu vezi ceea ce e in fata ta. Profesorul ne-a anuntat ca noi trebuia sa ne "supravietuim" fricile pentru a putea lua note mari in acest examen. Cum am intrat in arena mi-am folosit magia de cautare si am gasit ca in arena erau exact 6 profesori care foloseau arme si armura anti demoni. Am ras un pic si le-am spus coechipierilor mei sa ne despartim, deoarece asa vom putea sa luam cel mai mare punctaj. Dupa cateva secunde copiii, impreuna

cu Sasha au disparut in ceata deasa. Vazand oportunitatea asta, am strigat la profesorul care supraveghea totul:

-Hei profu!

-Ce e Argent?

-Daca imi dobor "frica", pot sa adaug inca un nivel de frica pentru ceilalti coechipieri?

-Desi nu stiu despre ce vorbesti... De ce nu, atata timp cat esti sigur ca ei vor putea rezista.

-Hehe... Nu-ti face grija. Iti pot promite ca ceilalti profesori vor dori sa nu fie in arena cu un monstru adevarat.

-Adica? Te rog sa explicit.

-Vei vedea.

M-am intors la profesorul care statea in spatele meu.

-Deci insfarsit ti-ai facut aparitia, pai stiind ca doresc sa imi bat recordul de data trecuta, ce zici sa te predai ca sa nu patesti nimic?

-Ha! Chiar crezi ca ma vei putea invinge?

-Nu cred. Eu stiu!

Mi-am contactat rapid echia si le-am spus:

*Cain de acuma tu vei fi liderul. Ma astept ca sa va vad langa un zid, deoarece as avea chef sa ma distrez cu profesori.

*Bine tati, desi va fi greu sa ne gassim.

*Imbratisati un zid si stati impreuna. Si Sasha...

*Da?

*Incearca sa nu lesini bine?

In secunda in care am trerminat de vorbit cu ei, profesorul a incercat sa ma atace. L-am scos pe Trinity si i-am taiat sabia in doua. I-am mai spus inca o data ca sa se predea sis a plece din arena ca sa nu pateasca nimic. Acesta m-a ascultat si a plecat. Cand acesta a pasit afara din arena, folosindu-mi aura, am facut ceata sa dispara, facandu-i pe toti profesorii sa ramana uimiti. Vazand ca toata lumea este bine, le-am spus ca sa se duca si sa stea cat mai aproape de o iesire, deoarece va fi un eveniment infiorator. In timp ce acestia mergeau, profesorii au incercat sa se apropie de mine, dar adunandu-mi aura si eliberand-o din nou, am creat o ceata neagra in toata arena. M-am transformat in varcolac si am inceput sa ma distrez cu profesorii de acolo. Nu la mult timp de cand am inceput vanatoarea, s-au auzit tipete din afara arenie. Unii urlau "Monstru!" in timp ce altii incercau sa nu mai urle. Nu a durat mult pana cand am incheiat examenul, lasand toti profesorii inconstienti, sau grav raniti. M-am transformat inapoi si m-am reunit cu echipa mea.

-Bun! Vazand ca am terminat cu examenul, ce ziceti sa mergem la un restaurant? Platesc eu!

-Yey! Urla Seraphin. Unde o sa mergem?

-Pai, vazand ca avem 2 zile pana la afisarea rezultatelor, ma gandeam ca sa mergem sa ii facem o mica surpriza lui Sylan.

-Stai... Sylan? Ca in regele vecin al Westfallului?

-Da. E prietenul meu si cu siguranta ca se va bucura daca ai veni cu noi.

-Am... tati... imi sopteste Seraphin.

-Ce e?

-Vom putea vorbi inainte ca sa mergem la Sylan?

-Bine.

Cand am iesit din arena, toata lumea s-a dat la o parte cand ne-au vazut. Desi am auzit cateva susoteli, nu le-am dat mare atentie, dar am vazut echipa lui Carmen pregatindu-se de a intra in arena. Mi-am anuntat echipa ca ma duc sa le urez mult noroc urmatoarei echipe. Cand m-am apropiat de ei, unii s-au speriat.

-Ce doresti? Intreaba Carmen.

-Ah... nimic, doream numai sa va urez distractie la examen.

-Stiind ca vine de la un monstru, nu prea ne vom distra. Vom invinge foarte rapid ceea ce avem in arena si vom iesi rapid de acolo.

-Bine, dar ca sa stii, ca nu asa vei lua punctajul maxim. E ok tactica voastra, dar incercati daca puteti sa faceti ce am facut noi.

Spunand asta, am plecat. Nu m-am asteptat sa imi vad echipa antrenandu-se in coridorul ascuns. Seraphin impreuna cu Sasha invatau niste vraji de combinare in timp ce Rayla si Dredgen incercau sa il doboare pe Cain. Fericit ca ei doreau sa creasca mai mult, i-am lasat in pace si m-am dus sa citesc din nou cartea "Lumina si intunericul, doua finite diferite, dar foarte asemanatoare". Vazand cam ajuns si eu, Seraphin a venit sa vorbim.

-Am tati?

-Ce e printeso?

-Pai... am doua intrebari.

-O! Ce coincidenta, se intampla sa am si eu doua raspunsuri.

-Foarte amuzant. Ia spune-mi, de ce citesti acea carte din nou? E cam a 10-a oara cand te vad ca o citesti.

-Imi place sa imi aduc aminte ce se intampla in ea pentru ca, nu stiu de ce, dar simt ca o traiesc.

-Bine, si a doua intrebare era despre restaurantul din regatul lui Sylan...

-Lasama sa ghicesc: vrei sa il luam pe Hococ cu noi?

-Da, dar daca se poate.

-Hm... il voi contacta pe Sylan si iti voi spune sa mai adauge inca un scaun la masa la care vom sta.

Fata ii s-a luminat foarte rapid. Fericita, a plecat si si-a vazut de cercetarile ei impreuna cu Sasha.

*Hey Sylan! Ce mai face Fenris?

*Bine face, chiar daca ai plecat de cateva saptamani, el a devenit un frumos asasin.

*Dar e inca un valet nu?

*Dap, unul dintre cei mai buni!

*Perfect. Sylan, am dat examenul si de acum iti pot spune ca am luat notele cele mai bune.

*Rezulta ca...

*Singurul regat care nu te-a recunoscut ca fiind un regat, a fost cucerit de un aliat, asa ca eu cu familia mea si impreuna cu unii prieteni vom veni sa sarbatorim castigul la un restaurant. Va fi numai in familie, asa ca din pacate nu vei putea veni, dar iti promit ca vom avea un banchet mare.

*Oh... ok... imi raspunde acesta mohorat.

I-am anuntat pe toti ca ma duc la o mica plimbare, asa ca le-am dat din nou acele paltoane, deoarece s-a intunecat destul de rapid si nu doream ca sa fie prinsi la academie la ora aceea. Dupa aceea, m-am teleportat in camera printului Horoc.

-Buna seara printe, ii spun.

-A... Alucard! Ce cauti aici?! Se sperie acesta.

-Nu multe, doream sa te invit maine la restaurant impreuna cu familia mea.

-S-a facut!

-Wow! Asa de repede? Nu m-am asteptat la asta.

-Mai bine decat sa stau aici si sa citesc nu?

-Doar daca stii pe dinafara cartile scriitorului DK_Excalibur.

-Cine e el?

-Vei vedea. Tot ce iti voi spune acum e ca el e un fost camarad de-al meu.

-Bine... Desi inca nu pot sa deslusesc de ce ai venit aici.

-Vei vedea. Hei DK! Poti sa iesi acum si sa ma ajuti sa ma intalnesc cu regele?

-Cu mare drag.

Din spatele meu a aparut o persoana, dar ea nu dorea sa il raneasca pe print. Acest asasin avea probleme de incheiat cu mine. M-a lovit asa de "tare" incat am zburat afara din camera, doborand usa (cu SIGURANTA nu l-am lasat sa ma loveasca ca sa atrag atentia unor garzi). DK a disparut dup ce m-a lovit. Nestiind ce se intampla, printul Horoc a venit in graba la mine.

-Alucard! Esti bine?

-Printe! Totul e in regula? Au strigat doua garzi care se apropiau.

-Aduceti un doctor rapid! Sunt bine datorita acestei personae.

-Nu e nevoie de asta, ii spun. Spunele sa imi aduca un suc de mere verde cu ghiata combinata cu suc de lamaie.

-L-ati auzit! Aducetii rapid acea bautura! Si spunetii tatalui meu sa vina rapid in camera mea!

-Da majestate!

-Bine jucat baiete, ii soptesc.

-Ce sa spun, am invatat de la cei mai buni. Raspunde acesta in timp ce imi arata cheia de intrare.

-Hahaha! Deci inca mai ai cheia de la locul unde am discutat atunci.

-Si inca am mers acolo si am citit. Cel mai mult mi-a placut sa citesc cartea "Lumina si intunericul..."

-Doua finite diferite, dar foarte asemanatoare.

-Aea e.

-Bun, vazand ca am putut sa ma ridic, ia hai sa mergem la tine in camera pana cand vine tatal tau.

M-am asezat pe un fotoliu confortabil, in timp ce Horoc imi arata toata ideile sale cum sa se imbrace pentru maine. Vazand ca era tensionat i-am explicat ca mergeam la un restaurant care numai 4 persoane stiau de el, asa ca l-am rugat sa se imbrace cat mai normal posibil. Acesta a dat din cap si a mers sa isi ia un costum albastru inchis, dar nu si-a luat sacoul, ci si-a luat o vesta care se asorta cu pantalonii. Cand am dorit sa il felicit, Ranulfus a dat buzna in camera!

-Horoc! E totul in regula?

-Da tata, totul e in regula datorita lui Alucard.

-Ce bine, rasufla acesta usurat. Daca se intampla ceva, te rog sa ma anunti. Acum daca ma scuzati, am niste treburi de incheiat

-Nu asa de repede, ii spun. Ma mir ca mersul la bar cu generalii tai e o "treaba de incheiat" asa ca ia hai sa vorbim de la tata la tata ce zici Ranulfus?

-Fie, ce doresti Argent?

-E simplu! Dupa cum stii echipa mea a luat scorul cel mai mare de la examen.

-Nu au iesit inca rezultatele. Asa ca nu pot sa fiu sigur daca minti sau nu aici.

-Unu: nimeni altcineva nu a doborat toti profesorii si l-a facut pe unul sa renunte, iar doi, nimeni nu a putut sa ridice ceata din arena si sa o schimbe cu una si mai deasa, asa ca pot de acum sa iti spun ca avem punctajul cel mai mare.

-Are dreptate tata, interviene Horoc. M-am uitat pe toate inregistrarile si numai echipa lui Zathun a facut ceea ce ai auzit.

-Revenind, nu de aceea am venit. Doresc sa vorbesc cu tine de la tata la tata.

-Despre ce vorbesti?

-Deci nu i-ai spus Horoc?

-Doream maine dimineata, dar se poate si acum.

-Despre ce vorbiti voi doi?

-Pai... tati, m-am indragostit de fiica lui Alucard, Seraphin.

-Si sentimental e reciproc.

-D... De ce nu m-ai anuntat! Astea sunt vesti minunate! Se bucura Ranulfus. Trebuie sa ...

-Nu asa de repede! Il opresc, dupa cum mai ti minte la balul lui Sylan ai incercat sa faci un targ cu acesta: "dane-o pe Seraphin si o sa ai control asupra armatei mele pentru a putea cucerii celelalte regate"? Crec ca asta ai spus.

-Am...da... Imi pare rau, se balbaie acesta. De cand te-ai luptat la acel bal, fiul meu a luat note imposibil de mari. Desi el e de nota 9 si 10, la majoritatea testelor a luat 11, o nota care e imposibil de luat.

-Oh, aea e o nota mica. La ultimul test despre "Cercul" regalitatii am luat un 20 cu usurinta, si am gresit intentionat jumatate din test.

-Revenind la subiect, de cand am vazut ce note a luat si cum se comporta, m-a facut sa imi schimb ideile fata de tine. Ma intrebam daca ma vei putea vreodata sa ma ierti pentru pacatul care l-am comis fata de tine si de familia ta.

-Fie... suspin, dar numai cu doua conditii.

-Care sunt?

-Unu: il lasi maine pe Horoc sa vina la restaurant cu noi, iar doi: e ca sa nu il faci pe Horoc rege al Westfallului.

-De ce? Intervene curios Horoc.

-Pai, dupa ce regele Westfallului semneaza tratatul in care el considera regatul lui Sylan un regat in toata puterea si gloria sa, eu si cu familia mea ne vom retrage de aici si vom merge acasa pe taramul nostru.

-Deci doresti ca sa vin cu voi?

-Corect. Ar fi o mare greseala ca sa va despartim si nu am invatat-o pe Seraphin cum sa se comporte ca regina, sau ce trebuie ea sa faca, asa ca nu va accepta ca sa fie una. Stai calm Ranulfus, te vom vizita si vom sta si la tine din cand in cand, dar ca toate astea sa fie posibile printul Horoc trebuie sa accepte si ca sa te iert trebuie sa il faci pe Pheonex rege al Westfallului.

-Bine... dar promite-mi ca va conduce Westfallul cu glorie si maretie.

-Bine inteles. E prietenul meu si slujitorul meu din acest taram. Sa nu mai vorbesc ca tu ii vei fi vizir Ranulfus. Uau! Uite cat e ceasul. Imi pare rau, dar trebuie sa ma intorc la ai mei. Ne vedem maine de dimineata Horoc in fata vilei!

M-am dus rapid acasa, asigurandu-ma ca totul e in regula. L-am vazut pe DK citind o carte veche numita "GOD OF BLACKFIELD". Aceea nu era chiar o carte ci mai degraba o manga (aproape ca si benzile desenate, dar au o poveste la fel de buna ca si un roman). Dintr-o data, aud niste tipete de la sauna. Ma grabesc cat de repede pot, dar ii vad pe baieti fugind de acolo, fiind urmariti de fete care purtau un prosop ca sa ili acopere... partile intime.

-Cain si Dredgen! Intorcetiva aici acum! Striga Rayla.

Cand m-au vazut, fetele au fugit si mi-au spus ceea ce s-au intamplat. Le-am maingaiat pe crestetul capului si le-am sosit sa ignore cutremurele din urmatoarea jumatate de ora. Fericite s-au intors razand, in timp ce i-am prins intr-o clipa pe pungasi.

-Doamne ce ma fac cu voi doi? suspin.

-Am... ne lasi sa plecam si te prefaci ca n-ai vazut nimic? Rade Cain.

-Foarte haios. Ma astept ca amandoi sa fiti pregatiti in camera de antrenament in 5 minute.

-Bine... raspund deodata.

Desi fetele au crezut ca ii pedepsesc, i-am invatat cum sa isi foloseasca aura ca sa creeze arme din ea. Bine, trebuie sa recunosc ca nu i-am luat usor, dar hei! Eu sunt adeptul “invata pe loc”.

Dupa ce am terminat antrenamentul care au crezut ca au durat o zi intrega (desi a durat 30 de minute), i-am lasat sa plece si le-am sositit:

-Data viitoare rugati-ma sa va dau paltoanele daca vreti sa va strecurati, dar fara chestii haioase acolo ok? Daca va prind ca faceti ceva aura mea va va manca nu varcolacul sau vampirul.

-Bine! Tresar amandoi.

Ziua urmatoare, m-am trezit de dimineata, mi-am baut racoritoarea (Green-Apple ca de obicei) sis pre surpriza mea, Horoc era deja acolo. L-am lasat sa intre si am stat de vorba. Nu m-am asteptat ca sa termine cartea care i-am recomandat-o si a gasit o carte pe care am crezut ca am ascuns-o bine. Horoc m-a anuntat ca a gasit o carte sub numele de “Lumina si Intunericul, doua finite diferite dar foarte asemanatoare (varianta completa)” de DK. Cand am auzit asta am inghetat. Acea carte era foarte importanta si l-am rugat sa nu mai spuna la nimeni despre aceea, nici macar lui Seraphin. Acesta mi-a promis ca secretul era in siguranta cu el.

I-am asteptat pe ceilalti sa se trezeasca, am mancat toti 7 un mic dejun si dupa ne-am jucat “jocul afacerii” si la 3 ore dup ace l-am terminat ne-am pregatit de plecare. Ei au ramas muti cand i-am dus spre o ruina care semana ca si o intrare, dar au ramas masca cand am trecut de usa, am ajuns la restaurant. Speriata, Seraphi m-a intrebat:

-Ce a fost asta? Am mers printr-o ruina si acum ne aflam intr-un oras?

-Dap! Bun venit in regatul lui Sylan.

-Cum?! Se mira Horoc.

-Acea “ruina” e un portal. Conecteaza doua locuri folosind aceasta usa.

-Nu credeam ca exista.

-Uimitor... Dar unde ne aflam? Ai zis ca suntem in regatul lui Sylan, dar nu vad pe nimeni.

-Pai... asta este pentru ca ne aflam deasupra capotalei? Le raspund. Aici ma intalneam cu ei in secret si petreceam zilele de nastere. Era un loc al nostru care nu era vazut sau stiut de nimeni.

Cand ne-am asezat la masa, le-am spus:

-Ok, Dredgen, Rayla si Sasha pe partea stanga, in timp ce Seraphin si Horoc pe partea dreapta, iar eu si cu Cain vom sta in capetele mesei.

-Stai! Tati! De ce sunt numai eu cu Horoc pe partea dreapta a mesei?

-Iubaretii mereu trebuie sa stea impreuna, sau acel sarut nu a fost real?

-Asta...Asta nu e treaba ta! Se supari Seraphin.

-Ei, haide! Nu te supari atata si hai distreaza-te.

-Bine...

Ne-am distrat si am baut toata ziua (pe scurt ne-am simntit bine). Ziua urmatoare, regele Ranulfus a facut un anunt: a spus ca a abdicat de la tron si il va proclama pe Pheonex ca si rege. Fericiti, am mers sa il felicitam, iar primul lucru care l-a facut ca rege a fost ca sa semneze acel contract pentru regatul vecin. Ne-am luat ramas bun de la el, de la Ranulfus si de la familia Neckron, lasandu-le cate o cheie penru camera din coridorul infundat, si am plecat spre Sylan. Desi garzile au fost din nou cu garda ridicata, Sylan ne-a asteptat si i-a calmat rapid.

-Multumesc mult vechi prieten.

-Nu e nimic. Ma bucur ca am putut sa te ajut. Fenris ce mai face?

-Aicea sunt stapane!

-Ah, Fenris nu mi-am dat seama ca erai acolo. Bravo ca ai putut sa te apropii asa de mult fara ca sa imi dau seama ca esti acolo.

-Dar, imi joaca mie feste ochii sau ai crescut cu 4 in numar? Rade Sylan.

-Ah... da... pai i-am facut pe Cain, Rayla si Dredgen oameni si Seraphin s-a indragostit de Horoc.

-Hehehe! Lumea este foarte mica nu?

-Da, da. Acuma daca ne scuzi, trebuie sa plecăm acasa cat mai repede, asa ca din pacate nu vom putea sta la banchet.

-Bine, bine. Nu pot sa insit cu tine asa ca hai si folositi usa care duce spre camera mea.

Am ajuns acolo, am scos din dulapul magic o cheie diferita, am pus-o in broasca si am deschis usa. Un alt portal s-a deschis si am mers prin el. Cand am ajuns, Seraphin a luat-o pe Rayla si s-au inchis in camera ei (spunea ca erau nu stiu ce chestii pentru fete), in timp ce eu impreuna cu Fenris ne-am ocupat sa vedem unde ii punem pe baieti. Le-am chemat si pe fete jos deoarece era o discutie foarte importanta.

-Bun, incep. Din pacate nu avem destule camere ca sa stea fiecare intr-o singura camera (minciuna, dar sa nu spuneti la nimeni). M-am gandit asa: Rayla poate sa aiba camera lui Seraphin, Cain si Dredgen pot sa ia camera lui Fenris, iar Seraphin si Horoc pot sa doarma in camera mea.

-Poftim?! Striga Seraphin rosie la fata.

-Din nou Seraphin, iubaretii trebuie sa stea mereu impreuna, sau sa il fac pe Horoc sa doarma in aceeasi camera cu mie iar tu sa dorimi cu Rayla?

-Nu, ii ok asa... se balbaie ea, Dar sa nu ii arati nici macar o poza cu mine de cand eram mica!

-Oh... Te referi la astea?

-Tati!

In timp ce ne tachinam, ne distram si ne jucam in sufragerie, am auzit telefonul sunand. Era unul dintre fostii mei camarazi, rugandu-ma sa revin la ei. Stiind ca era seara, i-am spus ca ma voi gandi si o sa il anunt ziua urmatoare. M-am intors ca sa ma mai distrez cu familia, care se uitau la serialul Castelvania pe Netflix.

Va continua